

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sayı: 80 / Ağustos 1988 / 3.-DM

15 Ağustos Atılımının 5. Yılında Kurtuluş Ordumuz Daha Güçlü

PKK GENEL SEKRETERİ ABDULLAH ÖCALAN'IN BİR GRUP GAZETECİ İLE YAPTIĞI GÖRÜŞME GENİŞ YANKI UYANDIRDI

Haziran 1988 tarihinde, PKK Genel Sekreteri, Alman ZDF televizyonu, Reuters, CBI World, Milliyet, Hürriyet, Cumhuriyet, Dagens Nyheter muhabirleri ile serbest gazetecilerin aralarında bulunduğu bir grup gazetecinin görüşme yapma isteklerini kabul etti.

İlk görüşme Milliyet gazetesi muhabiri ve yazarı M. Ali Brand ile ger-

çekleşt. 3 gün süren görüşmelerde, PKK Genel Sekreteri, Milliyet gazetesi muhabiri M. Ali Brand'a geniş bir rapor-taj verdi. Aynı gazetenin foto muhabiri Coşkun Aral ise, bu görüşmeyi ve Akademik çalışmalarına ilişkin çeşitli görüntüleri fotoğrafı.

Haber 6. sayfada

Bir direniş destanı daha yazıldı

Kozluk'ta Sekizlerin Türküsü Yankılanıyor Şimdi

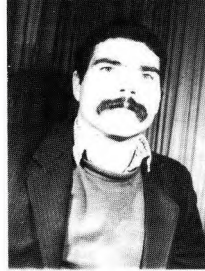
11 Temmuz 1988 günü Kozluk'un Tuzlağı köyü Mellefan Dağı yöresinde ARGK Takımı ile faşist sömürgeci ordu birlikleri arasında meydana gelen çarpışmada ARGK komutan ve savaşçılarından 8'i şehit düştü. 32 saat süren çarpışmada düşman 30 asker, 16 köy korucusu kayıp verirken, çok sayıda da asker, korucu ağır yaralandı.

Çarpışmanın gerçekleştiği bölgeden aldığımız habere göre, olay şöyle gelişiyor:

11 Temmuz 1988 günü Mellefan Dağı'nda konuşlanmış olan ARGK birliği görülür ve köy muhtarları tarafından ihbar edilir. Dağda iki ayrı munga halinde konuşlanmış olan ARGK Takımının 1. Mangası düşman birliği tarafından kuşatılma altına alınır. Ve sömürgeci birlikler ile ARGK Mangası arasında şiddetli bir çarpışma başlar.

Devamı 4. sayfada

Şemdinli Muharebesinde PKK-MK Üyesi Ahmet KESİP'i ve Beraberindeki 8 Yoldaşı Şehit Verdik

Kitlelerin yandırılması ve devrim safılarına çekilmesiyle öyle kendidir ve zorlanmadan başarılabilecek bir iş değildir. Hele bu, Kürdistan gibi bir ülke ise, bunun daha da zorlu geçeceği açıktır. Vietnam devrimcileri ulusal kurtuluş eylemlerine, yöneldiklerinde, halkların yabancı egemenlere karşı dinmeyen isyanlarına ve derin yurt sevgisine dayanarak, kısa sürede daha büyük gelişmeler sağlamışlardır. Zaten sürekli isyan halinde olan ve yabancı egemenliği kabul etmeyen Vietnam halkının ulusal kurtuluş mücadelesine katılması zor olmamıştır.

Öyle Kürdistan'da durum böyle midir? Kürt halkı öyle bir noktaya getirilmemiştir ki, halk olarak kendi varlığını bile haberdar değildir. Bir halk olduğunu bilemez bir duruma getirilmiştir. Daha 30-40 yıl öncesinde yaşadığı vahşi katliamlar, kadın, çocuk, yaşlı denilmeden süngülenmesi, yurtdan, sevdi-liklerinden uzağa, sürgüne gönderilmesi, bir daha başkaldırmayacağına dair duvarların yer et-

Devamı 4. sayfada

Şanlı 15 Ağustos Atılımının 5. Yılına Girenken Geleceğe Daha Umutlu Bakıyoruz

Tarihimizin şanlı bir sayfası olan 15 Ağustos Atılımının 5. yılına girdiğimiz bu günde ulusal kurtuluş mücadelemiz gelişmesinin zirvesini yaşıyor. Halk tarihimizin bu şanlı sayfası, bağımsız ve özgür Kürdistan'ı yaratma mücadelemizin görkemli bir dönüm noktası olarak, bugün her zamankinden daha fazla ulusal kurtuluş yolunuzu aydınlatıyor.

15 Ağustos Atılımı ve direniş ruhu, Kürdistan halkını çağdaş kavuşma mücadelesinde temel bir dönüm noktası olarak, kendinden beklenen gelişmeleri iç ve dış engellere rağmen, yerine getirmişti. 15 Ağustos Atılımının 5. yılına girişini değerlendirirken, bu direniş sayfasının gelişmelerle dolu dört yılının ve sonuçlarının bugün daha açık ve net bir şekilde görüldüğünü söyleyebiliriz. 15 Ağustos Atılımına şansa tanınmayan ve buna birkaç aylık bir ömür biden birçok çevre, bugün bu yaklaşımın yeni den değerlendirmek ve gözden geçirmek durumunda kalıyor.

Eruh ve Şemdinli'de halkımız yeni bir direniş sayfası yaratırken, birçok güç, bu atılımın kısa sürece sona ereceğini ve uzun vadeli yaşayamayacağını iddia etmeye başladı. Başta faşist Türk sömürgeci olmak üzere, "sol, sosyalist" geçinen birçok güç, böylesi bir yaklaşımı içineydi. Bu çevrelere göre güçlü görünen Türk sömürgeci karşı ayaklanma, silahlı direniş mücadelesini geliştirme mümkün değildi. Eğer, silahlı mücadeleye başvuru bile, bunun kısa sürede yenilgiye gideceğini ve yaşayamayacağını iddia ediyorlardı.

İşte 5. yılına giren Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı, sadece bu iddiaları boş çıkarmakla kalmadı. Kürdistan tarihinde, Türk sömürgeci karşı uzun süreli direnişin PKK önderliğinde geliştiğini ve bunun bütün engellere rağmen, emin adımlarla ileri doğru yurduğunu da açıkça çıkardı. 5. yılına dev gibi gelişmelerle ulaşarak giren 15 Ağustos Atılımı ve Kürdistan'daki bağımsızlık savaşı, aleyhinde ortaya atılan bütün kof iddiaları da yerle bir etti.

Devamı 3. sayfada

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın Mahsum Korkmaz Akademisi'nde yaptığı, Haziran '88 değerlendirmelerinden alınmıştır.

Ulusalaramız Güncel Siyasal Durum ve Devrimci Gelişme Olasılığı

"Kapitalist emperyalizm ile sosyalizm arasındaki denge ve bu denge sürecinde karşılıklı mücadelelerin bir çıkmaza girmesi ve taraflar arasında gittikçe sorunların daha da tıkanmaya yol açması, uzlaşma yönteminin esas alınmasına neden oluyor. ABD-Sovyet zirveleriyle bu uzlaşma arayışlarının açık itideleridir. Bu ise, günümüz için yeni durumlar ortaya çıkarmaktadır. Olası etkileri her düzeyde değerlendirilmeye çalışılıyor, fakat görüşme sonuçlarının henüz tam açığa çıkması, olası etkileri için de zamanın çok erken olması nedeniyle isabettir sonuçlara hemen ulaşmayı da zorlaştırmaktadır. Ama yine de durumda yeni gelişmelerin daha simdiden çık verdiklerini söylemek yanlış olmayacaktır. Kapitalizm-sosyalizm kavgasında bu yeni süreç hangi sistemin lehine sonuç verecektir?.."

YAZISI ORTA SAYFADA

PKK Zindan Direnişinde 10. Yıl

"PKK'nin gelişimiyle çok sıkı bağ içerisinde olan ve başta Diyarbakır olmak üzere onlarca şehidin kanı üzerinde, yaratılan zindan direnişçiliği, uzun bir tarihi geçmişle sahip olan köklü bir direnişçilik. Parti tarihimize 1978 Ankara tutuklamalarıyla başlayan ve 1980'lerde kitlese tutuklamaları, faşizm tarafından soykırım merkezine dönüştürülen Diyarbakır zindanlarında adam, mevzi mevzi kazanıp kadın yazılmasıyla başlayan zindan direniş tarihimize, 10. yılına girmiş bulunmaktadırlar."

Yazısı 14. sayfada

15 Ağustos Atılımının 5. Yılında Kurtuluş Ordumuz Daha Güçlü

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin başlaması ardından 4 yıl gibi bir zaman geçti. Bu 4 yıllık süreçte Kürdistan halkı tarihinin en uzun süreli direnişini geliştirdi ve son derece önemli mevziler ele geçirdi.

Daha önceleri Kürdistan'daki isyanları çok kısa bir sürede baskıma geçiren faşist sömürgeciler, 4 yıl gibi bir zaman geçmesine rağmen, bu konuda birakılmalarına bir başarı sağlamak, günden güne çöküşe gittikten kendisini kur-

taramamaktadır. Sömürgeci-faşist ordu, TC tarihinin en ağır yenilgisini, bu 4 yıl içinde almış ve gerillalar karşısında yetmezlik çökeç biçiminde ortaya çıkmıştır. Yine, bu süreçte resmi araçlardan ordunun çöküşü açık olarak itiraf edilme konusunda kalınmıştır.

PKK önderliğinde yükselen ulusal kurtuluş savaşımız, faşist-sömürgeci rejimin geliştirmeye çalıştığı bütün özel savaş uygulamalarını birer birer boşa çıkararak gelişmektedir. Sömürgeci düşmanın,

dünyanın bütün karşı-devrim deneylerine dayanarak geliştirdiği özel savaş uygulamaları gerillaların direnişi karşısında boşa çıkmakta ve sömürgeci rejimin Kürdistan üzerindeki egemenliğini çöküşe gittikten kurtaramamaktadır.

4 yıl gibi bir süreçte önemli politik ve askeri kazanımlara ulaşan PKK, ulusal kurtuluş eylemlerini en yoğun bir şekilde sürdürmektedir. 4 yıllık savaşın sonuçlarına baktığımızda PKK'nin katlettiği gelişmelerin boyutu ve Kürdistan

Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ulaştığı düzey çok açık bir şekilde görülmektedir. 4 yılda, PKK-ERNK ve ARGK önderliğinde savaşan Kürdistan halkının geldiği noktanın hiç de azımsanmayacak bir düzey olduğu bugün daha da iyi bir şekilde anlaşılmaktadır.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin katlettiği gelişmelerin ve ARGK'nin daha da güçlenmesinin kanıtı olan 4 yıllık savaşın bilançosu, faşist sömürgecilerin içerisinde düştüğü çıkmazın açık belgesidir.

15 Ağustos 1984-15 Ağustos 1988: 4 YILLIK SAVAŞIN BİLANÇOSU

15 Ağustos 1984'te Kurtuluş Kuvvetlerimiz tarafından Eruh ve Semdinli'nin işgal edilmesi ile başlayan ulusal kurtuluş savaşımız, son derece önemli bir aşamaya ulaşmıştır.

4 yıllık savaş boyunca; Kurtuluş Kuvvetlerimiz ile faşist-sömürgeci birlikler arasında, Kürdistan'ın dört bir tarafında en az 1100 muharebe ve 50'nin üzerinde şehir işgali meydana gelmiştir. Bu muharebelerin dokümü şöyledir:

4 yıllık savaşta; sömürgeci ordu birlikleri, özel tim ve işbirlikçi ajanların karargahlarına ve konumlandıkları mevzilere yönelik olarak 500'ün üzerinde baskın ve saldırı eylemi gerçekleştirmiştir.

4 yıllık savaşta; sömürgeci ordu birlikleri, özel tim ve işbirlikçi ajanlara karşı en az 300 pusus eylemi yapmıştır.

4 yıllık savaşta; sömürgeci ordu birlikleri ile Halk Kurtuluş Ordusu birlikleri arasında 200'ü aşkın değişik boyutlarda çarpışma meydana gelmiştir.

4 yıllık savaşta; sömürgeci-faşist Türk devletinin ekonomik, askeri tesisleri ile işbirlikçi ajanların mallarına yönelik olarak 100'den fazla sabotaj eylemi gerçekleştirilmiştir. Bütün bu sabotaj eylemlerinde sömürgecilere verilen zarar trilyonları bulmuştur.

4 yıllık savaş boyunca; 50'ye yakın şehir merkezi ARGK birlikleri tarafından işgal edilmiş, sömürgeci güçlere yönelik olarak gerçekleştirilen eylemlerin yarımsı, kitlelere yönelik toplantı yapılmış,

propaganda bildirileri dağıtılmış ve afişler asılmıştır. Bu eylemlerle birlikte kitle gösterileri yapılmıştır.

4 yıllık savaşta; sömürgecilerin ekonomik ve asimilasyoncu, kültürel politikası boşa çıkarılmış, Derim, Eruh ve Şirnak'ta bütün ilkokullar kapatılmış, birçok alanda (Çeylanpınar, Şirnak vd.) sömürgecilerin sömürülmesi engellenmiştir.

4 yıllık savaşta; sayısız köy toplantısı yapılmış, propaganda amaçlı atış, pul, bildiriyayınlanmıştır. Ayrıca ülkemizin birçok alanında pankartlar asılmıştır.

4 yıllık savaşta; faşist-sömürgecilerin "Kürdü Kürde kırdırma" politikası olan köy koruculuğu boşa çıkarılmıştır. Yürütülen çalışmalar ve eylemler sonucunda 600 civarında köy korucusu silahlı yeni den düşmana iade edilmiş, yüzlerce ARGK birliklerine teslim olmuş, birçok da bulunduğu alan terk etmiştir. Bingöl, Mardin vd. birçok yerleşme muhtarları toplu olarak işfale edilmiş ve ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kullanılmak istenmelerine karşı çıkmışlardır.

4 yıllık savaşta; 300'e yakın sömürgeci ordu mensubu asker ARGK birliklerine teslim olmuş, ayrıca 33 özel tim mensubu da esir alınmıştır.

Bütün Bu Sürede Düşmanın Verdiği Kayıp ise Şöyledir:

4 yıllık savaş boyunca gerçekleştirilen baskın, pusus, saldırı eylemleri ile meydana gelen çarpışma-

larda, toplam 3900'ün üzerinde sömürgeci ordu mensubu öldürülmüştür. Bunlardan 22'si albay, 11'yarbay, 6'si binbaşı, 220'si subay (yüzbaşı, üstteğmen, teğmen)'dir. Yine bu süreçte 232 özel tim görevlisi ve çok sayıda astsubay da öldürülmüştür.

4 yıllık savaşta; köy korucularına, işbirlikçi-ajan ve muhbirlerle karşı gerçekleştirilen eylemlerde en az 1004'ü aşkın hain dülmüce cezalandırılmıştır.

4 yıllık savaşta; şehir merkezlerinde gerçekleştirilen eylemlerde 58 polis, bir komiser öldürülmüştür.

4 yıllık savaşta; 492 subay, astsubay ve er, 173 hain mülis-çele, ajan-muhbir ve 62 polis yaralanmıştır.

4 yıllık savaşta; ayrıca bir kaymakam, bir belediye başkanı, bir banka müdürü, 5 bekleli kontr-gerilla elemanı 1 doktor, 1 hemşire ve 1 deşoför öldürülmüştür.

4 yıllık savaşta; tahrip edilen eylemlerde 58 polis, bir komiser öldürülmüştür.

4 yıllık savaşta; tahrip edilen eylemlerde 58 polis, bir komiser öldürülmüştür.

4 yıllık savaşta; tahrip edilen eylemlerde 58 polis, bir komiser öldürülmüştür.

ler odasına ait bir depo,
— 1 köprü ve 2 demiryolu,
— 1 telsiz radar üssü ve 1 askeri telsiz binası,
— 20'ye yakın özel oto ve 14 PTT ve TC kurumlarına ait özel araç,
— 1 sondal kulesi ve 1 termik santrali,
— 1 kırıcı, 1 jeneratör, 2 kaynak makinası ve 1 kar temizleme makinası,
— 2 parti ve 1 hükümet binası, 2 yatakhane,
— 2 benzin istasyonu
— 1 adet taşıma makinası ve yol yapım işlerinde kullanılan silindiri,
— 2 adet maden çıkarma ve yükleme aracı,
— Bir güvenlik deposu ve tonlarca patlayıcı madde,
— Mardin Hava Radar Üssü,
— Türkiye-Irak Petrol Boru Hattı,
— 1 petrol pompalama ve çıkarma tesisi,
— Çeylanpınar Devlet Üretme Çiftliği,
— 1 yozluk yuvası.

4 yıllık savaşta; kamulaştırılan araç ve gereçlerle çeşitli malzemeler:
— 551 adet değişik çap ve markada piyade tüfeği,
— 120 adet değişik çap ve markada tüfek,
— 64 adet değişik çap ve markada tabanca,
— 600 adet şarjör,
— 12320 mermi,
— 36 adet çadır,
— 10 adet dürbün, 5 adet pusula ve 30 adet küçükükük,
— 1 video, 1 elektronik hesap makinası ve 10 adet teyp ve radyo,
— 2 adet teksir makinası,
— 21 adet el telsizi ve 1 adet sırt telsizi,
— 1 takvi ve 2 adet telefon cihazı,
— 5 adet daktilo,
— 2 adet makeme ve 1 adet kasatura,
— 10 adet matara ve 2 adet miğfer,
— 62.242.182 Türk lirası,
— 200 gramlık 340 adet dinamit lokumu, 150 metre fitil ve 51 adet kapsül,
— 15 dinamit deposunda bulunan dinamit lokumu, fitil, füyve vb.
— Bir depo silah cephanelisi,
— Bir depo çoklu askeri erzak ve malzeme,
— 2 bavul dolusu gizli talimat ve ordu içi doküman.

4 yıllık savaşta; kamulaştırılan araç ve gereçlerle çeşitli malzemeler:

— 551 adet değişik çap ve markada piyade tüfeği,
— 120 adet değişik çap ve markada tüfek,
— 64 adet değişik çap ve markada tabanca,
— 600 adet şarjör,
— 12320 mermi,
— 36 adet çadır,
— 10 adet dürbün, 5 adet pusula ve 30 adet küçükükük,
— 1 video, 1 elektronik hesap makinası ve 10 adet teyp ve radyo,
— 2 adet teksir makinası,
— 21 adet el telsizi ve 1 adet sırt telsizi,
— 1 takvi ve 2 adet telefon cihazı,
— 5 adet daktilo,
— 2 adet makeme ve 1 adet kasatura,
— 10 adet matara ve 2 adet miğfer,
— 62.242.182 Türk lirası,
— 200 gramlık 340 adet dinamit lokumu, 150 metre fitil ve 51 adet kapsül,
— 15 dinamit deposunda bulunan dinamit lokumu, fitil, füyve vb.
— Bir depo silah cephanelisi,
— Bir depo çoklu askeri erzak ve malzeme,
— 2 bavul dolusu gizli talimat ve ordu içi doküman.

4 yıllık savaşta; kamulaştırılan araç ve gereçlerle çeşitli malzemeler:

— 551 adet değişik çap ve markada piyade tüfeği,
— 120 adet değişik çap ve markada tüfek,
— 64 adet değişik çap ve markada tabanca,
— 600 adet şarjör,
— 12320 mermi,
— 36 adet çadır,
— 10 adet dürbün, 5 adet pusula ve 30 adet küçükükük,
— 1 video, 1 elektronik hesap makinası ve 10 adet teyp ve radyo,
— 2 adet teksir makinası,
— 21 adet el telsizi ve 1 adet sırt telsizi,
— 1 takvi ve 2 adet telefon cihazı,
— 5 adet daktilo,
— 2 adet makeme ve 1 adet kasatura,
— 10 adet matara ve 2 adet miğfer,
— 62.242.182 Türk lirası,
— 200 gramlık 340 adet dinamit lokumu, 150 metre fitil ve 51 adet kapsül,
— 15 dinamit deposunda bulunan dinamit lokumu, fitil, füyve vb.
— Bir depo silah cephanelisi,
— Bir depo çoklu askeri erzak ve malzeme,
— 2 bavul dolusu gizli talimat ve ordu içi doküman.

4 yıllık savaşta; kamulaştırılan araç ve gereçlerle çeşitli malzemeler:

— 551 adet değişik çap ve markada piyade tüfeği,
— 120 adet değişik çap ve markada tüfek,
— 64 adet değişik çap ve markada tabanca,
— 600 adet şarjör,
— 12320 mermi,
— 36 adet çadır,
— 10 adet dürbün, 5 adet pusula ve 30 adet küçükükük,
— 1 video, 1 elektronik hesap makinası ve 10 adet teyp ve radyo,
— 2 adet teksir makinası,
— 21 adet el telsizi ve 1 adet sırt telsizi,
— 1 takvi ve 2 adet telefon cihazı,
— 5 adet daktilo,
— 2 adet makeme ve 1 adet kasatura,
— 10 adet matara ve 2 adet miğfer,
— 62.242.182 Türk lirası,
— 200 gramlık 340 adet dinamit lokumu, 150 metre fitil ve 51 adet kapsül,
— 15 dinamit deposunda bulunan dinamit lokumu, fitil, füyve vb.
— Bir depo silah cephanelisi,
— Bir depo çoklu askeri erzak ve malzeme,
— 2 bavul dolusu gizli talimat ve ordu içi doküman.

4 yıllık savaşta; kamulaştırılan araç ve gereçlerle çeşitli malzemeler:

— 551 adet değişik çap ve markada piyade tüfeği,
— 120 adet değişik çap ve markada tüfek,
— 64 adet değişik çap ve markada tabanca,
— 600 adet şarjör,
— 12320 mermi,
— 36 adet çadır,
— 10 adet dürbün, 5 adet pusula ve 30 adet küçükükük,
— 1 video, 1 elektronik hesap makinası ve 10 adet teyp ve radyo,
— 2 adet teksir makinası,
— 21 adet el telsizi ve 1 adet sırt telsizi,
— 1 takvi ve 2 adet telefon cihazı,
— 5 adet daktilo,
— 2 adet makeme ve 1 adet kasatura,
— 10 adet matara ve 2 adet miğfer,
— 62.242.182 Türk lirası,
— 200 gramlık 340 adet dinamit lokumu, 150 metre fitil ve 51 adet kapsül,
— 15 dinamit deposunda bulunan dinamit lokumu, fitil, füyve vb.
— Bir depo silah cephanelisi,
— Bir depo çoklu askeri erzak ve malzeme,
— 2 bavul dolusu gizli talimat ve ordu içi doküman.

4 yıllık savaşta; kamulaştırılan araç ve gereçlerle çeşitli malzemeler:

— 551 adet değişik çap ve markada piyade tüfeği,
— 120 adet değişik çap ve markada tüfek,
— 64 adet değişik çap ve markada tabanca,
— 600 adet şarjör,
— 12320 mermi,
— 36 adet çadır,
— 10 adet dürbün, 5 adet pusula ve 30 adet küçükükük,
— 1 video, 1 elektronik hesap makinası ve 10 adet teyp ve radyo,
— 2 adet teksir makinası,
— 21 adet el telsizi ve 1 adet sırt telsizi,
— 1 takvi ve 2 adet telefon cihazı,
— 5 adet daktilo,
— 2 adet makeme ve 1 adet kasatura,
— 10 adet matara ve 2 adet miğfer,
— 62.242.182 Türk lirası,
— 200 gramlık 340 adet dinamit lokumu, 150 metre fitil ve 51 adet kapsül,
— 15 dinamit deposunda bulunan dinamit lokumu, fitil, füyve vb.
— Bir depo silah cephanelisi,
— Bir depo çoklu askeri erzak ve malzeme,
— 2 bavul dolusu gizli talimat ve ordu içi doküman.

4 yıllık savaşta; kamulaştırılan araç ve gereçlerle çeşitli malzemeler:

— 551 adet değişik çap ve markada piyade tüfeği,
— 120 adet değişik çap ve markada tüfek,
— 64 adet değişik çap ve markada tabanca,
— 600 adet şarjör,
— 12320 mermi,
— 36 adet çadır,
— 10 adet dürbün, 5 adet pusula ve 30 adet küçükükük,
— 1 video, 1 elektronik hesap makinası ve 10 adet teyp ve radyo,
— 2 adet teksir makinası,
— 21 adet el telsizi ve 1 adet sırt telsizi,
— 1 takvi ve 2 adet telefon cihazı,
— 5 adet daktilo,
— 2 adet makeme ve 1 adet kasatura,
— 10 adet matara ve 2 adet miğfer,
— 62.242.182 Türk lirası,
— 200 gramlık 340 adet dinamit lokumu, 150 metre fitil ve 51 adet kapsül,
— 15 dinamit deposunda bulunan dinamit lokumu, fitil, füyve vb.
— Bir depo silah cephanelisi,
— Bir depo çoklu askeri erzak ve malzeme,
— 2 bavul dolusu gizli talimat ve ordu içi doküman.

Nusaybin, Uludere ve Palu'da gerçekleştirilen eylemlerde 4 ajan cezalandırıldı

Uludere'nin Hıralı Bucığına bağlı Akduman köyüne bir baskın düzenleyen ARGK gerillaları düğmana ahenk yapan köy muhtarını ölüme cezalandırdılar.

Köy muhtarı Ahmet Kaplan'ı köy meydanında halkın önünde yakarak, ölüm cezasına intaz eden ARGK gerillaları, ayrıca köylere yönelik bir konuşma da yaptılar.

Nusaybin'de gerçekleştirilen eylemde ise, 1 ajan ölüme cezalandırıldı, 1 ajana yönelik de ev yakma eylemi gerçekleştirildi. 7 Ağustos günü Yandere köyüne gelen ARGK birliği, Mehmet Akçaokunu lu ölüme cezalandırdılar, Ali Akçaokunu lu adlı ajana ait evi ise ateşe verdiler.

Palu'nun Akbulut (Zöver) köyünde ulusal kurtuluş mücadelemize karşı suç işlemekte ısrar eden iki ajan ölüme cezalandırıldı.

Hanefi Güngör ve Ahmet Akbulut adlı ajanları köy meydanına gelen ARGK gerillaları, bu iki ajana hakettikleri sona uğratmışlardır.

Karakoçan'da Operasyon Birliğine Pusu Kuruldu

Karakoçan ilçesine yakın bir alanda gerçekleştirilen pusus eyleminde düşmanın bir operasyon birliği pusuya düşürüldü.

Pusuya düşürülen düşman birliği ile ARGK birliği arasında çıkan çarpışmada düşman çok sayıda ölü ve yaralı kaybı verdi. Diğer eylemlerde olduğu gibi, bu çarpışmada da sömürgecilerin ısrarla kaç planını gizlemeye çalıştılar. Kayıpları konusunda herhangi bir açıklama yapmadıkları gibi çatışma alanına giriş ve çıkışları da bir süre kapadılar.

Yörden aldığımız haberlere göre sömürgecilerin saatler boyu ölü ve yaralıların taşındıkları ve kayıplarının 20'den fazla olduğu bildirilmektedir. Ayrıca çarpışmada ARGK savaşçılarından Aysel ARGUN'un da şehit düştüğü bildirilmektedir.

Kars-Erzurum'da Çarpışmalar Sürüyor

Kars-Erzurum bölgelerinden gazetemize ulaşan haberlere göre sömürgeci birliklerle ARGK kuvvetleri arasında meydana gelen çarpışmalar yer yer yaygınlaşarak devam ediyor.

Son bir ayık süre içerisinde, bu bölgelerde bir dizi çarpışmanın meydana geldiği bildirilmektedir. Meydana gelen bütün bu çarpışmalarda ARGK birlikleri kayıp vermezken, faşist Türk ordusunun ölü ve yaralı sayısının artış gösterdiği söylenmektedir.

ARGK Saflarına Katılım Artıyor

Kürdistan'ın çeşitli alanlarından gazetemize ulaşan bilgilere göre, ARGK saflarına yurtsever Kürdistan gençlerinin akışı devam etmektedir. Son dönemlerde Şirnak ve Cizre'de yaygınlaşan katliamlar ve ARGK'nin saflarına gelen gençlerin sayısında büyük bir artış meydana geldi.

Son aldığımız bilgilere göre Şirnak'ta son 1 ay içerisinde ARGK saflarına katılan gençlerin sayısı 10'u aşarken, son 20 gün içinde Cizre'de ise 50'ye yakın genç katıldı.

ŞANLI 15 AĞUSTOS ATILIMININ 5. YILINA GİRERKEN GELECEĞE DAHA UMUTLU BAKIYORUZ

Baştarafı 1. sayfa

Eğer, 15 Ağustos eylemliği ile başlayan ulusal kurtuluş savaşı bugünkü gelişme boyutlarına ulaşmış, bunun en başta gelen nedeni bu atılımın dayandığı çizginin doğruluğu ile yer ve zamanın tam yerinde seçilmesidir. Doğru olmayan bir çizginin ve elverişli koşullarda geliştirilmeyen bir eylemliğin bu kadar yaşaması mümkün değildir.

Unutmayalım ki, bugün Kürdistan'da yürütülen savaş öyle sıradan ve basit koşullarda geliştirilmiyor. Kürdistan'da devrimci bir yaşamı yürütme, hele bunu çağın içinde tanıdık ve evahşi bir sömürgecilik karşı silahlı direniş temelinde geliştirme, sanıldığı kadar kolay bir iş değildir. Bırakalım silahlı bir mücadele içinde sürekli bulunma, Kürdistan'da sıradan bir yaşamın bile büyük zorlukları mevcuttur.

Sömürgecilik, çağımızın tanıdığı en barbar yüzü ile halkımızın üzerine öyle bir kabus gibi çökmüştür ki, adeta nefes almak bile zorlaşmıştır. İşte böylesi bir karanlılığı parçalayarak, halkımızın nefes alan gözünceklere açılın buraları, çağın, sömürgecilik karşı silahlı direniş ortamı parçalayıcı, buradan yaşam alanlarını geliştirme çabası, muazzam ölçülerde gelişen bir atımdır. Eğer, bu büyük bir direniş ruhuna dayanmaz ve bunu kendisinde yaratmazsa başarıya ulaşamaz.

Koşulların böylesine zorlu olduğu ve halkımıza yaşam alanlarının tahakkuk istendiği bir ortamda gelişen ve bu zifiri karanlı ortamı parçalayarak halkımızı gün ışığına çıkaran 15 Ağustos Atılımının tarihizmesinde yeni, bu nedenle ki çok anlamlı ve derin bir yüceliktir. Yeniden dirilmek ve çağda yaşamak isteyen bir halkın başarılması gereken bir yol olduğundan dolayı da 15 Ağustos Direnişçiliği, halkımızda bağımsızlığı ve özgürlüğüne yürüyen dünya halkları arasında şöyle bir köprüdür kurulmasını da yolunu açmıştır.

Kürdistan halkı, 15 Ağustos Atılımı ile yeni bir mücadele süreci içerisine girenken, bağımsızlığın dönülmeye yoluna da girdi. Artık önünde yürümeye gereken yol, bu atımla daha bir aydınlandı ve netleşti. 12 Eylül faşizminin sadece kitlelerin değil, birçok sol geçinen sözde öncü örgüt ve partinin de ruhunu kararttığı ve adeta umutsuzluk tohumlarını yer edimeye başladığı bir ortamda, bir bomba gibi patlayan 15 Ağustos Atılımı, bütün karanlıkları dağıtmış ve kitleleri devrimci direniş salata çekmeye başlamıştır. Tasfiyeci solun tümünden bir teslimiyete ve ihanete yönelmiş bir ortamda, gerçek direnişçiliğin ne olduğu ve bunu bugünkü kimlerin temsil ettiğini gösterdi. Bu nedenle 15 Ağustos Direniş, tasfiyeci solun kitlelerini ruhana ekime çalıştırdı umutsuzluk tohumlarını da direniş ve bunun yerine gerçek direnişçiliği hakim kıldırmıştır.

Tasfiyeci ve devrim kaçınıcı yüzleri 15 Ağustos Atılımı ile birlikte daha açık bir şekilde ortaya çıkan bazı "sol" güçler, bu nedenle, bu direnişçi atılımı karşı açınca saldırılar düzenlemişlerdir. Bu güçler için ölüm demek olan bu atılımın

başarıya ulaşmaması için, ellerinden gelen her türlü çabayı esirgememişlerdir. 1984 yılı içerisinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı bu çevrelerden gelişen komploların yoğunlaşmasının nedeni budur.

Aynı kervana Avrupa sosyal-demokrasisi de katılmış ve yıllardır Kürdistan üzerinde oluşturmış istedikleri planlarının dağılması ile birlikte komplo ve saldırılara yönelmişlerdir. İşte bu dönemde İSVC merkezli olarak geliştirilen ve MİT-CIA-SAPO ortaklığı ile Olof Palme'nin katil edilmesine kadar varılan komploların bir nedeni de, bu gelişmelerdir. Kürdistan halkının bağımsızlık yoluna girmesi ve büyük bir coşku ile bu yolda yürümesi, bütün bu çevrelerin oyununda tozdan gelişmeleri doğurmuştur.

Faşist sömürgecilerden, tasfiyeci sol'dan ve emperyalizmden kaynaklanan saldırı ve komplolar, Parti içinde "demokratik PKK" sloganı ile çikış yapmak isteyen ve bir tarihi dönemi halkımıza yenilgi ile kapatmaya çalışan ajan-provokatör ve tasfiyeci unsurların çabası ile de birleşmiş ve böylece halkımız birçok yönden kuşatmaya alınmıştır.

PKK ve öncüleri etliği direnişin boğumlaşması için büyük bir çaba içerisine giren tasfiyeci, ajan-provokatör unsurlar, PKK'nın Hakkari'de direnişçi yükseltmeceği ve imha olacağı hayaliye yaşaması; ve bu temelde komplolarla yönelmişlerdir. PKK'nın direnişin en fazla geliştirileceği alanlara yönelmesi karşısında bu unsurlar, PKK'ya geriye çekmek ve bir müddetler örgütü haline getirmek için büyük uğraş verdiler. Tarihli bir dönemin, sırt bu unsurların direniş ve basit yaşamları uğruna heba ettirmek istendiği bir dönemde, PKK bu komploları boşa çıkarmakla kalmamış, direnilişin gereken alanlara yönelmiş ve devrimci direnişçiliği geliştirmiş büyük çabası içerisine girmiştir.

İşte ve dışta yoğun bir biçimde yaratılmak ve PKK'nın imhası ile tamamlanmak istenen komploların boşa çıkarılması sürecinde, PKK bir de sağcı, özerk yönetimin direniş eylemliğini yükseltmekten kaçın çalışması ile de yoğun bir mücadele vermek zorunda kalmıştır. Partide dayatılmak istenen bütün bu engelleri, önderliğin yoğun

çabası ve yol göstericiliği ile aşan PKK, 15 Ağustos gibi tarihsel önemdeki bir atılım gerçekleştirmiş; PKK'nın temsil ettiği çizginin doğruluğunu bir kez daha kanıtlamıştır.

İşte 15 Ağustos Atılımı böylesi bir ortamda gerçekleştirilmiştir. Bu bakımdan 15 Ağustos Direnişinin anlam ve önemi büyüktür. Bu direniş halkımızı sadece bağımsızlık yoluna yöneltmede değil, geliştirmek istenen komploları boşa çıkarmada da tarihsel bir öneme sahiptir. Böylesi derin bir anlam bulduğundan dolayı da, büyük bir çok yaratmış ve sözkonusu düşman güçleri paniğe sürüklemiştir.

Son derece zorlu ve engellerle kaplı bir yol aşarak, karanlıkları yırtmasını başaran 15 Ağustos eylemliği, 5. yilına girdiği günümüze de benzer zorlu süreçleri aşarak gelmiştir. Kürdistan'da bağımsızlık uğruna yola çıkan kolay olmadıkları ve bunun son derece önemli yükümlülüklerin yerine getirmesi temelinde gerçekleştirileceği belirtilmiştir. Kıyasıyla bir mücadele içinde gelişen ve geliştirilmesi gerektiği daha ilk adımlar atıldığında ortaya çıkmış ve kanıtlanmıştı. Kaldı ki bunun dışındaki bir yaklaşımla Kürdistan devrim gerçeği açısından hiçbir önem taşımadığı da ortaya çıkmıştır.

Bugün mücadelemizin ulaştığı düzeyden 4 yıl öncesine baktığımızda bu gerçekleri daha açık bir şekilde görürüz ve bu gerçeklerin yarattığı gelişmeler temelinde de geleceğimize daha umutlu bakıyoruz. Böylesi zorlu bir başlangıcı, birçokşunun "direnilemez, savaş geliştirilemez" diyerek kaçtığı bir ortamda, hem de kimsenin tasavvur edemediği bir görkemlilikle atılma gerçekleştiren PKK, daha o dönemde sadece gelecek 4 yıl içinde, bütün geleceğin de kazandığını ve girilen doğrudan doğruya hiçbir gücün, Kürdistan halkını geri döndürmeyeceğini söyledi.

Bu sözler başlangıçta birçokları için propaganda ve ajitasyon olarak algılandı. Hatta bu güçler PKK'ya girdiği bu tarihsel kalkışın alıkoymak ve kendi içgüçlerini bir tas coşku uğruna garantilemek için, olmadık yöntemlere başvurdukları. Bunlara göre "PKK zafere gitmemeli ve çökmeliydi". Çünkü, PKK onların yıllardır kendi-

leri için oluşturdıkları statüdü parçalama ve gerçek halk öncülüğü ve direnişçiliği dışında hiçbir sahteliğe yaşam hakkı bırakmamıştır. Bu güçlerin eskisi gibi içgüçlerini sürdürmeleri için PKK'nın tasfiye olması, imha olması gerekiyordu. Bu sonucu elde etmek için kraldan daha çok kralcı kesilecek, faşist Türk sömürgeciliğinin yapmadığı birçok komplo, onlar TC adına, hem de sol maske altında gerçekleştirildi. Böylece kendilerine daha fazla yaşam imkanı açmaya çalıştılar.

Bütün bu komplo ve saldırıları, 15 Ağustos Direnişçiliğinin bütün Kürdistan'a yaygınlaşması ile birlikte boşa çıktı. Boşa çıkan her komplo ardından, bunlar yenileri devreye koyuldu. Ama bunlar da birer birer iflas etti. Kürdistan çapında savaş yaygınlaşıp sömürgeci peşpeşe darbe yedince bu güçler de büyük bir paniğe ve hayal kırıklığına kapıldılar. Çünkü, bunların yaşamı da TC'nin varlığına çok yakından bağlıydı.

Kürdistan'da yaygınlaşan eylemliğin birlikte, sömürgeci Türk devletinin Kürdistan halkı üzerinde oluşturmış istediği sömürgeci yapı tarihinin en derin yaralarını almaya başladı. 1984-86 dönemi, yönetimde bulunan bazı sağcı, özerk ve tasfiyeci ögelerin bir türlü direnişçilerine girmemelerine rağmen, PKK'nın doğru politik çizgisinin temel alanı yoğun kadro varlığını ve Mahsum KORKMAZ gibi önderlerin çabası ve direnişçiliği ile düşman büyük bir hezime uğratılmış; ve az bir kayıpla Kürdistan'da silahlı direniş mücadelesinin temel bulması ve yerleşmesi başarılmıştır. Bu aynı zamanda, PKK'nın direniş atılımının doğruluğu ve Kürdistan'da proletarya çizgisinin her türlü sınıf dışı eğilime karşı kesin üstünlüğü sağlanmasını da birlikte getirmiştir.

PKK III. Kongresi'nde 2 yıllık savasın değerlendirilmesi yapılmış ve halkımızın tarihinde son derece büyük bir önem arzeden kararların alınması gerçekleştirilmiştir. Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK)'nun kuruluşu karar alınmış ve "Bir parça özerk alan toprakları kurtarma" şiarı ile yeni döneme yönelik yoğun hazırlıklar yapılmıştır. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Mart-Nisan '87 Konuşmaları ile yoğun bir

şekilde yürütülen hazırlıklar, "Özgürlüğe yürüyüş hareketi" ile yeni dönem eylemliği başlatılmıştır.

1987 yazı, özgürlük yürüyüşü hareketinin bütün Kürdistan'da yaygın gerilla savaşı düzeyine yükseldiği bir dönem olmuştur. Köy koruculuğuna ve sömürgeci ordu birliklerine karşı yoğunlaşan eylemliğin, sömürgeci rejiminde büyük bir panik yaratmış ve yeni tedbirler almak zorunda bırakmıştır. Sömürgeci ordu birliklerinin ve köy koruculuğu sisteminin, ARGK'nın yürüttüğü gerilla savaşı karşısında tutunamayacağı ve korkunç bir çöküşten kendisini kurtarmayacağı açığa çıkmış; ve resmi ağzılar bunu sık sık ifade etmek zorunda kalmıştır. Gelişmelerle klasik ordu yönetimi ve mevcut sömürgeci idare ile karşılık veremeyeceklerini iyiden iyiye anlayan faşist sömürgeciler, Kürdistan'da tümüyle özel bir yönetimi devreye koymuşlardır.

Oluşturulan özel yönetimin başına Bölge Valisi ile sömürge valilerinin yetkisi ile donatılan özel savaş uzmanı getirilmiş; ve bunun emrine 10.000 kişilik özel kolordu, binlerce sayılı köy korucusu, 5000 civarında özel tim (konta) birlikleri, sömürgeci ordu ve polis gücünün yarısına verilmiştir. Olağanüstü yetkilerle de donatılan özel yönetimin başı, Kürdistan'da gerilla savaşına karşı, karşı-devrim savaşının yönetimini üzerine almıştır.

1987 yılı yazından 1988 yılı ortalarına kadar, Kürdistan'ın geniş alanlarında yükselen ulusal kurtuluş eylemliğin, Kürdistan'da gerilla savaşının sağlam bir temele oturmasını da birlikte getirmiştir. Sömürgeci-faşist güçleri birçok alanda gerçekleştiren muharebelerde, ARGK gerillaları üstün çarpışma yetenekleri ile düşmana tam bir hezimetti yaşattılar. Faşist ordu birlikleri, Bağcı, Benevici, Cudi, Kozluk vd. çarpışmalarda sayıları yüzleri aşan bir gücünü kaybetmiştir.

ARGK gerillaları ile direkt muharebele girmekten kaçınan sömürgeciler, helikopter, uçak, tank, havan ve topaları yarısına napalm ve kimyasal gazlar kullanarak, içine girdikleri köyleri durdurmaya çalışıyorlar. Düşmanın özel tim, özel kolordu, köy korucusu, polis ve ordu birlikleri ile tam bir çöküşü yaşamaya ve bunu durdurmak için napalm ve kimyasal bombaları kullanmaya başlaması, ARGK birliklerinin ulaştığı gelişme düzeyinin de somut bir ifadesidir. ARGK gerilla birlikleri artık sömürgeci düşman saatterde durdurulabilecek çarpışmaları gerçekleştireme gücüne de ulaştılar.

İşte, 5. yilına giren savasımızın bugün ulaştığı somut düzey budur. 4 yıl önce, ayakta bile duramayacak gözü ile bakılan silahlı direnişçilik köklemeye ve temel bulmak kalmamış, sömürgeci-faşist rejimi, tarihinin en ağır ekonomik, siyasi ve askeri bunalmı içerisinde de bir daha kurtulmamacasına sokmuştur. Sömürgeciliğin Kürdistan'da oluşturmış istediği yapı ek tek parçalanmakta, halkımızın kurtuluş mücadelesi adım adım mevzilerini geliştirmektedir. İşte ulaştığımız bu düzey, haklı olarak unutulmamızı arttırıyor.

Bize böylesi bir gelişme aşamasını aramayan eden ve bağımsızlık yolunda sağlam yürüyemeyecek olan 15 Ağustos Direnişçiliği, 5. yılında, tüm halkımıza kutlu olsun.

Şemdinli Muharebesinde PKK-MK Üyesi Ahmet KESİP'i ve Beraberindeki 8 Yoldaşı Şehit Verdik

Baştafak 1. sayfa

mesine yol açtı. İşte yaşadığı bu korkunç tablo karşısında, bu halk bir daha başkaldıramayacağı düşüncesi kapılmıştı. Derin bir sessizliğe gömülmüş ve adım adım yok oluşunu seyretmeye başlamıştı. Gidecek yaşama olanakları tükenen ve çok az canlılık belirtileri gösteren bu halka, yaygın bir karıyıla, didü gözü ile bakılmaya başlandı. Bu halkın bir daha dirilmeyeceğini inanılanlar çoğaldı ve en başta da halkın kendisi buna inanıyordu.

Peki, nasıl oldu da didü denilen, canlılık belirtisi göstermeyen bu halk, dirilmeyi yeniden başardı? Bunu başarmakla kalmayıp, böylesine yaygın bir şekilde ulusal kurtuluş savaşına akıma başladı?

Her zaman belirtiriz gibi, şehitlerimiz halkımızı diriltten ve ulusal kurtuluş mücadelesi safılarına yaygın bir akışı sağlayan değerlerimdir. İlk şehitlerimizden tutalım da en son şehit halkısına kadar.

Sultan YAVUZ (Leyla)

Ali Ekber LACIN (Zeki Şerif)

dar, bütün şehitlerimiz ulusal kurtuluş mücadelemizde oynadığı rol böyledir ve bu rol kesin bir şekilde kanıtlanmıştır.

Toprağa ilk düşen can, toprağı ilk süleyen kan nasti bizi geri döndürmez bir aşamaya doğru yöneltmiş ve ileri yürüme komutu olmuştur, bugün toprağa düşen her can, döken her damla kanda ileri yürüyüşümüze güçlendiren temel değer haline gelmiştir. Sayıları yüzleri aşan şehitlerimiz dönlümde bir noktaya çoktan ulaştık. Nasıl ki ilk şehitlerimiz savaşmaya cesaret gösteremeyen örnekleri olmuştur, bugün toprağa düşen her şehidimizde savaşma cesareti eden bir halkın mutlake kazanacağına kanıt olmuştur.

İşte, pespeşe toprağa düşen canlar, halkımızı direnme yuğunsundan çekip almış, onu yandırırmış ve sömürgeci-faşist düşmana karşı büyük bir savaşçı girmenin eşğine getirmiştir. Bugün Kürdistan halkı, artan bir güçle ulusal kurtuluş safılarına ahen etmektedir. Ülkelizin hemen hemen her alanında katilim gücünmektedir. Bu gelişme düze-

yiye bugün ulaşabilmişsek, bunda şehitlerimizin rolü temeldir. Kan dökmeyen, şehit vermeden uyuyan bir halkı uyandırmak mümkün değildir. Bir bedel verilmiş, ve bu mücadeleyle üstlenen öncülerin her türlü fedakarlığı göstermeye ve savaşmaya kararlı oldukları kanıtlanmıştır ki, kitleler devrime katılmaya gösterişler. Şehadet olayları ve yükselen ulusal kurtuluş savaşımı, bu gerçekleri açığa çıkarmada halk kitleleri için temel bir açı oldu.

Toprağa düşen her şehit kanımız, bu gerçekçi daha da güçlendirmektedir. Bugün şehitler ordusu ile halkımız, ulusal kurtuluş yolunda daha güçlü ve daha emin bir şekilde yürüyor.

Şehitler halkısına eklenen Şemdinli-Benevok direnişçileri, bu gerçekçi daha da güçlendiren son halkalar oludur. Şemdinli-Benevok'ta, sömürgeci-faşist ordunun binlerce sayılık gücüne karşı bir avuç gerillanın yarattığı destan, halkımıza öncülerinin sağlamlığını, kararlılığını, kahramanlığını bir kez daha gösterdi.

Faşist-sömürgeci ordular birlikleri halkımıza ve öncülerine karşı, çağımızın tanık olduğu en barbar ve en vahşi savaşını yürütmektedir. CIA-Pentagon deneyimli birçok özel savaş metodunu uygulayan faşist-sömürgeci, halkımızın yeniden uyanışını durdurmak için, büyük bir karşı-devrimci hareket başlatmış durumdadır. Emperyalizmin Vietnam'da, Angola'da, Cezayir'da ve daha başka alanlarda uyguladığı bütün özel savaş metodları, bugün faşist Türk sömürgecilerinin elinde halkımıza karşı daha da geliştirilerek uygulanmaktadır.

Dünyanın en karşı-devrimci ve halk düşmanı metodlarını arkasına alan faşist sömürgeci, Kürdistan halkının ulusal kurtuluş savaşını durdurmak için, vahşetin sınırlarını bile aşan uygulamalar içersindendir. Böge Valisi olarak atanan ve deneyimli bir karşı-devrimci olan Hayri Kozakçıoğlu, özel savaş yürütecek bir eğitilmiş geçirilmiş ve bugün Kürdistan halkına karşı yürütülen savaşın başına gelmiştir. Düşmanın korkunç boyutlara varan vahşetine karşın, Kürdistan halkının ve öncülerinin direnişi her gün yükselmektedir. Düşmanın uygulamaları, yaklaşımlarından onu kurtarmaya yetmemektedir. Düşman vahşetini arttırdıkça, halk ettiği sona bir adım daha yaklaşmaktadır. Zaten ağırca saldırması da tümün çirkinliğidir. Halkımızla faşist sömürgeci arasında süregelen bu şiddetli savaş, ulusal kurtuluş mücadelemizin lehine her gün yeni gelişmeler katederek ilerlemektedir.

Halkımızın kurtuluş kuvvetleri ile sömürgeci-faşist ordular gücüne bir kez de Şemdinli-Benevok'ta karşı karşıya geldiler. Aradıkları muazzam güç dengesiyle ve faşist ordunun binlerce sayılık ordularına karşın, ARGK birliği büyük bir direniş gösterdi. Ve sömürgeci orduyu bozguna uğrattı. ARGK gerillalarının üzerine yürüme gücünü kendisinde bulamayan, faşist sömürgeci, helikopter, top kulanarak ARGK birliğini imha etmeye çalışıyor.

Şemdinli-Benevok muharebesinde PKK-MK Üyesi Ahmet KESİP komutasındaki 21 Mart ARGK Takımı, sömürgeci ordular birliklerine karşı üstün bir muharebe gücü gösterdi. ARGK Takımı sömürgeci ordular birliklerine, özel tim ve köy korucularına ağır kayıplar verdi.

Osman SARIKUS (Farhan), PKK Genel Sekreteri ile birlikte

Bunun üzerine faşist sömürgeci, ARGK Takımı üzerine helikopter ve toplanan attığı bombalarla saldırıya başladı. Kimyasal bomba ve Napalmın da kullanıldığı çarpışmada, ARGK Takımı üstün bir karşı koyuşu gösterdi. Saatlerce süren çarpışmada düşmanın vahşice saldırıları sonucu, ARGK Takımı bomba ve top atışları karşısında kayıp vermeye başladı.

21 Mart ARGK Takımı, düşmanın oluşturmak istediği çemberi yarmaya çalışırken, yeni kayıplar verdi. Çarpışma sonucunda Takımın bir kesimi çemberi yarmayı başarsınken, aralarında PKK-MK Ü-

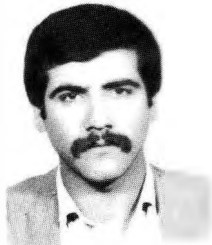
yesi ve ARGK Komutanlarından Ahmet KESİP'in bulunduğu 8 gerille şehit düştü.

Şemdinli-Benevok muharebesinde şehit düşen Ahmet KESİP (Cemist), Osman SARIKUS (Farhan), Ali Ekber LACIN (Zeki Şerif), Mir Nazir ALAGÖZ (İsmet), Sultan YAVUZ (Leyla), İhsan ÇIKKAN (Mazlum), Ömer ALAGÖZ (Rüstem), Fehim ÖPENGİN (Feri) ve... (Dara) yoldaşlar, faşist-sömürgeci düşmana karşı halkımızın tarihine görkemli bir direniş sayılsa daha ekleldiler.

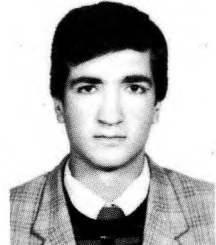
Benevok direnişinin 9 kahramanının bu görkemli destanları

Bir Direniş Destanı Daha Yazıldı

Kozluk'ta Sekizlerin Türküsü Yankılanıyor Şimdi

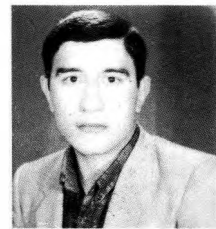
Ahmet GÖRNU (Rızgar)

Metin ERGİN

Ali TAN

Recep TIRIL

Baştafak 1. sayfa

Silah seslerini duyan ve komutanlığını Rızgar (Ahmet GÖRNU)'ün yaptığı II. Manga çarışma alanına gelir. Düşmana arkadan saldırıya başlayan II. Manga, kısa sürede çemberi yarakar diğer savaşçı arkadaşlarının bulunduğu mevkiye ulaşır.

Bu mücadele esnasında çarpışmalar daha da yoğunlaşır kazanır. Düşman birliklerine karşı üstün bir çarpışma gücü gösteren ARGK birliği, kısa sürede düşmana 50'ye yakın kayıp verir. Çarpışmada ARGK gerillaları kayıp vermezken, düşmandan 30'u asker, 16'si ise

köy korucusu olmak üzere çok sayıda kayıp düldürü ve bir o kadarını da yaralar.

Çarpışmada aldığı ağır kayıplar sonucu adeta şaşkına dönen sömürgeci-faşist ordular, alana yeni takviye birlikleri göndermeye başlar. Çarpışma, geceli-gündüzlü 32 saat devam ederken, düşman aldığı kayıplar karşısında gerillaların ufkak bir kayıp verdirmece. Kayıpların daha da artacağına gören faşist sömürgeci Batman-NATO Askeri Hava Üsüsünden iki jet uçağı kıldırarak, gerillaların üzerine Napalm ve kimyasal bombalar atmaya başlar.

halk kurtuluş tarihimizin yeni bir dönüm noktasında başlamış ve özgür bir Kürdistan'a yürümde, yeni kilometre taşları olarak kıldıldı. Benevok'ta kıldılan bu anıt, sadece 1988 yılı mücadelemizin görkemliliğini kanıtlamakla kalmıyor, aynı zamanda gelecek yılların mücadelesine de ışık tutuyor.

Bir Parça Özgür Vatana Toprağı Özgürleştirme şian ile yoğunlaşan ulusal kurtuluş savaşımızda Şemdinli-Benevok şehitlerinin şehadetleri, özgürleşecek vatan topraklarında yükselen birer abide olarak özgürlük yürüyüşümüzü aydınlatmaktadır. Onların kahramanca direnişleri, bir parça vatan toprağını kurtarma mücadelemizin temel harçları olarak başsızlık binasının inşa edilmesinde esaslı bir rol oynayacaktır.

Şemdinli-Benevok şehitlerinin anıları için de diğer şehitlerimiz verdikleri sözleri, kendimize duyduğumuz güven ve emin adimlarla ilerleyen mücadelemizin ulaştığı düzeyi yaratmış muazzam güç birikimi ile bir kez daha tekrarlıyoruz. Şehitlerimiz anılarına bağlılığı, bizzat pratikte yansıtarak getirdikleri, bugün mücadelemizin ulaştığı düzeyle çok açık bir şekilde görülmektedir. Bundan sonra da, şehitlerin anılarına bağlılığı her şeyin üstünde tutacağımızı belirtiriyoruz.

Şemdinli-Benevok direnişçileri ulusal başsızlık mücadelemizde sürekli yaşayan ve Bir Parça Vatan Toprağı Özgürleştirme Harekatinin komutanları olarak anılacaklardır.

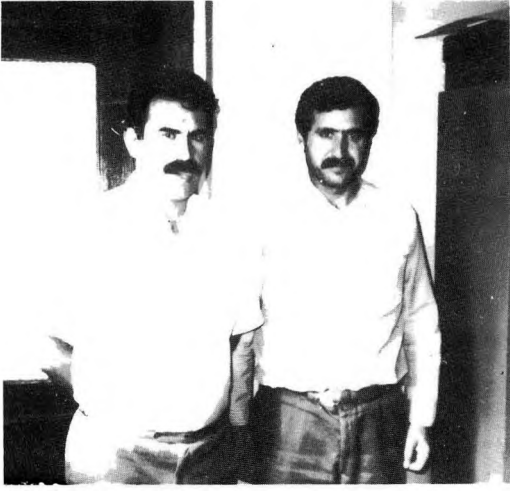
32 saat süren çarpışmada bir sonuca gidemeyen faşist sömürgeci, ancak jet uçaklarını kullanarak gerillaları imha etmeye çalışıyor. Yoğun bombardimana karşı, çemberi yarmaya yönelik gerillalardan 81 Napalm ve kimyasal saldırıların etkisi sonucu Melefaat Dağında yeni bir kahramanlık destanı yaratarak ölümsüzleşti. Çarpışmada şehadet mertebesine ulaşan ARGK'nın Garzan eyaleti komutanlarından Rızgar-Ahmet GÖRNU ile birlikte Metin ERGİN, Recep TIRIL, Ali TAN, M. Sami EREN ile isimleri öğrenemediğimiz 3 savaşçı daha şehit düldü.

Sömürgecilerin Napalm ve kimyasal gaz kullandığı, şehitlerimizin cesetlerinin belli oluyordu. Kurşun yaralarının hiç kanı akmamıştı. Ayrıca cesetlerin çeşitli yerleri yanmış vücutlarına kabarcıklar bulunuyor, gözbebekleri ile yeşille dönmüştü. Bütün bu belirtiler Napalm ve kimyasal gazların kullandığını açık olarak kanıtlıyor.

Sömürgeci-faşistler, halkın cezalarını sahip çıkması ve tören düzenlemek istemesine olağanüstü önlem alarak karşı koymak istediğinde de başarılı olamadılar. Halk, şehitlerine sahip çıktı. Metin ERGİN, Ali TAN ve Ahmet GÖRNU ilk törenler düzenlendi. Bu gelişmelerden büyük ürküntüye kapılan sömürgeci, diğer şehitlerimiz cesetlerini veremeyerek, geçmişte halkımızın ve Ermenilerin katliamlarında cesetlerle düldürülen Kazaşlar Deresi'ne toplu olarak atmışlardır.

Bütün bunlara rağmen, halk şehitlere sahip çıkması ve onları barınlarına basması. Kozluk'ta bir direniş destanını daha büyük kahramanlıklarına yaratan ARGK gerillaları, halkımızın kalbine yer edindirmişlerdir. Şimdilerde Kozluk'ta süylenen Sekizlerin direniş türküsüdür...

Yurtsever Kürdistan Halkı ve İlerici İnsanlığı!

Hasan ER (Adnan) PKK Genel Sekreteri A. Ocalan yoldaşla birlikte

Bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi yüzlerce şehidin kanı ile sulanan Kürdistan halkı, bu kutsal kavgasında değerli iki militanını daha şehit verdi. Kürdistan halkının değerli önderlerinden, büyük yurtsever Adnan (Hasan ER) yoldaş ve militan savaşçı Ali Hasan (Nezir YAVUZ) yoldaş, Türk sömürgecilerinin hain bir pususunda alçakça katledildiler. 10 Temmuz 1988 akşamı, Kürdistan'ın kurtuluşu için üstlendikleri devrimci bir görev gereği bir yerden başka bir yere giderlerken, Türk kolluk kuvvetlerinin kurdukları bir pusuya düşen yoldaşlarımız açılan ateşle ağır yaralandılar. Adnan yoldaş ağır yaralı olmasına rağmen, kendisine yapılan "Teslim ol" çağrılarına direnerek karşılık vermiş ve tabancası ile üç düşman askerini öldürmüş ya da yaralamıştır. Bu direniş karşısında çılgına dönen faşist Türk askerleri panzerlerle yoldaşımızı üzerine gitmiş, kurşun yağmuruna tutarak alçakça katletmişlerdir. Ağır yaralı olarak kurtulmayı başaran Ali Hasan yoldaş ise tüm babalara rağmen kurtarılamayarak 12 Temmuz akşamı şehitler kervanına katılmıştır.

Adnan yoldaş Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde uzun yıllardan beri yer alan ve büyük hizmetleri olan bir yoldaşımızdır. Kürdistan'da gerilla savaşının yükseltilmesinde belirleyici rolü olan devrimci atılım- ların her birinde O'nun emeli vardır. O, Kürdistan daki savaşa güc aktarmasında ve savaşın beslenmesinde bir köprü rolü oynamış; değerli emekler harcamıştır. Görevlerini yerine getirmede hiçbir engel tanı- maza, fedakar ve cesur karakterleriyle her türlü tehlikenin üzerine korkusuzca yürüerek görevini mutlaka başarmıştır. Kürdistan halkına derin bağlılığı olan, yurtseverliği çok derin ve özlu yaşayan bir yoldaşımızdır. Halkın bilinclendirilip mücadeleye çekilme- sinde büyük emekler harcamıştır. Her çevre ve her yaştan insanla güçlü ilişkiler kurup onları mücadeleye kazanmayı çok iyi bilen, halk tarafından sevilen ve sayılan bir halk önderiydi. Kendisini her şeyi ile Kürdistan'ın kurtuluşuna adanmış bir militandı. Partisine ve davasına son derece bağlıydı. O, yalnızca Kürdistan halkını mücadeleye katmak için çaba sarfetmekle kalmamış; aynı zamanda

Kürdistan halkı ile Arap halkının dostluğunu güçlendirmek için de değerli çabalar harcamıştır. O, emperyalizme, siyonizme ve her türlü gericilikle karşı Kürt ve Arap halklarının kardeşçe dostluğu ve dayanışmasını sağlamak, onların ortak çıkarlarını savunmak için yıllarca üstün çaba ve fedakarlıklar göstermesini bilmiş bir enternasyonalistti. Adnan yoldaş halkına, diğer halklara ve yoldaşlarına çok derin bir sevgi ile bağlanan, son derece hoşgörülü bir yoldaş olmanın yanı sıra, düşmana ve onun usaklarına karşı da son derece acımasız olmasının bilen, derin bir ulusal ve sınıfsal kinle düşman üzerine yürüyün, bu kinden aldığı güçle devrimci görevlerine dört elle sarılan bir yoldaşımızdır. Kananın son damlasına kadar direniş, büyük olanaksızlıklar içinde düşman askerlerine vurduğu darbeler O'nun bu yüce ruhunun en büyük ifadesidir.

Ali Hasan yoldaş ise, on yılların süre Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi saf- larında yer almış bir yoldaşımızdır. Kürdistan'da yürütülen silahlı mücadelede HRP'nin bir neferi olarak birçok eyleme katılmıştır. Derin yurtsever bir ruha sahip, fedakar bir devrim emekçisiydi. Kürdistan halkının bilinclendirilip örgütlenilmesinde ve mücadeleye çekilmesinde görev almış; halkı, yurtsever özellikleri derin olan bir yoldaşımızdır. Yıllarca Partinin verdiği birçok görevi büyük zorluklar, fedakarlıklar ve acılar pahasına yerine getirmiş, büyük tehli- keler içinde yılmaksızın görevlerine dört elle sarılmıştır. Düşman kendisinin üzerinde yoğun olarak durmasında ve mücadeleden alıkoymak için çeşitli oyunlar oynamasına rağmen O, sonuna kadar davaya bağlılığını korumuş ve düşmana karşı derin bir kinle mücadele vermiştir. Kürdistan halkının Filistin halkı ile militan dayanışmasının nelerinden birisidir. 1982 yılında İsrail siyonizminin Filistin halkına karşı giriştiği yok etme savaşında Filistin halkı ile dayanış- manın militan bir örneğini sergilemiş ve bir süre İsrail'in elinde esir kalmıştır. Ancak O, enternasyonalizmin yüce ruhunu yurtsever ruhu ile bütünleştirmiş, siyonizm şahsında emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı soylu bir direniş sergilemiştir. Ali Hasan yoldaş, devrim için üstlendiği yeni bir

Nezir YAVUZ (Ali Hasan)

görevini gerçekleştirilmeye çalışırken sö- mürgeci Türk faşizminin alçakça saldırısına hedef olup şehit düştü. O, son nefesinde bile ulcu mücadelesine bir an önce ulaşmanın ve düşmana vuracağı darbelerin planlarını yapmakta, mücadeleyi tüm benliğinde ya- şamaktaydı.

Yurtsever Kürdistan halkı!

Adnan ve Ali Hasan yoldaşlar kutsal bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin ne- lik ve ne dede son şehitleridir. Onlar bugüne kadar devrim şehitlerinin onurlu taşıyıp- geride kalanlara devrettikleri mücadeleye bayrağını uzun süre taşıdıktan sonra bugün bizlere, tüm Kürdistan halkına emanet ettiler. Onların anlarına bağlılığın bir gereği olarak, bundan sonra mücadeleye daha güçlü ve tüm olanaklarımızı seferber ederek katılmak bir yurtseverlik ve insanlık borcu- dur. Onlar Kürdistan bağımsızlık ve özgür-

- Devrim şehitleri ölümsüzdür!
- Kahrolsun sömürgeci-faşist Türk devleti!
- Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi!
- Yaşasın yurdseverlerin birlik ve dayanışması!

PKK-Ortadoğu Temsilciliği

10. YIL AFİŞ YARIŞMASI

PKK'nın 10. yılını doldurması vesilesiyle, bütün okuyucularımızın katılabileceği bir afiş yarışması açmış bulunuyoruz.

Cizilecek afişler, PKK'nın 10 yıllık mücadelesini dile getirir nitelikte olmalıdır. Kara kalem, suya boya ve yağlı boya kullanılabılır. Her yaşta ve meslekten okuyucularımız bu yarışmaya katılabilirler.

Yarışmada derece alan afişleri çizen okuyucularımız, gazetemize mükafatlandırılacaktır. Ayrıca, gönderdikleri resimler afiş haline getirilecektir. Bütün okuyucularımız gönderdiği resimleri gazetemizde ve diğer yayınlarımızda kullanacağımızı belirtiriz.

Yarışmaya katılan okuyucularımızın çizdikleri afişleri (resimleri) en geç 30 Eylül 1988'de elimizde olacak şekilde postaya vermeleri gerekiyor. Okuyucularımız, birkaç resimle de yarışmaya katılabilirler.

Resimler (afişler): Serxwebûn, Postfach 10 16 83, 5000 Köln 1 / BRD adresine gönderilmelidir.

Not: Yarışmaya katılan okuyucularımız açık ad ve adreslerinin yanısıra bir rumuz da göndermeliler. İsim ve adresler bizde saklı kalacaktır. Afişler (resimler) rumuzla yayınlanacaktır.

İmpresamı:

V.I.S.d.P.:

A. Sarı

Vogelsgangstr. 286

5000 Köln 30

Yanışma Adresi:

SERXWEBÛN

Postfach: 10 16 83

5000 Köln 1

Hesap Numarası:

Stadtparkasse - Köln

A. Sarı

Konto Nr.: 1 74 21 96

BLZ: 370 501 98

Avusturya

Belçika

Danimarka

Fransa

22.50 s.

75.00 bfr.

10.00 dkr.

7.50 ff.

Hollanda

İngiltere

İsviçre

İsviçre

Norveç

3.75 hf.

0.90 s.

7.50 skr.

3.00 sfr.

10.00 nkr.

PKK GENEL SEKRETERİ A. ÖCALAN'IN BİR GRUP GAZETECİ İLE YAPTIĞI GÖRÜŞME GENİŞ YANKI UYANDIRDI

Haziran '88 ayı içerisinde PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN, bir grup gazeteci ile Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde görüşmeler yaptı. Aralarında Fransız, Alman, İsveçli ve Türk gazetecilerinin bulunduğu bir grup gazeteci ile görüşmeler yapan PKK Genel Sekreteri, gazetecilerin çeşitli konulardaki sorularını yanıtladı.

Birbiri ardına gazetecilerle görüşen PKK Genel Sekreteri, ilk kez gazetecilerle böyle bir görüşmede bulunuyor. Daha önceleri, özellikle de 15 Ağustos 1984 atılımının ardından birçok yabancı gazeteci ve televizyon muhabiri görüşme talebinde bulunmuştu. Ancak şimdiye kadar böyle bir görüşme gerçekleşmemişti.

sının tümüne yakını görüşme resimlerine ayrılarak, "Dünyada ilk kez... İşte PKK, İşte APO" manşetleriyle yayınlıyacağını duyurdu.

Milliyet gazetesinde 16 ve 17 Haziran tarihlerinde, ancak ilk bölümleri yayınlanmaya başlanan röportaj, direkt Başbakan Turgut Özal'ın ve faşist yönetimin diğer temsilcilerinin devreye girmesi ile birlikte durduruldu. Yayının bu şekilde ani ve sınırlı olarak kendi hukuk kurallarını bile kenara bırakarak durdurması büyük bir yankı uyandırdı.

Şimdiye kadar sınırlı olarak yayınlanan PKK ve Önderliği tümüyle yanlış ve iftiralara doldurulmuş yazılarla tanıtmaya çalışıldı. Hatta bunun için bir dizi sahte yazı, haber ve resim yayınlandı. Bütün bu faaliyetlerin

işte böylece bir karşı faaliyetin varlığını değerlendiren ve Türk basınında işlenen PKK aleyhtarı faaliyetlerin etkisini kırmak ve direkt kendi açıklamaları ile Türk halkına seslenmek için, PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN, Türk gazetecileri ile böylece bir röportajı yapmayı uygun gördü.

Bunun üzerine Milliyet, Hürriyet ve Cumhuriyet gazetelerinin muhabirleri kabul edildi. Bu gazetecilerle, Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde görüşen PKK Genel Sekreteri, Türk kamuoyuna hitaben açıklamalarda bulundu.

PKK Genel Sekreteri ile M. Ali Bırand'ın yaptığı röportajı yayınlamaya başlayan Milliyet gazetesinin bu yayını büyük bir yankı yarattı. Türk kamuoyu ilk kez PKK Genel Sekreterini ve PKK'yı, bu hareketin kurucusu ve fiili yürütücüsü Abdullah ÖCALAN'ın açıklamalarından öğrenmek fırsatını buldu.

Milliyet gazetesinin tirajı yayın boyunca 2-3 katı artarken, bayilerde gazete kısa bir süre içerisinde tükeniyordu. Bu gelişmeler Türk kamuoyunun PKK Genel Sekreterine çok yakın bir ilgi gösterdiğini, Önu direkt kendi açıklamalarından tanımakla bir sempati duyduğunu göstermektedir.

İlk iki gün röportaj hakkında herhangi bir açıklama yapmayan faşist yöneticiler Türk kamuoyunda ve Kürdistan'da artan ilgi ve gelişen sempatinin duydukları korku ve panikle röportajın yaratacağı etkiyi önlemek için yayını durdurdular. Yayının durdurulması bile, sınırlı olarak yayınlanan röportajın korkuyu çok açık bir şekilde göstermekteydi.

Şimdiye kadar kamuoyuna hep tek yanlı ve yanlış, iftira dolu bilgilerle tanıtmaya çalışılan PKK Önderliğinin ilk kez kamuoyu karşısına, kendi açıklamaları ile çıkması sınırlı olarak yayınlanan röportajın kendisine dayanarak yaptığı bütün iddiaların kofluğunu da ortaya çıkardı.

Türk kamuoyu 1 gün de sürse, yayınlanan bu röportajla PKK ve Önderliğinin daha iyi tanıma fırsatı buldu. Bu röportajın günlerce tartışma konusu olması ve halkın sempatinin PKK'ye ve Önderliğine gelişmesi, Genel Sekreterin yaptığı ve Türk kamuoyuna da yakından ilgilendiren açıklamaların etkisi sonucudur.

Milliyet'in yayınının durdurulması ülke içi ve dışında da geniş

yankılar uyandırdı. İPI (Uluslararası Basın Enstitüsü), yayının durdurulmasını kınarken, birçok uluslararası kuruluş da protesto telgrafını gönderdi. Ayrıca dünya basınında da bu olaya geniş yer verildi. Yayının yasaklanması da sınırlı olarak yayınlanan röportajın korku, acizlik ve panikten kurtaramadığı gibi, bütün iddialarının kofluğunun ortaya çıkmasını da

PKK Genel Sekreterinin Avrupalı gazeteciler ve televizyon muhabirleri ile yaptığı röportajların yankısı büyük oldu. Dagens Nyheter gazetesi muhabiri Boström'ün röportajına ilişkin olarak iki ayrı tarihte yayın yaptı. Alman ZDF televizyonu röportajla ilişkin olarak özel bir program hazırladı.

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN'ın bir grup gazeteci ile yaptığı

Haziran 1988 tarihinde, PKK Genel Sekreteri: Alman ZDF televizyonu, Reuter, CBI World, Milliyet, Hürriyet, Cumhuriyet, Dagens Nyther muhabirleri ile serbest gazetecilerin aralarında bulunduğu bir grup gazetecinin görüşme yapma isteklerini kabul etti.

İlk görüşme Milliyet gazetesi muhabiri ve yazarı M. Ali Bırand ile gerçekleştirildi. 3 gün süren görüşmelerde, PKK Genel Sekreteri, Milliyet gazetesi muhabiri M. Ali Bırand'a geniş bir röportaj verdi. Aynı gazetenin foto muhabiri Coşkun Aral ise bu görüşmeyi ve Akademik çalışmalarına ilişkin çeşitli görüntüleri fotoğrafı.

Milliyet gazetesi, PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN ile yapılan röportajı 14-15 Haziran tarihli gazete nüshalarının 1'nci sayfa-

lıyetlerinin Özel Harp Dairesi ve MİT kanallarından çıktığı bilinmektedir. Bunlarla amaçlanan PKK ve Önderliğinin prestijini, basında yayınlanan bu tür yazılarla kamuoyu nezdinde zayıflatmak ve yanlışlandırmaktır.

Sınırlı olarak yayınlanan röportajın kendisine dayanarak yaptığı bütün iddiaların kofluğunu da ortaya çıkardı. Türk kamuoyu 1 gün de sürse, yayınlanan bu röportajla PKK ve Önderliğinin daha iyi tanıma fırsatı buldu. Bu röportajın günlerce tartışma konusu olması ve halkın sempatinin PKK'ye ve Önderliğine gelişmesi, Genel Sekreterin yaptığı ve Türk kamuoyuna da yakından ilgilendiren açıklamaların etkisi sonucudur. Milliyet'in yayınının durdurulması ülke içi ve dışında da geniş

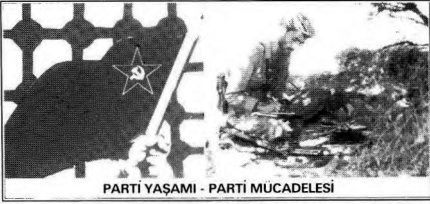

engelleyemedi. Kısa bir süre sonra da kanunla faşist devlet, yayını durdurmayı tercih etti. Yayınlandığında da yaratıldığı gibi büyük olan röportaj, Türk kamuoyunun PKK ve Önderliğinin, bu hareketin Genel Sekreterinin yaptığı açıklamalarından öğrenmesi için tarihi önemde bir olaydı. Bunun için etkisi böylesine büyük ve derin oldu.

Milliyet gazetesinde röportajın yayınının durdurulması nedeniyle Hürriyet ve Cumhuriyet gazeteleri de yaptıkları röportajları yayınlamadılar.

bu görüşmeler, bu dönemde mücadeleimizin direkt kendi sesi ile kamuoyuna seslenmesinde önemli bir yere sahiptir. Kamuoyu ilk kez PKK Genel Sekreterinin açıklamaları ile PKK ve Kürdistan bağımsızlık mücadelesini tanıma olanağına kavuştu.

Böylesi bir imkan, halkımızın sesini kamuoyuna ulaştırmada küçümsemiz bir öneme sahip iken, aynı zamanda dünya kamuoyuna mücadeleimizi daha yakından ve doğru bir şekilde tanıtmada da son derece önemli bir fırsatı sundu.

PARTİ YAŞAMI - PARTİ MUCADELESİ

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Bu ara, ben de oturdum noktada kendimi biraz toparladığımdan kaya parçalarına ve açar dallarına tutunarak tepeye, arkadaşlarıma yanına çıkmaya çalıştım. Yirmi otuz admim bir yol yürümüş olmama rağmen, tepeye bükün bir vaziyette yetişmişim. Arkadaşlar iker iker mevzilemiş çatışmayı sürdürüyorlardı. Z. ve S. arkadaşların mevzilerine yakın yerde oturdum. Zaten vardığım ilk mevzi de bu arkadaşların mevzisiydi. Beni gördüklerinde duyguları, sevinç ve rahatlama sadece bakışlarla ifade etmiş, tek kelime konuşmadan tekrar hedeflerini vurmaya başlamışlardı. Arkadaşların yüzlerinde bir anlık beliren sevinç ifadesine rağmen, gözlerde derin ve buruk bir acının var olduğu dikkatimden kaçmamıştı. Hedefimize ulaştığımız bir anda, yaşanan bu duruma anlam verememiş meraklanmaya başlamıştım. Gözlerimi tek tek mevzilerde dolayarak bir iki adam ötmekte, Z. ve S. arkadaşları çevirdim. Beuran arkadaşları nereydi? Tüm arkadaşlar mevzilerde, kendisi tek başına nereye gitmiş olablirdi ki? Tam o esnada şar-

jör değiştirmekte olan S... arkadaşın elindeki silah gözümü çarpmış ve bir anda tüm bedenimi sarıdığını hissetmişim. Silah, Bedran arkadaşın silahıydı. Eндіyle Z. arkadaş dönüldü:

«Ne oluyor? Bedran arkadaş nerede?»

Z. arkadaş sorumu duymamazlıktan gelerek yüzünü çevirdi ve çalışmaya devam etti. Sormamı beklediği bu soruyu erken sormam karşısında zorlanmış Z. arkadaşın sorumu yanıtlamaya çalışırken farkedince sorumu ısrarla yinelledi. Bunun üzerine Z. arkadaş isteksiz ve son derece üzgün bir talde sorumu cevapladı:

«Bedran arkadaş şehit düştü. «Şehit mi düştü dedin? Nasıl olur, daha yirmi dakika önce yattıydı.»

Z... arkadaş susuyordu. Aynı suskunluğa ben de eşlik ettim, daha sonra konuşmamıştım. Beklenmedik bir anda meydana gelen bu olay karşısında şaşırış, arkadaşın kayboldan duyduğum üzüntü ile adeta şoke olmuşum. Tüm mücadele geçmişini çokşun bir sel gibi akan bu dağ gibi insanın ebediyen aramızdan ayrışmış olduğuna inanmak istemiyordum, yüreğimin

BOTAN'I ZAPTEDERKEN GÖĞÜS GÖĞÜSE 48 SAAT

(Komutan BEDRAN'ın Direniş Türküsü)

gittikçe sıkıştığını ve boğazıma bir şeylerin düğümlendiğini hissediyordum. Mucadelemizin acımasızlığı bize şehitlerin arkasında ağlanmaması gerektiğini öğretmişti, ama o, sadece can yoldaş, birimizin direniş sembolü, madidi ve manevi komutanımız olarak yeni dönem mücadelesinde en çok iltihap duyduğuy, engin deneyim ve tecrübeye sahip güçlü bir taktik sahibi ve her şeyden önce de mücadeleye azim ve inancıyla dolup taşan gerçek bir halk komutanı olarak aramızdan ayrılıyorydum. Kaybımız büyük, bunun yarattığı acı ise derindi.

Z... arkadaş konuşulmamam gerektiğini biliyordum. Fakat her şeyi öğrenmeden bir saniye daha duramayacağımı anlamıştım. Z... arkadaşta dönerek sordum:

«Olay nasıl meydana geldi?» Aralıksız çalışan silah seslerinden dolayı Z. arkadaşın sesini duymıyordum. Kendimi zorlayarak biraz daha yanına yanaştım.

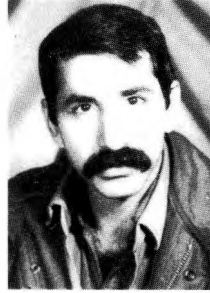
«Grubun önünde tepeye fırladığında» diyordu Z. arkadaş, «tepedeki düşman gücünü puskürtükten sonra, geri dönerik bizleri çağırdı. Güvenlik içinde çıkmamızı sağlamak için tepenin diğer yamacına doğru indi. Geriye dönmek istersen, arkadaşlarımla bir düşman askerinin alçağca taraması sonucunda yere yuvarlandığını gördük. Ölümcül darbe almasına rağmen,

o yöne doğru kaymamız işaret ediyordu. Yamaçtaki düşman askerini hekketeliği yere gönderdik. Fakat arkadaşın yanına ulaştığımızda kalbinden aldığı tek kurşunla şehit düşmüştü. Yanı yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu.»

Z... arkadaş konuşmasını tamamlamış, kendisini toparlayarak kaybettığı tepeyi yeniden ele geçirmek için hücum almıştı ama düşman güplerine silahtı doğrultarak tekrar katırmaya başlamıştı.

Ben se hiçbir şey yapmadan beklemek zorunda kalmamın verdiği acıyla başbasa kalmış; sempatik yüz ifadesi, ısı ısı yan yan simsiyah gözleri ve enerjik yapıyla gözlerimin önünde canlanan

Bedran arkadaş düşünüyordum. Yaşamı, devrimi geçmişiyle ilgili militanca bir direniş noktasıydıysa da özünde halkımızın geçmiş ve gelecek tarihinde rolünü layıkıyla oynamaya devam edecek bir kahraman olarak ölümsüzlüğünü oluyordu. Partimizin direniş tarihinin derinliklerinden süzlülük gelen ve yaratıcı kişiliği ile, her dönem direnişine emek ve değer katmasını bilen bu can yoldaşın geçmişi başı başına acı, zorluk, sevinç ve zafer anlarının içiçe örüldüğü militanca bir yaşamdı. O, bu yaşamı boyunca gerçek bir Partili ve çizgisinin aktif bir uygulayıcısı olduğuna defalarca kanıtlanmış ve bu temelde haklı bir saygınlık uyandırmış bir devrimciydi. Dersim'de mücadelemizin ölümsüz komutanlarından Delli DOĞAN ve Cuma TAKIARLA başlayan devrimci yaşamı, Hilvan-Siverek mücadelesinin kızgın ortamında esas zeminine kavuşmuş, sömürgeci ve yerli işbirlikçiğe karşı teşviki soylu kimi Partili ideolojisiyle bütünleştirerek, silahlı direniş mücadelesinin yaratılacağından biri olmasını bilmişti. Sahip olduğu askerî kişiliği ve eylemlerde üstün yeteneği ile kısa süre içerisinde halkın kalbine yer edinen ve alandaki silahlı mücadelenin başında yer alan Bedran yoldaş, aynı başarısını, Kürdistan'da diğer sıcak savaş alanlarında da sergileyerek, 1979 yılında daha yetkin

DİRENİŞTE ÖLÜMSÜZ OLANLAR

Soğuk beden yerlerinizde
Şimdi umutları fıldızlamakte
Kan revan içinde ama dımdık
Ölüme meydan okucasına
Toprağına uzanmış boyu boyunca
Kahpe kurşunların yarasına bakınarak.

Davet edilmemişlik...
Zılgıt sesleriyle ölümsüz törene
Yüreğinizde kaldı cesaretimiz
Ama nımayış yerinde...
Yürekerimiz vardı sizinle kalan
Eğer olamadıysak omuz omuza
O talihşirliğinde Nisan gecelerinin
Fakat kaçılmanın umutlar
Sizi haykırıyordu savaş naralarıyla.

Ölümsüzlüğün rahatlığında olun
Çünkü ağlamaklı olmadı simalar
Emin olun...
Hic de belirmedi gözyaşı ve hüznün
Ahlırlarda konuşuyuşa bir parça kin
Bu olamıyıştı dandandı seyrin yerinizde
Şimdi umutları dört nala kalkmış
İşimizi amakta her nefesinde...

Canı bedel her mermi...
Gününi bekler kendi yaşığında
Cesaret gözden-gözden geçer
Yaraları bildiği kını kusakmak için
Uğrunda ölümlere sarılan
Toprağı nemlendiriyor kanlarınıza
Damla damla süzlülürken yara yerinde
Akup gıltımekteki özgürlük deryasına
Ve de umutlar sıra dayalından çıkışın
Dinlenme anındaydı darbisiyle birlikte
Geleceğin düşleriyle baş başa
İhaneti hançerliyordu canavinden.

Sevinci başka olur her Nisan sonunda
Antep'teki dokumacı Salt'ın...
Gelecek için kin biliyor harman yerinde
Hilvanlı köylünün
Alevler sarılınca talan yerindeki emek

Bayram sevinci yaşar Batmanlı işçi...
Buğün direnişin boyutlandırdığı yerlerde
Düğün hazırlığındadır analar...
«Ölüme nışanı, hayata sözlü»
Davasına yaşamını bağış edenler için.

Evet Bedran yoldaş...
Sen ulusal kurtuluşun inancı
Savaş ateşinin bileliği kin...
Sen
Özgürlüğün bittimsiz pınarı
Yoldaşların cesaret kaynağı
Ve sen İhanetin korkulu rüyası
Hilvan'dan Şemdinli'ye
Aydınlık getiren güneşimiz...
Ve de sen
Cumalardın Salihler sonrası
Günümlüze gelen yadigarın...

Ten yerinde süzlülürken güneş
Yine kamçılandın umut dolu sevdalar
Kiminde de çocuklarla kükkredi...
Bazen de acılara yüklendi omuzlarımız
Ama tümünde sarmaz dolaş
En içten destek olduk emsalsizce
Oysa her şey...
Bedelisi verildi geleceğin güzelliği için
Sıra dayışında umutların bulunmadığı
Eltirimizle yaratacağımız dünyalar uğruna.

Kanıyla süslensin her tomurcuk
Yıldızları altında bilecek sarsızca
Şekleklara süzülen Nisan sabahlarında
Fakat çok uzaklarında bırakılmışım
Çirpışlarım ne yazabilir
Sen olmayınca aramızda...

Sizleri ancak ve yaşatabilecek
Dille kolay...
Yokluğunu satırlarda okumak
Onur, şeref ve intikamcı olmak
Köleler dünyasında ne kurtarır ki.
Bütün bunların da mihenk taşında
Düşüğüm gerekmez mi öleste...
Devrimin kasırgalarını yaratana dek
Her kenarında bu toprakların...

Kavgam diyor du yoldaşların

Köleler dünyasını...

Esaretiyle savaşıyanları yani
Seni götürmeli dört duvar aralarında
Onurluya bu savaşta baş başa olan
İnanç silahıyla dümana saldırırlara
Daha da ötelere uzanmalı direnişin
Kutuplar dünyasına, insanlığın tarihine
Ve de çizgisiz alın sahiplerine doğru.

İnanç prangalara da vurulsa
Özgürlüğün savaşındadır şımdı
Bu tarihin hakkımızdaki
Dokunulmaz kararlı bilesin
Sözleri sana bakınarak...
Ne iç çekişim, ne de yalvarışımıdır
Bu sitem...
Esaretin vahşetine isyanım
Ölüme meydan okuyan haykırışlarımdır
Gözlerimde akanlara kanma sakın
Ben acılar yutkunarak büyüdüm
Yaşam, savaşmanın kendisidir zaten.

Meğer umutlar sıra dayadınaymış
Köleler mezbahanesi Kürdistan'da
İçerlemeye değil, dertten yankıyıyorum
Kararımı vermiş, yaşam kavgasındayım...
Yenen kim, yenilen kimdir
Çözümünüz bulmacalar yığın olmuş
Durup hep bakır gözlerime...

Kiminde ağlamaklı ve elem dolu
Bazen de dört köşe olur neşede...
Ne anlaşılmaz hikmetleri bilimmez
Ne de çözülecek sır...
«Keremati kendisinden menkul»
Bir gıftayındır sahibine öğdü.

Sen görmeden gittin ne çare
Ordulardan halkımın ayak seslerini...
Kimbilir ne kadar isterlerdi
Meşale gibi önlerele olmanı
Ama nafle
Bu özlülerin avuntusudur
Eğer ardılardan ararlarsa bedenini
İçimizde olan manevi komutanlığındır
Halkımı kurtuluş aykındıran...
Biziz biz eden varlık gerçekleri
Siz olunca aramızda sonrası kim düşündür ki.

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın Mahsum Korkmaz Akademisi'nde yaptığı Haziran '88 değerlendirmelerinden alınmıştır.

Uluslararası Güncel Siyasal Durum ve Devrimci Gelişme Olasılığı

Uluslararası güncel siyasal durumun en belirgin ve öne çıkan yönü, ABD ile Sovyetler Birliği arasında gerçekleşen barış görüşmeleri ve beraberinde birçok gelişmeyi yaratması kaçınılmaz olan durumlarıdır. Bunların somut özelliklerini doğru koymak, bu temelde gerçekçi bir dünya anlayışına ulaşmak, devrimci mücadelemizin bu tablo içindeki yerini doğru koymak, dikkat etmemiz gereken hususlardır. ABD-SSCB zirveleri açık ki, geniş bir uzlaşma politikası temeline gelişmektedir. Her ne kadar temeline silahsızlanma, özellikle de nükleer silahsızlanmayı koymuşarsa da, bunlar belli siyasal temelli olan siyasal politikaların sonuçları biçiminde karşımıza çıkar. Burada önem taşıyan ve bir sonuç olan silahlanmanın hangi oranda gerçekleşip gerçekleşmeyeceği değil, —şüphesiz bu önemli— önemli olan başını ABD'nin çektiği kapitalist-emperyalist sisteme, başını S. Birliği'nin çektiği sosyalist sistem arasında ne tür yeni bir uzlaşmanın, dengenin kurulabileceğidir. Önemli olan bu dengenin dünya devrim sürecine ne kadar tehlike veya aleyhinde olabileceğini ve kendi devrimci mücadelemiz üzerindeki olası etkisinin de ne olabileceğini gerçekçi bir şekilde değerlendirmektir.

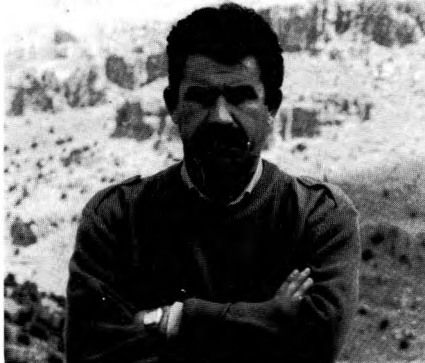
Ekim Devrimi temeline kurulan Sovyetler Birliği, bizde anlatılmıyış güçlüğü bir biçimde bulduğu gibi, yeni bir çağ: dünya proletaryası devrimleri ve ulusal kurtuluş hareketleri çağına açmıştır. SSCB, kapitalist-emperyalist kurtuluşu, gerek 1918'de, gerekse de daha güney bir biçimde de II. Dünya Savaşı'nda kırmayı başarmış ve kendisini giderek bir sistem haline getirebilmiştir. Ekim Devriminin özelliklerine ilişkin değerlendirmelerimiz geçerliliğini korumaktadır.

Ezilen sınıfların ve halkların kurtuluşunda, Sovyetler'in rolü belirgindir. II. Dünya Savaşı sonrasında daha yaygın ulusal kurtuluş devrimleri ve peşpeşe sosyalizmin bir sosyo-ekonomik kuruluş olarak birçok ülkede vücut bulmasına rolü belirgindir. Özellikle de 1960'lara doğru her iki sistem arasında bir dengenin oluştuğu dönemde, bu rolü zirveye varmıştır.

İki sistem arasında birçok konuda bir denge oluştu. Sistemlerin başını çeken iki büyük gücün ilişkileri, denge ile birlikte bir tikanma, birçok konuda artık birbirini fazla geriletemedi durumu da ortaya çıkar. Diplomatik, siyasi, askeri tüm ilişkilerde kısır bir döngüye girme ve en açık bir biçimde insanlığı tehdit eden nükleer silahlanmanın insanlığı felaketle yutabilecek kadar gelişmesi ve buna bir türlü önlem alamamaları açığı ortaya çıkar bir durumdur. Silahsızlanma uğruna yapılan birçok görüşme, sonuç vermedi. Bu görüşmeler ve hatta yapılan bazı anlaşmalar silahlanmanın gelişmesini durdurmadı. Çok umut bağlanan Salt-II anlaşmaları ise, silahsızlanma yolunda fazla bir mesafe katetmedi.

EMPERYALİZMİN DURUMU

ABD'nin emperyalist sistem içinde geliştirdiği hakimiyeti, gelişmeleri ile birlikte etkisini yitirmeye başladı. Bunun böyle olma-

sının iki nedeni var. Birincisi, Japonya'nın Uzakdoğu'da yeni bir güç olarak yükselmesi ve ABD pazarlarını zorlayarak ekonomik alanda önemli bir güç haline gelmesi; ikincisi ise, Batı Avrupa emperyalist ülkelerinin AET biçiminde örgütlenmeleri, bu temelde bölünüşmeleri ve giderek kendilerini toparlamaları sonucu, ABD ve dünya pazarlarında kendilerine daha fazla yer açmalarıdır. ABD bu gelişmeler çerçevesinde yeni yönelimlere yönelmiştir. Öyle ki ABD Kongresi çok kat kararlar alarak gümrük duvarlarını yükseltti. ABD böylece bir kararlı, Japonya ve AET'nin aleyhine gelişme kaydeden gelişmelerin yarattığı olumsuz sonuçları gidermeye çalıştı.

Ekonomik alanda yoğunlaşan bu gelişmeler, giderek siyasal alanda da yansımaları buldu. ABD bu alanda da, AET ve Japonya karşısında zor durumda kalmaktadır. İşte, bu durumdur ki, ABD'yi yeni bir uzlaşma sürecine girmeye zorluyor.

Böyle bir sonuçtan ortaya çıkmasının kuşkusuz diğer bir yönü de var: Bilindiği gibi ABD emperyalizmi, II. Dünya Savaşı sonrasında İngiliz ve Fransız sömürgelerinin klasik-sömürgecilik uygulamalarından farklı olarak yeni-sömürgecilik yöneldi. ABD, II. Dünya Savaşı'ndan sonra bu sömürgecilik biçimini geliştirmek istemesi de, buna karşı halkların yoğun bir direniş gerçekleşmesi, Yeni-sömürgecilik ilk uygulandığı alanlardan biri olan Vietnam'da yükselen direniş, bu sömürgecilik biçiminin daha başlangıçta ölü doğmasıyla birlikte geçti. 1950'li yılların ortalarına doğru dünya çapında yeni-sömürgecilik sistemi oturtulmaya çalışılmış ve ABD bunun için bütün gücünü sarfetmesine de, başarısız olmuştur. ABD'nin bütün çabasına rağmen, gelişmesi önün-ge engel olamadığı Vietnam Ulusal Kurtuluş Sömürgecilik yeni-sömürgecilik fazla yürüme şansı bırakmadı.

Vietnam halkının zaferi, halkların yeni-sömürgecilik sistemini aleyhine edileceğinin açık bir kanıtı oldu. Vietnam devrimin zaferi ile birlikte, ABD'nin geliştirdiği yeni-sömürgecilik sistemine karşı Asya'da, Afrika'da ve Latin Ameri-

ka'da ulusal kurtuluş hareketleri peşpeşe gelişti. Bu mücadeleler sonucunda ki, ABD'nin yeni-sömürgecilik ve buna bağlı olarak kalıntı halinde yaşatılmaya çalışılan klasik-sömürgecilik peşpeşe birçok ülkede tasfiye edilmeye başlandı. 1970'li yılların ortalarına geliştirmiş emperyalist-emperyalist sistem, bağımlı ve sömürge halklardan dönmüş darbeler yağdığını den dolayı daha fazla sıkıyama başladı. ABD'nin Asya, Afrika ve yakınındaki Latin ve Orta Amerika'da darbe yemesi ve bu alanlarda geriye çekilmeye başlaması, emperyalizmi 1970'li yılların sonuna gelindiğinde önemli olarak sıkıştırdı.

İşte, emperyalizmin böylece bir süreci yaşadığı bir dönemde, ABD'de Reagan'ın başkanlık dönemi başladı. Reagan'ın bu konudaki güç kaybını önlemek için yoğun bir karşı-devrim saldırısına başladığı bilinir.

Demek ki ABD ve genelde emperyalizmin yüzyılımızın sonuna doğru bulunulmanın derinleşmesinin bir nedeni halkların klasik ve yeni tip sömürgecilik karşı geliştirdikleri mücadeledir. Bu mücadele emperyalizmin dünya çapındaki hegemonyasını getiren ve birçok alanda dönmüş darbe yemesine yol açan gelişmelerdir.

Sömürge ve ezilen halkların bu mücadelelerinin gelişmesi aynı zamanda, emperyalizmin sömür ve pazar alanlarını oldukça daralttığından, beraberinde ekonomik bunalımı da derinleştirir. AET ve Japon tekelölisinin bazı dallarda ABD teknolojisini aşması da, emperyalistler arası çekişmeyi artırıyor.

Bu gelişmeler ise, ABD ekonomisindeki durgunluğu bir sonucu olarak ortaya çıkıyor. Son dönemlerde yaşanan gelişmelerden de çok açık bir şekilde görüldüğü gibi, ABD'de bütçe açığı ve dış borç yükü dünya ekonomik sistemini tehdit eden bir düzeye yükseldi. İşte emperyalizm bu politikayı uygulamak başını olamamış olduğu için, yeni arayışlara yönelmektedir.

ABD, mevcut bu politikasını uygulamak ve başarıya götürmek için çok caba sarfetti. Sovyetlere karşı dayatılan nükleer savaş tehditinden Japonya'nın sık sık görüşmelere oturmaya mecbur bi-

ortaya çıkmasında baş sorumluluğu ise ABD'ye ait olduğu bilinmektedir. Böylece bir bunalım durumunun yaşandığını emperyalizmin önde gelen bütün yorumcuları da açık olarak belirtmektedirler.

ABD, her ne kadar Reagan'ın başkanlığı döneminde 'yeni umutlar', ABD devrimi' gibi terimlere kavuşmuşsa da, bunlar parlak sözler olmaktan öteye bir değer taşımamaktadır. ABD, iç cepheinde de önemli oranda tikanıklığı yaşıyor. Bunalım son derece şiddetli bir hal almış, rejim kendisini yitiriyor. Üzlem bir duruma gelmiştir.

İşte geçici bazı mali-ekonomik tedbirlerle bunalımdan çıkamayan ABD, yeni arayışlara yönelmiştir. ABD'de bu sonuca, AET, Japonya ve gelişmekte olan ülke halklarına yönelik olarak sistemin gelişmesini sağladığından ve içte mevcut ekonomik politikasıyla kapitalizmin yeniden üretmesini başaramadığı için var. Açık olan durumun aşmak için böyle bir yeni arayış yönelmesi gerektiğini ABD çok iyi kavramaktadır.

İşte bunun sonucudur ki, 1980'lerden sonra, ABD yeni utuklar. ABD devrimi gibi parlak sözlerle lanse edilmeye çalışılan Reagan dönemi başlamıştır.

Reagan dönemi, emperyalist sistemin kendi içinde bir toparlanma, ABD'nin AET ve Japonya

"Bu dönem, bütün hataları, sevapları ve ağırlıklarını böyle yürütülmek zorundadır.

Ekim Devriminin mirası ancak böyle korunabilir. Bugün, bu dönem üzerine birçok tartışma yürütülmüyor. Dosyalar yeniden açılıyor, komisyolar kuruluyor, yargıyanlar, yargılanma durumuna getirilmekte isteniyor. Bunları olumlu karşılamakla birlikte, gerçek anlamda Sezar'ın hakkı Sezar'a vermek tarzında bu belgeleri açmak gerekir.

Yoksa bir uzlaşmayı yaratmak için tarihin sayfaları açılmamalıdır. Eğer bu sayfalar açılacaksa, tarihin o dönemin koşulları gözönünde bulundurularak yapılmalıdır..."

karşısında aleyhinde olan ekonomik durumu düzeltme, bağımlı ülkeler üzerindeki politikasını geri, ci, faaliyetlerini güçlendirmeye dönmemiştir. Reagan özellikle de yeni-sömürgecilik üzerindeki yollarını, faaliyetlerini, aleyhinde olanlara olası devrimci patlamaları önlemek veya en azından bir süre daha durdurmak istiyor. İşte emperyalizm bu politikayı uygulamak başını olamamış olduğu için, yeni arayışlara yönelmektedir.

ABD, mevcut bu politikasını uygulamak ve başarıya götürmek için çok caba sarfetti. Sovyetlere karşı dayatılan nükleer savaş tehditinden Japonya'nın sık sık görüşmelere oturmaya mecbur bi-

rakmasına, yine başta Türkiye olmak üzere birçok ülkede faşist yönetimler işbaşına getirmeye kadar birçok yöntemi uygulamıştır. Bütün bunlar boş çıktıktan sonra ABD tarihinde hiçbir başkanının yapmadığı bir şekilde barış görüşmelerine yönelme sözkonusudur. Kaldı ki Reagan başta keskin bir anti-sovyetçilik. Ve Sovyetleri "şeytan imparatorluğu" olarak adlandırır. Ama yaşanan kızmak ve rejimin tikanıklığı, ABD başkanını böylece bir görüşmeye yönelmek durumunda bırakıyor.

ABD açısından barış görüşmelerine yönelmenin nedeni, yaptığımız ve zahlarla birlikte anlaşılıyor. Böylece bir politika karşılık veren SSCB'nin, dolayısıyla sosyalizmin durumu açısından neler söyleyebiliriz?

EKİM DEVRİMİ, SOSYALİST İNŞA VE GÜNÜMÜZDE SSCB'DEKİ GELİŞMELER

1960'lardan itibaren sosyalist sistemde de yeni bazı gelişmeler ortaya çıkıyor biliyoruz. Bundan önceki sürecin de Ekim Devrimi ile birlikte başladığını ve bu devrim sonrasında ise Sovyetlerin tümü ile sosyalizmi korumak için yoğun caba harcandığını yeniden belirtmeye pek gerek yok. İki savaş arasındaki süreçte hem emperyalist kurtuluşu boş çıkarmak ve hem de ekonomik yenisini ilerletmek, SSCB'nin temel görevleri arasındaydı. Esas olarak da Stalin döneminde gerçekleştirilen proletarya diktatörlüğünün kuruluması ve bu diktatörlüğün yaşaması için, bunun temel olan ekonomik insanın geliştirilmesi başlamıştır. II. Dünya Savaşı'na kadar olan dönemde, SSCB'nin gelişimi ekonomide, tarımda kolektivizmi gerçekleştirilmesi, sanayinin kuruluması ve proletarya diktatörlüğünün kuruluması biçiminde sürdü.

Bu dönem, bütün hataları, sevapları ve ağırlıklarını böyle yürütülmek zorundadır. Ekim Devriminin mirası ancak böyle korunabilir. Bugün, bu dönem üzerine birçok tartışma yürütülmüyor. Dosyalar yeniden açılıyor, komisyolar kuruluyor, yargıyanlar, yargılanma durumuna getirilmekte isteniyor. Bunları olumlu karşılamakla birlikte, gerçek anlamda Sezar'ın hakkı Sezar'a vermek tarzında bu belgeleri açmak gerekir. Yoksa bir uzlaşmayı yaratmak için tarihin sayfaları açılmamalıdır. Eğer bu sayfalar açılacaksa, tarihin o dönemin koşulları gözönünde bulundurularak yapılmalıdır. Hataların daha açık bir şekilde o dönemde ortaya konulmasına sakınca olduğu, bütünün korumak için feda edilmesi gerekenlerin bulunduğu; ama bütün bunların günümüzde bir daha uygulanmasının mümkün olmadığı şeklindeki bir açma yerindedir. Ya da meseleye bu şekilde yaklaşım ve tarihe açıkça getirilen, bun gerçekleri gözönünde bulundurulmalıdır.

İlerde bu konular üzerinde daha geniş tartışma imkanları olacaktır. Bugün SSCB'de gelişen bu durumun yadigarınaması gerektiği görülmüştür. Ekim Devrimi tamamlanmamış, yarım kalan bir devrimdir. Bu açıdan gerek SSCB'de ve gerekse dünya çapında bu devrimin tamamlanması ve ilerleri götür-

mek için tartışmalar olacaktır. Bu devrimin bünyesindeki aksaklıklar da ancak bu şekilde açığa çıkarılabilecektir. Bu temelde de, devrimin eksik yönleri ortaya çıkacak ve bu eksikliklerin giderilmesi için nelemin yapılması gerektiği de net bir şekilde anlaşılacaktır.

Biz, daha önceki değerlendirmelerimizde de ifadesini bulduğu gibi, bu devrim yılının bu şekilde değerlendiriyoruz. Devrimin, Çarlık Rusyası'na ve daha sonra faşizme karşı insanı ve enternasyonalist yönü ile büyük bir gelişme kaydedtiğini ve devrimci mirasın korunması yolunda muazzam bir inşaa hareketine tanık olduğuna söylüyoruz. Özellikle de devrim yıllarında parti içinde, devlet yapısında ve ekonomide inşaa elde edilen olumlu kazanımlar oldukça fazladır.

Esas doğrultu devrimi korumadır, geliştirmedir. Ama gerek parti içinde ve gerekse devlet sisteminde demokrasi, bürokrasi sorunu vardır. O dönemin koşullarına izah edile bile daha sonra izah edilmeye ve savunulmaya güç olan durumlar vardır. Özellikle tek ülkede sosyalist devrimin ve gelişmesinin aşırıya kaçması, gerek sosyalizmin korunması adı altında dünya devrimci sürecinin Sovyetler Birliği'nin korunmasına dönüştürülmesi durumu vardır. Hatta bu politikanın uygulanması gerekerek bazı devrimlerden vazgeçmeye, bazılarına ağır despotizm vermeye, bazılarına da hiç ilgilenmeye kadar vardırdır. Bütün bunlar da sosyalizmin korunması adı altında yapıldı.

Sovyetler Birliği'nde tek ülkede sosyalizmin kurulup kurulmayacağı üzerine yapılan tartışmalar gerekçeli Trocki'nin tasfiyesiyle sonuçlandı. Daha sonra tarımın kolektifleştirilmesinde baş gösteren ve yine sonuçta Buharin gibilerinin tasfiyesi sonucunda ekonomik inşaa dönemlerinde proletarya devleti ve bürokrasi sorunları kendilerini açıkça ortaya koymuş, bu yönü büyük bir tartışma ve giderek çatışmaların içine girmekten kurtulmamıştır. Daha sonra bildiğimiz önemli yarğalamalar ortaya çıkmış ve tasfiyeler parti dışına atma, idam, sürgüne yollama biçiminde gerçekleştirilmiştir. Bu dönemde, kendini gösteren ve illa. Enternasyonalizmin çizgisizle faşizme bağlanılmıy; hatta onun desteklediği fraksiyona karşı Mao'nun başını kektiği, Çin Komünist Partisi tarafından geliştirilen Çin Ulusal Kurtuluş Devrimi vardır. Buna karşı yetmez bir duruma düşme sözkonusudur. Halk savaşı teorisi ve pratiğine karşı ill. Enternasyonalizmin olumlu değerlendirmelerden uzak tavır sözkonusudur. Yine bu dönemde dünya çapında yükselen faşizme karşı geliştirilmek istenen halk cephesinde önemli başarısızlıklar sözkonusudur. Şimdi bütün bunlar yeniden tartışma gündemine getiriliyor.

II. Dünya Savaşından sonra, Stalin'in ölümü ardından Sovyetler'de yönetimin başına yeni yöneticilerin geçmesi ile birlikte yeniden kapitalizme dönüş başladı diyerek, tüm kazanımları bir tarafa atan ve geride düşürülen mümkün olabilirdi savunımları anlayışlar ortaya çıktı. Sovyetler'de giderek bir kapitalist-empyalist sistemin olduğu söylenerek, "Sovyet sosyal-empyalizmi" teorisi geliştirildi. Çin bunun başını kekti. Fakat Sovyetler'in içine düştüğü durumun aynısını bugün Çin daha yeniden yaşıyor. Ama buna rağmen, biz iyi biliyoruz ki, Sovyetler gelişimini II. Dünya Savaşından

"Günümüze doğru geldiğimizde, artık bütün Sovyet dış politikası, güncel çıkar sağlayan taktiklere kadar indirgenmiştir... İste Afganistan politikası buna bir örnektir. Afganistan'a yapılan yardımın büyük bir enternasyonalist destek olmadığı, gerek devrimin gelişmesinde, gerekse de ilk ve son yıllarda görülmüştür. Bugün karışık devrim Afganistan'ın 80'ler öncesinde olduğundan daha fazla bir biçimde tehdit ediyor. Necipbullah rejimi mülhaklere taviz vererek, bunları iktidara ortak ederek yaşamak istiyor. Diğer taraftan ise Afgan gerillere savrulan tehditler var. Sonucun nereye varacağını birlikte göreceğiz. Afganistan'da enternasyonalizm mi yoksa millî devlet çıkarları mı uygulanmıştır? Bu konuda yapılan tartışmalara açığa kavuşturulacaktır bu. Burada emperyalizme taviz verildiği açıkça görülmüştür..."

sonra Doğu Avrupa'da sürdü. Çin'in kurtuluşuna ulaşması ile birlikte Doğu'da da genişledi. Vietnam ve Küba ile daha da büyüdü. Günümüzde de halen gelişiyor.

Sovyetler Birliği'nin yakın geçmişte yaşadığı gerçekler örnek teşkil eden durumlardır. Sovyetler beş yıllık kalkınma planını dört yılda bitirdi. Eki benzeri görülmemiş bir kalkınma planıdır bu. Faşizm, Sovyetler Birliği'ni yutmak isterken, bunun için mülaka kazanılması, geliştirilmesi gereken bir sosyalist sanayi vardır. SSCB bunu gerçekleştirecek, dünya halklarının kaderini etkiledi. Bu etki, en azından siyasal devrim kadar önemli olan ekonomide bir devrimdir II. Dünya Savaşından sonra, bu gelişmeler daha da kuvvet kazandı ve sosyalist sistem emperyalizme karşı dengeye kavuştu.

Ekim Devrimi, I. Dünya Savaşının en kritik olduğu bir dönemde ve aynı zamanda savaşı en çok yararlı olan Çarlık Rusyası'nda bir kaç günde (Petrograd, Moskova) ayaklanmalarla başladı. Sağlıklı kapitalist bir gelişmenin olmadığı, Çarlık Rusyası bağımlı halkları, savaşta bir enkaz haline getirmiş, ılık adeta batmıştı. Ve savaştan hemen sonra çok büyük bir kuşatmaya karşı karşıydı ılık. İşte Ekim Devrimi, böyle bir ülkede, ekonomik yapıyı iftisi etmiş olan Çarlık Rusyası'nda ekonomik inşaa yönelir. Böyle bir durumda açık ki yapıpaca şey, böylesine olağanüstü koşullarda devrimi korumasını bilmek ve geliştirmektir.

Lenin bu büyük üstüklü göstermiş ve Stalin aynı politikayı sürdürmüştür. Bunun kaçma veya sert uygulaması doğrultusunda değişti. Gerek Trocki, gerekse Buharin gibilerinin, parti içindeki faaliyetleri başlarına ulaşmış olsaydı; tek ülkede sosyalist inşaa gerçekleştirilemezdi. Tarımda kolektivizasyon bu kadar gelişemezdi. Yine diğer "küçük üretme daha fazla sağ tanımlı" tezine hayat hakkı verilmiş olsaydı; daha sosyalist ekonominin temelleri atılmadığı ve düpedüz bir küçük burjuva sınıfı daha o zaman yaygınca üretin bir uygulanması olu açacak. Zaten tek ülkede sosyalizmin gelişileceğine inanç yoktu bunlarda. Eğer bunlar, bu düşünceleri ile başarılı olu iddialara gelselerdi, sosyalist inşaa gerçekleştirilemezdi, dolayısıyla bu hiziplerin başları Sovyetler Birliği'ni olsa olsa, burjuva demokratik bir ülke haline getirebileceklerdi. Tabii eğer bu da mümkün olursa geri Rusya kulları beki de daha o zaman Rusya'yı bağımlılığa kadar götürürdüler.

II. Dünya Savaşına kadarki kuşatma süreci gözönüne getirilerek, bu kuşatmanın arkasındaki emperyalist ülkeler ve onların görülmüş saldırıları, içteki hizip-

lerin programlarıyla birleştirilmiştir. Sovyetler'in yitirilmesi de gerçekleştirilecekti. İşte Stalin çizgisinin haklılığı, doğruluğu buradan ortaya çıkıyor. Bugünkü Sovyetler'in aslında kabul ettiği doğrultu budur. Her ne kadar lafta değişik şeyler söyleniyorsa da, onların da üstünde yaşadığı tarihi gerçek, onları da onlar yapan budur. Her ne kadar bugün daha fazla bürokrasiye batmışlarsa da; hantallık, tembellik, ayaşlık varsa da, bütün bunlara rağmen yine de ayağa kalkıyorlarsa, yine bu büyük temel sayesinde. O halde, bu yılları sosyalist devrim adına önemli kazanımlar, ağır basın yılı olarak değerlendirmek gerekiyor.

Günümüzde olağanüstü dönem özelliklerinden ötürü, gerek enternasyonalizm, gerekse de ulusal kurtuluş devrimleri konusunda Sovyetler'in çıkarını ağır bir şekilde en çok çıkar ve dünya devriminin çıkarlarını göleyen tutumları keşin vardır. III. Enternasyonalizm'de bu açık olduğu gibi, faşizme karşı oluşturulan taktiklerde de başarısızlıklar çok oldu. Tüm bunları hangi temel noktaya indirgeyebiliriz? Tek ülkede sosyalist inşaa, özellikle Sovyetler Birliği'ndeki inşaa, ağır bir biçimde en çok çıkar, tüm dünya devrim sürecini buna bağlamak; enternasyonalizmi Sovyetler Birliği dış politikasının itiraz görmz bir parçası olarak görmek ve bu konuda bir kaç ayrıntı, küçük devrimi gelişmeyi bu arada ihmal etmek; hatta eğer bunlar dış politika önünde bir engelse karşı durmak, Ekim Devriminin özünü aykırı olan yaklaşımlardır.

Bu yaklaşım daha sonra değişik bir şekilde ifadesini bulmuştur. SSCB'de komünist parti içindeki hiziplerin tasfiye edilmesi, tek ülkede sosyalizmin inşaa fikrini güçlendirmiştir. Bu, zayıf bir yönü de içinde barındırır. Değişik bir ifade ile tek ülkede sosyalizmin inşasına yönelme, dış gelişmelerden bir yönü ile kopmayı ya açmıştır. III. Enternasyonalizmin dağılması ile birlikte gitmiş daha fazla dünya devrimci gelişmelerinin uzak durma gelişmiş ve buna yerine ise, tüm günceri ile yerel ülkeleri kalkındırma ve kapitalizme her alanda karşı, bir sosyalist ülkü olarak gelişmiş. Her alanda kapitalizmin yaptığı yapılmak istenmiş ve hatta onu geçmek temel mesele olarak alınmıştır. İşte günümüzde doğru geldiğimizde sosyalist ülkelerin temel ülküsü bu olmuştur.

Kapitalizmi geç formülü ne anlama gelmektedir? Onu tasfiye etmek ve tarife görmek değildir. Bu, "ben kaç komşudan daha iyi olayım" anlamına gelmektedir. Burada bir burjuva demokratiği vardır ve günümüzde Sovyetler Birliği'ndeki sosyalizmin de sorunu bu

olmuştur. Bugün Sovyetler'de tartışılan bir burjuva demokratiği olabilir veya olamaması konusudur. Biliyoruz, bugün özellikle Reagan'ın bütün umudu da budur, bütün başarısının da gelip dayandığı zıvrın noktası budur. Gerek ekonomik, gerekse siyasal yapıda sosyalist kuruluşun liberalize edilmesi ABD ile ve giderek kapitalist-empyalist sistemle ilişkilerin geliştirilmesinin temel şartı olarak konulmuştur. Verilen taviz de, bu temeldir. Bu konuya izah getirmeden önce, biraz daha Sovyetler'in özellikle 60'lı yıllardan sonraki gelişmelerini görmek gerekiyor.

Sovyetler, bu yıllarda II. Dünya Savaşından zafere çıkmış, ulusal kurtuluş hareketleri tarafından yine önemli oranda güçlü bir mütefaki kavuşturulmuştur. Kapitalist-empyalist sistem, I. Dünya Savaşında olduğu gibi, II. Dünya Savaşında da büyük oranda güç kaybına uğrayarak çıkmıştır. Mağlup sistem yaralarını ancak 60'lı yıllarda sarılabilmiş ve dünyanın ötek birinden sökülüp çıkarılmasını önlememiştir. Yani gerek Ekim Devriminin kuruluş yıllarında ve gerekse iki dünya savaşı arasında da on yıla ve daha sonra 60'lılara kadar olan dönemde dış ortam, Sovyetler'in lehine işlemiştir. Rahat bir soluk almış, Sovyetler'in ekonomik inşasına ve kalkınmasını geliştirme şartları vardır. Her alanda, özellikle de nükleer teknik dahil olmak üzere emperyalist sisteme ulaşma sözkonusudur.

Savaştan zafere çıkmış Sovyetler Birliğinde başlangıçta Lenin'in çok karşı çıktığı kapitalizm kalıntılarına karşı mücadelede Brejnev ve Kuşçev'in politikası çok yuma biçiminde olmuştur. Bu konuda bürokrasiyi alabilirdi bağen, ne anlamda daha çok sağ esas alan bir çizgi sahipleri olarak partide ve devlette etkinliklerini sürdürüyorlardı. Ama dikkat edilirse, bu sürdürülen etkinlik yalnızca sistem olarak oturma Sovyetler Birliği'nde değil, aynı zamanda dünyanın ötek birinde ve gitmiş de gelişen bir sistem içinde boy salmaktadı. Gerek dönüm itibarıyla, gerek somut güncel durumu itibarıyla olsun, farklar vardır. Daha önceki dönemlerde sağ etkinliğe rağmen, Sovyet sistemi geliyordu. Sağa sağma bürokrasiyi taşınmaz bir duruma getiriyor, bu da muazzam bir hantallığın, tembelliğin, rüsvetçiğin ve giderek yazlaşmanın gelişmesine yol açıyordu.

Sovyet devletinin çıkarı her koşul altında bütün dünya halklarının çıkarlarına eşitir denemez. Devlet çıkarı büyük ulus içinde gerçekleştiriliyor. Bu da son yıllarda sosyal-şovenizme götürür. Nitekim bugün Sovyetler'deki ulusal sorunda ortaya çıkan durum budur. Yarı sosyal-şovenizm, gerek küçük ulusların, gerekse de büyük ulusun bünyesinde olduğu apakı ortaya çıkacaktır. Bunun büyük ipuçları var. Yarın daha da ortaya çıkacaktır. Bugün Sovyetler için doğru olanın, yarın dünya çapında da böyle olduğu olarak konulacaktır. Bu gereklerden hareketle bir çoğunun yaptığı gibi biz Sovyetler için emperyalizm tanımlamasını kullanmıyoruz. Zaten bu tanımla geliştirilen emperyalist burjuvazinin kendisidir ve bu burjuvazinin SSCB'ye yakıştırma çalıştırdı bir nitelemdir. Bizim böyle bir tanımlamamız sözkonusu değildir.

Resmî sosyalizm, resl sosyalizmdir anlamına gelmez. Klasik komünist partileri için, Sovyetler'in aşzından çıkan her şey sosyalizmdir. Sovyetler Birliği Komünist Partisi'ni de derse sosyalizm, haki-

kat ve devrim odur. TKP'nin durumunda görüldüğü kadar her türlü sahtekarlığı, faşizme en alçağa teslimiyete kadar güdümlen ve bundan utanç bile duyuyuran bir politikanın mevcudiyeti ortaya çıkıyor. Bu enternasyonalizm olmayıp millî devlet çıkarlarını ifade etmekten vazgeçtimyen bir durumdur. İşte bu dönemde, başlangıçta dünya halklarının yararına olan Sovyetler Birliği'nin kurulması denildi. Ki, önemli kritik anlarda bu böyle. Ama daha sonra kesinlikle böyle bir durum sözkonusu değildir. Sonra daha yaygınca sürdürülen bu politika, başlangıçta Ekim Devriminin içinde gerçekleştirdiği ortamın yetersizliklerini izahını ne kadar bulsa da, yine de eksiklikler. Bu yetersizlik, bu politikaları başlangıçtan itibaren doğurdu. Bu politika taktik yönde devrimin stratejik hedeflerini gözde etmeye kadar götürdü. Günümüzde doğru geldiğimizde, artık bütün Sovyet dış politikası, güncel çıkar sağlayan taktiklere kadar indirgenmiştir.

İste Afganistan politikası buna bir örnektir. Afganistan'a yapılan yardımın büyük bir enternasyonalist destek olmadığı, gerek devrimin gelişmesinde, gerekse de ilk ve son yıllarda görülmüştür. Bugün karışık devrim Afganistan'ın 80'ler öncesinde olduğundan daha fazla bir biçimde tehdit ediyor. Necipbullah rejimi mülhaklara taviz vererek, bunları iktidara ortak ederek yaşamak istiyor. Diğer taraftan ise Afgan gerillere savrulan tehditler var. Sonucun nereye varacağını birlikte göreceğiz. Afganistan'da enternasyonalizm mi, yoksa millî devlet çıkarları mı uygulanmıştır? Bu konuda yapılan tartışmalara açığa kavuşturulacaktır bu. Burada emperyalizme taviz verildiği açıkça görülmüştür. Bu tür tavizlere daha başka örnekler de mevcuttur.

Demek ki, güncel durumlar ifadesini burada buluyor. İşte Gorbacov'un çok açık ifadeleri taşıyan raporlarıyla ile getirdiği gibi, ekonomik gerçekten zor durumda; rüsvetçilikten tutulma da tembelliğe kadar birçok hastalık yaygınca üüyor. Sosyal alanda ayaşlık, ahaksızlık gelişirken, gençlik birakılm sosyalist dünya görüşünü, kapitalist dünyanın bile rağbet etmediği rock müziği vb. şeyler ile kendini tatmin ediyor. Gorbacov siyasal alanda, geniş bir demokrasiye şiddetli iltihacıymız var diyor. Daha buna su ve hava kadar iltihacıların olduğunu söylüyor. Bu ne anlama gelir? Bu, Sovyetler Birliği'nde önemli tikanmaların var olduğunu gösteriyor. Biz bu anlamda Gorbacov reformlarına başlangıçta, özellikle tarihsel bir iltihacıtan kaynaklandığından dolayı değeri biçti. Tabii burada ilk çizgi sözkonusu. Mevcut sağ çizgi devam mı edecek, yoksa geçmiş tarihte yapılan hataların düzeltilmesi temeline bir gelişme mi sağlanacak? Bu bakımdan Gorbacov dönemi hakkında net bir görüşe ulaşmış değiliz.

Biz ilk değerlendirmelerimizde böyle bir yaklaşıma ifade ettik. Yeni bir dönemin açılmasını kesinlikle değil, bu dönüm daha doğru yolda mı gilecekti, yoksa daha mı sağa savuracağı konusunda iltihacıtan olmak gerektiğini vurguladık. Bu görüşümüzü geçerliliğini koruyor. Bu konudaki tartışmaları fazla açmak yerine, bunun tarihsel temeline ortaya koymak ve yine Sovyetler'in de güncel olarak tikanmasını elde getirmek, tartışmalara daha bir anlam kazandırır.

Silahlanma, ekonomi üzerine muazzam bir yük getiriyor. Nükleer silahlanma, insanlığı defalarca yutabilecek bir canavara dönüşüyor.

Mektuplar ulaşır uzaklardan mektuplar... Dost kokulu, yaşam kokulu mektuplar... Hepsinde de amansız bir sevda'nın yangını isyandır... Selamlar dağ kokulu... Seslendirirken paslı karanlığı şafak renkli tükürler... Yürektir, duvarlar ötesinde ateşi harlandır... Yasa-min ve de sevda'nın yangını'nı ölüm-lerde harmanlayan... O yürek ki, bir değil bin yılların tarihini sorgu-lar, şafaktan geçip güneş doğ-rultur yönünü... **..DİRENMEK YA-SAMAKTIR..**

Gayn yatığına sığmaz olmuş coşkun bir emek; başından kar ve boranın eksik olmadığı geçit ver-

mez bir dağ, bir bahar yumuşaklı-ğınla akar duygu pinardır o yü-rek... Yüreklere... Ve mektuplar... Ve de selamlar... Adına mapu-shane denen bir yerden ulaşır... Aşar dağları... Konuk olur gerillaya... Tetbi çeken kola güc olur. Ve ge-lecek ve zafer mustusu... Kurşun ve zılgıt sesleriyle saplanır o kara düşmanın kara alınna... Diyar-Bekir doğu zamanı... Ulaşan sela-min adı... yol alır karışır Haran sı-cağına... Uzanır Antep'e, Malatya, Aydın, Eskişehir'e... Toplar tım sı-caklığıyla selamları ve devam eder yokuna... Dilinde bir türkü, bir şiar: **..DİRENMEK YAŞAMAKTIR..**

(...) Biliyorsunuz, 9 Şubat sonrası kaldığımız cezaevinde peşpeşe birtakım olaylar gündemleşti. Buna biran başında yaşanan koşullarımızın kişiliğimizde uygun ve yaşamı her gelişim için 15 günlük açık kabu-lu olmaları ve isteklerimiz kabul edilmesiyse sonuçlandırıldı. Bu du-rumdan kısa bir süre sonra 40 arkadaşımızın Urfa ve Antep'e sürgüne gönderilmelerini protesto etmek ve sürgünlerin durdurul-ması için yapılan üç günlük açlık grevi, askeri idarelerin, mah-keme devam eden ve halen mah-kemle bir bütün olarak ilişkisi bitimyenleri göndermeyecekleri-ne söz vermemeleri kısa bir süre de olsa durduruldu. Ama ceza-evinin sivile veredilmelerini birinci geçesi, başka arkadaşları başka cezaevine göndermeye yetenle-meleri ve bizimle birlikte havalardan yavaş çıkmalarını engel olmaları, tekrar açlık grevine girmemize neden oldu. Tabii sürgün, bir ba-yanlarla sınırlı değildi. Önce onları götürmeye işe başlayarak, öbür kazanılarımızda da el atacakları belirtilirdi. Burada bulunan bir tutukluların büyük bir bölümü-nü kapsıyordu sürgün. Yani, 9 Şubat kazanılarımız bizden bir bütün olarak -sürgün vastasıyla- geri alma girişimiydi bu. Bu oluncda da, onlar açısından, istedik-len gibi yönetilemez olanıngina sahip olmaları koşullarına kavuş-muş olurlardı. Başka yerlere gön-derme, biz mahkemeleri halen sonuçlanmamış -hemen hemen tümünün yedirdi- onları'nın sa-munna hakkı da ellerinden alınmış olur ki, bu da kendi düşünceleri-mizin, gerçeklerimizin susturul-ması anlamına birer...

İkincisi, ziyaretilerimizde, yakınlarmızla bağımız kesilmesi, sahiplenilmesinin zorlaştırılması, yanısıra birçok zorluklarla karşı karşıya gelmesinde neden olundu-ru ki, bunu asla kabullenemedik. Zaten dayatmalarımızın birincisi ve vazgeçilmez sorunumuz, bu sürgünün durdurulmasıydı. Ziyaretilerimiz yakkurulması, her sorunda olduğu gibi bunda da bize yardımcı oldular ve gereken fedakarlığı, duyurları en iyi biçimde gösterdiler. Başında konuşmuşu-nuzdur bunları örneklerini. Baş analar kendi bedenlerini ortaya koyarak gösterdiler. Biz destekle-mek ve sorunun çözümü için ken-dilerini yaktakları dahi çekinmedi-ler. İşte, bu gelişmeler sonucu sorun çözüldü. 9 Şubat'ta kazanı-lan hakların aynen korunacağına ve bunlara dokunmayacaklarına söz vermemeleri açık grevi so-nuçlandırıldı.

(...)

Geçen nisan ayının başlarında biz altı arkadaş, dilekçe davasın-da dolayı buradaki DGM'ne çıkı-lırdık. İfadelelerimiz aliip Erzin-can DGM'ne göndermek istedik. Mah-kemeye vermek için ortaklaşa iki ayrı dilekçe hazırlayıp mahkeme-

götürdük. Birini Türkçe, diğeri-ni ise Kürtçe yazmıştık. Mahkeme-de önce kimlik tespiti yapıldı. Daha sonra bir arkadaş dilekçeyi okudu. Dilekçenin içeriği şuydu: Bundan sonra mahkemelerde kendi anadil-imizle savunmalarımızı yapacağımız belirtiliyor ve sen gelişme-lere yer veriyorduk. Dilekçe-lerimizi okunup dosyalarımıza kon-duktan sonra, sıra savunmalarımıza geldi. Savunması alınmak istenen her arkadaş, bundan sonra mah-kemelerde Türkçe konuşmaya-acağının, yalnızca Kürtçe sorulara cevap vereceğini, savunmanın bu şekilde alınmaması halinde sa-munna yapmayacağımızı Kürtçe olarak belirttik. Ayrıca mahkemeye bizim aramızda diyalogo sağlaya-cak bir tercüman getirilmesi, Kürtçe sözlük ve gramerin tarafı-mıza sağlanması olanınginin bize tanınması belirtildi. Bu aradaki konuşmalarımız, mahkeme mü-başiri tercüme ediyordu. Bu sayı-dığımız olanakların yaratılması ko-nusunda bir şey yapamaya-caklarını, yetkileri olmadığını; an-cak Erzin-can DGM'ne durumu bildirileceklerini, onlar kabul eder-se o zaman meselelerin de kal-mayaacağı söylediler. Bundan do-layı bizim ifadeler alınmadan tekrar cezaevine getirildik. Şu ana kadar hala biz mahkemeye çıkamıydık. Bazı arkadaşları da -bizden ayrı olarak mal,kemeye çıkarlar-, as-keri mahkemeye çıkıp da Kürtçe savunma yapmak isteyenler her-kında mahkeme heyeti ikinci kez suç duyurusunda bulunup onları dışarı atımsları ve dava dosyası yapılandırma devam etti. Halen de böyledir.

Bizimkinin DGM'de olması, as-keri mahkemeden Erzin-can'da oldu-ğuna buradaki mahkemenin yalnızca ifadelerimizi almada aracı olması nedeniyle; kendi başına karar ver-mek ve suç duyurusunda bulun-mak, dışarı atılmak gibi girişimlerde bulunulmadı. Fakat, bizim orada Kürtçe konuşmuşumuz, nigin bu tavırlara girdiğimizle açıklayan ko-nuşmalar tutanaklara geçirildi. Da-ha önce sorunlara dosyamız da şimdi yarıgıtıyda duruyor. Onun ne zaman görüşüleceği işe belli de-ğildir.

(...) 17-19 Mayıs'ta, bayram dolay-ısıyla açlık gürüş yaptık. Bu yapılan açlık zıyarete, ziyaretilerinin gel-me-yi havalardırında şenlik yene-ri döndü. Her tarat dolup taştı. Öğe-ye kadar ki süre, ziyaretilerle tanis-ma ve sohbetle geçti. Bu arada öğle yemeği geldi. Bizim de hazır-ladığımız bazi yiyecekler vardı. Havalardırmanın orta yerinde so-falar kuruldu. Ziyaretilerle birlikte yemek yedik. Çağrılarımız içti. Daha sonra Kürtçe türküler eşit-ğinde haleyler çekildi; zılgıt sesleri de haleyale apayrı bir anlam ver-yordu...

Yılmaz YILDIRIM
Diyarbakır cezaevi
23.5.1988

"Mektuplar...

mapushane denen bir yerden ulaşır...

Aşar dağları...

konuk olur gerillaya...

Dilinde bir türkü, bir şiar:

Direnmek yaşamaktır!.."

(...) Mektubunu bayramdan bir gün sonra aldım. Senin kaç mektubun geldi hatırlamıyorum ama, ben birkaç tane gönderdim. Demek ki elinize bir tanesi ulaşmış. Elinize ulaşsan da gecikmesi pek önemli değil.

Diyarbakır için yeni sürgünler gündeme gelmişti. İlk elden dört bayan arkadaş sevkedeceklermiş, (ama) sonunda bundan vaz-geçmişler. Hamil de, Şamil de orada (Diyarbakır'da) kaldılar.

Son mektupla fotoğraf gönder-miştim. Demek ki, hala eline ulaş-mış. Yoksa yine bir kaza ya-mırdı. Şu işe baki Eve gönder-diğimiz mektuplar bile yerine ula-şmış. Türkiye'deki cezaevlerin-en büyük sorunlarından biri de bu. Bazen kızıyor, bir daha yazmaya-cağım diyorum... Ne var ki, gelen mektuplara yanıt vermek de ol-muyor. Şu an bile mektuplar önümde yığılmış...

(...) Diyarbakır'dan gelirken bazı kitaplar getirmiştim. Ama, bir kısmı içeriye alınmamıştı. Son görüş-melerimizde, savcı da, müdür de, bu kitapların içeriye alınacağını söyle-

(...) Bunca yıllık ayrıllıktan sonra, mektubunla birlikte sağlık du-rumunu ve haberi alınca ne kadar kıvanç ve sevinç duyduğumu tah-min edersen sanırım. Biraz da uzun ayrıllığın ve atarak derinleşen öze-limin getirdiği duygular içinde çok güzel bir sürpriz oldu. Ben de geçmiş anıların belleğinde can-landırdım, yadettim. O beraber-liklerimiz, okul ve cemilik günle-rinin tazelenmiş oldum. Bu günler, gımdive ve geleceğe büyük oranda olgunluk ve gelişme sağladığı oran-da anlamlı ve değerlidirler. Doğ-rusu ayrıllıktan devam ettiğini gör-nünce, unutulmuş ve bu biçim-yle de olsa hala birbirmizi hatırla-dığımızı gösterdiğimize göre, hangi yaşam koşullarında olursak olalım; bunun böyle olduğundan mutluluk duyulur. Onun için, mektuplaşmamış olmanın fazlası bir önemi olmasa gerek.

Bildiğin gibi, içeri düşeli şöyle böyle 10 yıl oluyor. İsterdim ki, bu 10 yılda geçirdiğimi başından so-nuna kadar sana anlatsaym. Ama bu yazının kapsamında ifade et-mek hem güç, hem de sığdırla-mek mümkün değil. Hem su veya bu biçimde haberi'nin olmuştur da. Ama şunu diyeyim; acısıyla, tatlı-ıyla yaşadıkları, belki de bir yaşam boyu etkisini sürdürecektir bu kazanım niteliğindedir. Böylesi bir edinimden dolayı hiç de şikayetçi değiliz. Ama sanma ki içinde bulunduğum yaşamı kabulle-niyorum. Değil. Hiçkişiyi, ceza-evinde olmaktan memnuniyet ve mutluluk duymar mı? Dört duvar ara-sında, kısıtlı ve monoton bir ya-şama mahkum olmanın daha zor bir şey olamaz. Ancak böyledir diye, yaşamdan kopmanın, kendi-ni bırakmanın da anlamsız oldu-

diğer. Böylece bu sorunumuz da giderilmiş olacak. Dergileri de olabildiği kadar izliyoruz. Ne var ki, Urfa'da her dergiyi bulmak olanaksız. Bunu düşünerek abon-ve yollarla edinmeye çalışıyoruz.

(...) Seker bayramında üç gün üst üste açık görüş yaptık. Daha önce de 23 Nisan ve Aneller Günü'nde açık görüş yapmıştık. Son görüş-te ilküze yakışır görüşük gelmişti. Her arkadaş ortalama 10 görüşük düşüyordu. Bazi arkadaşların gö-rüşük sayısı ise otuzu geçmişti. Her bakımdan üç güzel gün yaşadık. Bazı ailelerle, aileler diğer ailelerle tanıştılar. Bizim aileler de bir eksik-liği gelmişti. Ne var ki, diğer ailelerden pek zaman kalmadı onlarla ko-nuşmaya. Ailelerin her konudaki duyurlarıyla birinci sevinirdi. Diyar-bakır'ın Şubat'ı onları çok etkile-mişti. Farklılığı, biraz ilerde olması olsa da, toplumdumuz nabzını gösteriyordu. Umut verici derneş doğru olur.

Diyarbakır açık görüşü işe bir senliğe dönüşmüş. Bu da Diyar-bakır farkı. Aileler, girişte ve çıkışta haleyat ve sloganlarla karşılanıp uğurlanmışlar. Eylem sonrası da oluncda, Diyarbakır tam başkına uğramış.

ğünün bilincindeyim. Öyle ki, alış-kanlılık iyi değil ya, yine bu yaşama alışık sayılır.

Cezamın büyük bir bölümünü yatmış olmanın, kalan günlerin, ayların, yılların uzunluğuna karşı; bunun da bir "yaşam biçimi" oldu-ğunu bilerek, yaşamı irade ve istekle sürdürüyoruz; kendi du-rumundan yakınıyorum. Aslin-da hiç yazmaya da gerek duymu-yorum ama öğrenmek istediğini belirttğin için yazayım. Çünkü, konuşma konusu yapmayacak ka-dar uzun sayılabilecek bir ceza-yı yatmam gerekiyor. 36 yıl üzerimde ceza-zam bağlanmış; infaz yassına göre bu cezann 14 yılını net olarak yatmam gerekiyor. Bir-iki davam daha sürüyordu. Fakat onlardan herhangi bir şey çıkacağına san-mıyorum. Zaman aşımına uğrama durumu da vardı. Önemseyecek ciddi bir durum yok. Yine de henüz yatacağım süre az değil.

Burada, monoton yaşam içe-risinde yıllar kaçacak geçiyor. Ö-nümde duran yıllar işe ömründen ala gelecektir. Dışarıda işe, ya-samın hareketliliği ve canlılığı içe-risinde yılları neler sürdülmüyor ki... Çıkarmak güç değil. Koşmuşu-muzda, çölye cezası az kalan arka-daşlarla, günlerini dile getirdikçe-rinde ya da dışarıya olan özlemlerini konuştuklarında biraz da kıskanarak bu gibi konuşmaları kesmeye çalışıyorum. Takiliyorum bazen. Benim bu kadar ceza kal-saydı çok şöyle yapardım, bu şöyle yapardım diye... Anlaya-cağın, sanki demirbaş oldukt. Bir düşüktür bir düşükt. Başta da belirt-tiğim gibi, ceza önemli değil; ya-samı yarışır şekilde, bilerek, iste-yerek sürdürmek önemli. Düşün-üyordum da, geçirilen buanca işe daha olsa ne yazık. Yaşama daha

Onlar da bizim gibi havalardır-mada açık görüş yapıyorlar. Diyar-bakır'ın bu konuda da bir avantajı var. Onların görüşükleri öyle vakti dışarı çıkarılmamış. Yani içerde kalmışlar. Bide işe, ne yapıpkaş aileleri öyle vaktinde erke birak-tırmadık. Buna rağmen, her yö-nüyle güzel ve coşuklu geçti görüş. Yılların özlemi, görüşü bir duygu seline dönüştürmüştü. Yüzler, her sevinçliydi...

(...) Açık görüşte TAYAD'lılar da yanımızda gittiler. Daha sonra Diyar-bakır'a toplandı. Burada, fazla olma-sa da konuştuk. Diyarbakır'da işe Sakine ve Şener konuşmuşlar. Hala, birçok konuda kafaları eski. Kafadaki karakollar daha yıkılma-mış. Ne diyelim, onlarda diyalektik yavaş işliyor.

Son vermeden önce, görüşte duyduğumuz bir olayı anlatayım: Bundan bir-iki ay kadar önce bir çocuk, kendisine yapılan polis baskısını (kendisine muhbirlik tek-nik'i edilmisti) protesto için kendisi-ni yakmış.

Sevgilerimle...

Mustafa KARASU
Urfa cezaevi
23.5.1988

bir sıkı sarılamayı getirmekten baş-ka. En karanlık koşullarda bile umudumuz sönmeydi. Umudun ger-çeğe dönüşüğünü gördükçe, öz-gür geleceğe yaklaşıldığına; mor-al gücüm de artırdı artıyor.

Şağlık ya da fiziki durumum, ya da cezaevi yaşamının ıpratına etkisi ne olursa olsun, önemli olan da moralin yeneinde olmasdır. Bak-sana, saçları yavaş yavaş beyazla-tyorum ama umut ve moral dipdiri. 2 yıl aşkındır Diyarbakır'dan Malatya'ya nakledildim. Koşul-larımız fena sayılmaz. Kendince birtakım sorunlar da yok sayılmaz. Olarak ve imkandan uzaklaşıkça, böylesi bir yaşamın sıkıcılığı su veya bu ölçüde giderilmiş oluyor. Sanırım, bir cezaevi yaşamının merak edilecek, içine gelecek yönleri, dışardan birkaç kişi için merak konusudur.

Günlerimiz nasıl mı geçiyor? Hep aynı, fazla bir değişiklik ya-sanmıyor. Günlük yaşamı aşın-dan bu böyle. Öküz, diğer yönüyle değişen, gelişen pek çok şey de oluyor. Bunca yıl değişişin ama her-hangi bir gelişme olmasın; mutlaka değişen, gelişen bir şeyler olacak. Sımdiki günleri bol bol yitip okuyarak, günlük-haftalık veya ay-lık basını izliyor, TV-radyo din-leyerek, spor yaparak vb. vb. şekilde geçirip gidiyoruz. Değeri-ni bildim ki, yaşamı boylesinin de öğretici, geliştirici; derley ve tec-rübe bakımından zengin dersey verici gibi özellikleriyle özis bir birikim edinilebilir...

Tekrar görüşmek dileğiyle öz-leme kucaklar, sağlıklı günle-rim. İçten sevgi, saygı ve selam-larım...

Orhan AYDIN
Malatya cezaevi
30.5.1988

Çokça tekrarlamaştır ki, otoriteler savası, "politikânın başka araçları kullanmadır" diye tanımlarlar. Soru ki, politika çeşitli strateji, taktik ve yöntemler izleniyorsa, savaşta da aynı şekilde savaş yasalarına uygun strateji taktik ve yöntemlerin uygulanması şarttır.

Bilindiği gibi savaş, değişmez katı yasaları bulunan bir olgudur. Bu yasaları değişikliğe uğratmaya hiç kimsenin gücü yemez. Ancak sözkonusu yasaları uygun yöntemler geliştirmek, onları yetkince pratiğe uygulamak mümkündür ve kazanma iddiasında olan her güç için bu zorunludur. Karşı güçler, birbirlerine karşı üstünlük sağlamada çeşitli taktik ve yöntemlere başvurmakta kaçınılmazdır. Bu durum, savaşın gerçekleşen bir gerçektir. Uygulanan bir taktikçe karşı, o taktikçe boşa çıkaracak bir taktikçe cevap veremeyen güç, hasmına insiyatifi kaplar, demek ki. Yine savası kazanmanın bir yolu da onu geliştirmektir. Savası geliştirmek, aktif ve potansiyel gücü en iyi bir şekilde sevk ve idare edebilmek ve savası taktiklerini geliştirmek mümkündür. Mao: "Savaşın gerçek koşullarını, doğasını ve başka şeylerle olan ilişkilerini anlamadıkça, savaş yasalarını nasıl yürütüleceğini, ya da zaferin nasıl kazanılacağını bilemezsiniz" der. Devamı: "Devrimci savasın, ister devrimci bir savas olsun, ister devrimci ulusal bir savas olsun, genellikle savasın koşullarından ve doğasından fazla olarak kendi özel koşulları ve doğası vardır. Özel koşullarını ve doğasını anlamadıkça, özel yasalarını bilmeden devrimci savası yönetemez ve başarıyla savaşamazsınız" der. Demek ki, savasın özel ve genel yasalarını incelemesi, araştırılması için yeterli materyal ve olanak vardır. O halde sorun bu yasaların kavranmasında ve pratiğe yetkince uygulanmasında sergilenen yetmezlikten kaynaklanıyor.

Çağımız damgasını vuran ve somutluk uykuların kurtuluşunu sağlayan temel savas biçimi, silahlı halk savasıdır. Gerilla ise, bu savasın temel yurttuğu gücüdür. Gerillanın halk savasında oynadığı rol, çeşitli uykuların mücadele pratiğinde ispatlanmıştır. Halen birçok ülkede de uygulanmaktadır. Ülkemizde bugün gerilla savası yürütülmektedir. Ancak bugün kadar yürütülen gerilla savasında, çeşitli yetmezlik ve yanlışlıklar yaklaşımlar nedeniyle gerçek rolü tam ortaya çıkmamıştır. Teorik eğitim, teknik donanım ve ülke coğrafyası, gerillanın en mükemmel bir biçimde uygulamasına elverişlidir. Halikimiz ise, yuz yılların beklentisi ve ölkesiyle gerillaya siniriz destek ve katilim sağlamaktadır. Sorun, Parti taktiklerini yetkince hayata geçirmek ve gerilla mücadelesini ülke koşullarına yetkince uygulamak yatmaktadır.

Savaşta boşluk ve farslılardan yararlanmak şarttır. Ancak boşluk ve farslılara umut bağlamak, savası geliştirmeye anlaysızdır. Mücadelemizin gerçek doğasını ve Parti taktiklerini yetkince hayata geçirmekten alkoyan tasfiyeci unsur-

arın ortaya çıkması, devrimci savasın geliştirilmesini önemli oranda engellemiştir. Ancak her türlü tasfiyeciliğe karşı Ağıt Erdal, Bedran ve daha nice halk önderlerinin sergiledikleri pratik de vardır.

Bu yazımızda, ne savas yasaları ve bunların ayrıntılarını, ne de bilinen diğer hususlar üzerinde duracağız. Devrimci savas pratiğimizde ortaya çıkan hata ve yetersizlikler, daha çok da pratikte yaşanan örnekler üzerinde duracağız. Böylece geçmiş pratiğimizde yaşanan olumsuz ve olumsuz örnekler üzerinde durarak dersler çıkarmaya çalışacağız.

Birliklerimizin, özellikle birlik komutanlarımızın savaş tekniği, savas sanatının yararlarına ve savas yasalarına göre planlamaları, gümlerinden ziyade planlamaların merkezine cesaret ve fedakarlığı koymaları, beraberinde büyük sakıncalar doğurmaktadır. Cesaret ve fedakarlık, elbette çok anlamlıdır ve saygı duyulur. Ancak tek başına fazla bir anlam taşımazlar. Cesaret ve fedakarlık güçlü bir planlama ve uygulamayla buluşturulduğunda büyük başarılar elde edilir. Bunun tersi, körükörüne bir savas olur ki, bunda intem, disiplin ne savasın gelişmesine yarar sağlar ne de savası kışileleştirir. Geçmiş pratikte, proletaryanın diğr anlayış ve eğitiminin etkilerinden dönem dönem yavaş yavaş, mücadelemize zarar vermiş ve geriye çekmiştir. Sonuçta gerilla savas sanatının kavranarak pratiğe güçlü bir biçimde uygulanması alanında yetersiz kalmıştır.

Sorunun kaynağı, gerilla savas sanatının yeterince kavranmaması ve bu savasın pratiğe yeterince, kurallarına göre uygulanmamasıdır. Nedir gerilla savasının özellikleri? Bu özelliklere ne oranda uyulmuş ve gerekleri yerine getirilmiştir? Gerilla birliklerimizde işleyiş, yönetim sorunları ne oranda çözüme kavuşturulmuştur? Bu sorulara geçmiş pratikler, eylemler faaliyetleri içinden örneklerle bazı yönleriyle cevap veremeye çalışacağız.

Özelliklere geçmeden önce sunu belirtmekte yarar vardır. Bizim toplumumuz, savası özellikleri güçlü olan bir toplumdur. Ancak toplumumuz daha çok gerilla savası tarzından uzak, köylü savasçıların temelinde bir savasın sürdür. Bizdeki bu genel özellik köylü savasçıları, basıkları, sömürce karşı tepkileri dirençleri, ayaklanmalarını birinde kendisini gösterir. Savas, bu öznel geliştiği için, nesnel ve bıznel koşullar fazla hesaplanmadan, düşman güç küçümşenerek daha çok bireysel özveri ve kahramanlıkla başarıya ulaşma umut edilir. Bireysel özveri ve kahramanlık önemli bir husustur, ancak savasın mutlak uyulması gereken kurallarının emrine verilmemesi, taktiklerde sonuç başarısızlık olur. Kürdistan dağ geçiş isyanları bunun açık örnekleridir. Yürütmekte olduğumuz savas pratiğinde de bu özellik büyük oranda yaşanmış ve bize ağır zarar vermiştir. Düşmanı tanıma, sürekli izleme, izlediği taktikleri boşa çıkarma gibi konularda gereken yeterli çaba sarfedilmemiş, dolayısıyla düşmanın mücadelemize ve kitlelere yönelik politikalarına karşı taktik geliştirememiş ve bilinen taktiklerde eylemlilik biçimiley hareket edilerek, yaratıcı olmanın

Pratik Deneylerden Doğru Dersler Çıkaralım Savaş Sanatında Yetkinleşelim

ısrarla kaçınılmıştır. Sonuçta gerillanın sanat değeri ve kurallarının uygulanmasında uzak kalmıştır. Ve bu durum gücümüzü hayli zorlamış, ağır kayıplara neden olmuştur. Demek ki, halk savasında gerillanın uygulanmasında gereken başarıyı gösteremeyişimizin, gerillanın zengin üretimini ortaya çıkaramayışımızın, bu konuda çok açık hata ve yanlışlıklar içine girmişimizin adeta bir tıkanıklığı yaşamamızın askeri açıdan başta gelen nedenini bu noktada aramak gerekir. Sözkonusu olumsuz gerçeklik aşımadiği süreçte gerillanın uygulanması mümkün olmayacaktır.

Bu gerçekliğin aşılması ise, öncelikle geçmiş savas pratiğimizde birçok eylem, çarpışma ve hareket tarzında, yani bir bütün olarak gerilla yaşamında sergilenen hata ve eksiklikleri, yine kuralları ihlal ve ihmal karlıkları görebilmek, görüldüğü oranda bilince çıkarmak ve bunları gerekli derslerin edinilmesi temelinde tecrübeye dönüştürmek olacaktır. Çünkü sorunun genel yanları bizde çok iyi bilinmektedir. Bu yönde bir kayı yoktur. Ancak is pratik günülük olarak ardıcıl olduğu zengin teorik-tecrübeler olanaklarından yararlanma, bunları acımasız savas pratiğimizde gereken düzeyde değerlen-

bütün çabalarını sürdürüyor. Çünkü halka dayanan, halkın aktif yardım ve desteğini almayan bir gerilla, savası geliştiremeyeceği gibi kendi varlığını dahi sürdüremez. Geçmiş pratik deneylerden de anlaşılacağı gibi, kitle desteğinin zayıf olduğu alanlarda, eylem çabama olanaklarımız kısıtlı olduğu gibi, yapılan eylemlerde de başarısız olunmuş, çoğu kez de değerli kadro ve savasçılarımız şehit düşmüşlerdir. Bazı eylemlerde yeterli bir keşif yapılmadan ve istihbarat alınmadan uygulamaya gidilmiştir. Bu tür eylemlerde başanısız tedafilere bırakılmış, bu da gerilla savasının tabiatına ters bir durumdur. Asgari de olsa keşif ve istihbarata dayanan eylem planlamaları sakat olmaz, dolayısıyla uygulama safhasında da eylem başarısız sonuçlanmıştır. Örneğin 1987 de Semdinli alanında bir çete odayına yönelik eylemde, yetersiz keşif ve istihbarata dayanmış, kitle eyleminden birkaç gün önce yapılan keşif faaliyetini ki, bu keşif de hedefin epey uzagında gözlemlene biçimde olmuştur. Sonuçta Partimizin değerli bir kadrosu A. Vahap ÇOLAK yoldaş şehit düşmüştür. Teoride hepimiz, eylemlerde keşif ve istihbaratın önemini belirtiyoruz. Ama pratikte bunun

rata gereken önem verilmemiş, dolayısıyla planlama ve uygulamada da noksanlıklar olmuştur.

Eylem alanında önemli bir husus da gücünün mevzileştirilmesidir. Saldırı, savunma gruplarının kaçışından oluşacakları, silahlanma düzeyi, eylemin başlatılması anı ve istihbaratın ne olacağı, her çekilme, ilk toplanma noktaları vb. birçok oğu en ince ayrıntılarına kadar planlamada yer verilir. Eylemde yer alacak arkadaşların görevleri iyice kavratılır. Eğer olanaklar varsa maket üzerinde tatbikaller yapılır. Eylemin ne kadar sürede gerçekleşeceği karar altına alınır. Muhtemel değişiklikler önceden dikkate alınır. Birlik yönetimi, eylem planını yapıya sunarak tartışma açar. Tüm savasçılar görüşlerini açıklayarak gerekli değişiklikler yapılarak planlama onaylanır. Yapının onaylanı alan bir planın hayata geçirilmesinde zorlanma olmayacaktır. Çünkü planın en iyi biçimde uygulanmasında herkes sorumlu ve ortak irade ile karar alır. Ancak çok az eylem planlamalarında buna başvurulmuştur. Eylemden çok kısa bir sürede eylem planı açıklanmakta, arkadaşlar bazen görevlerini dahi kavramamaktadır. Dolayısıyla planlama üzerinde tartışmalar olmamaktadır. Bu durum, plan gücünü düşürmektedir. Eylemde uygulama safhasında eylem başarısızlık sonuçlanmaktadır. Veya plan, birkaç ek sık yönleriyle uygulamaya sokulmaktadır. Yer ve zaman dağılışı gibi nedenler ileri sürülerek eylem planının eylemden önce savası yapısına açılmaması doğru olmadığı gibi, planın herhangi bir yönüne yapılan eylemlerin bastırması bir anlayış ve çeşitli adlarla savasçılarının planlamada da doğru değildir. Her şeyden önce birlik yönetimi olarak komuta merkezi, eğer planın doğruluğundan emin ise, planı tartışmaya açmaktan çekimyeceği gibi, savasçıları ikna etme gücünü de kendisinde görebilmelidir. Nitekim ARGK yönetimi, eylem planının yapı ile tartışmalarından sonra son şeklini alacağına karar bağlamıştır. Bunu gözardı etmek yanlış. Daha önce bir çok eylem planı, yapıya bağlı vermek anlayışıyla hareket edilmiş, savasçılara salt görevleri belirtilmiştir. ARGK yönetiminin yayınlanmasından sonra 1987 pratiğinde de, bazı eylem planlamalarında bu yönü eksikliklerin görülmesi kabul edilmeyecektir. Eylemlerde dikkat edilmesi gereken bir husus da, eylemin ne zaman uygulanacağıdır. Bir eylemin planlaması mükemmel olabilir, ancak uyun bir zaman seçimiçindiğin eylemin başarısızlığına neden olur. Aynı şekilde hava şartları da dikkate almak gerekir. Karanlık bir gece mi? Yoksa ay ışığında mı? Yaya gündüz mü hareket edecek, yoksa gün batımında mı? Yağışlı, sisli bir havada mı, yoksa açık bir havada mı eylem gerçekleştirilecek? Çünkü tüm bunlar görüş mesafesini ve hareket kabiliyetini etkilemekte, dolayısıyla planlamada bunlara dikkat edilmesi gerekir. Örnek açısından 1987 sonrasında Sırnak alanında Besêres karakoluna yönelik baskın başarısızlıkta sonucundadır. Bu eylemin planlamada ve uygulamada eksiklik ve yetersizlikler hiç dikkate alınmazak bile, kapkaranlıkta, şiddetli bir yağmur altında eyleme katılması eylemin başarısızlıkta sonucuna neden olmuş, Partimizin değeri bir

dirmeye, ya da diğer bir deyişle gerilla sanatında, eylem kabiliyetinde incelik ve yaratıcılık konusunda gelince bir yetersizlik ve tıkanma kesin başgöstermekte, bir kısır taktik ısrar başını alıp gittmektedir. İşte sorunun esas kördüğümü de burasıdır. Durum böyle olunca, geçmiş pratiğimizde irdelleyici bir yaklaşım yapmak, adeta ince gözlemci elektlen geçirmek, bu temelde gereken tecrübeler ve dersleri çıkartarak teori düzeyine yükseltmek ve dönem bütün savas faaliyetlerine artık öyle yön vermek hayali bir önem arzemektedir.

Bu konular ışığında biz burada, düşünce ilgili bazı hususları ele alacağız. Ancak acıtır ki, bunlar çok sınırlı çabalar olarak kalacaktır. Esas olan bunun tüm savasçı yapımız tarafından başarıyla ele alınması ve temel çalışma tarzı, bir gelenek olarak doğru uygulanmasıdır.

Eylemlerde planlama ve uygulama safhasında eksiklik ve hatalar olmaktadır. Bilindiği gibi, bir eylemin başarısının sırrı iyi bir istihbarat ve keşif faaliyetinden geçmektedir. Doğru bir istihbarat almak için de kaynağı, aynı halka imnek zorunludur. Kitlelere örgütlediğimiz oranda doğru istihbarat bilgilerine kavuşuruz. Sömürgeci, halkla aramızdaki ilişkileri koparmak için

gereklerini yerine getirmediklerimizden ağır kayıplara neden oluyor. Pratik mücadelede bazi hedeflere için istihbarat alınması zorluğunu yadsıyıyoruz. Ancak sömürgeci bilgeliliği planlamayı dayandırmak da yanlıştır. Şunu da belirtelim ki, savas ortamı hareketlilik arz ediyor ve değişiklikler her an olmaktadır. Bu, eylemde görüldüğü gibi, üç gün önceden yapılan keşif yetinmek tamamen yanlıştır. Bazen yönelecekimiz hedefin tümümandan yer değiştiriyor veya yeni değişiklikler yapılabilmektedir. Yine örnek açısından Hakkari alanında bir grubumuz, bir yıl şantiyesine yönelik sabotaj eylemini gerçekleştirecek. Keşif ve istihbarat eylem için yeterlidir. Tüm harekâtı tamamlanmış, artık eylem için grub. Üslendiki noktadan hareketle geçiyor. Ancak hedef olan sözkonusu şantiye yarın saat önce yerini değiştirmiştir. Demek ki bir eylem için çok önceden yapılan keşif yeterli değildir. Eyleme geçilince ana kadar keşif faaliyetini sürdürme gerekliliği vardır ki herhangi bir değişiklik durumunda komutan insiyatifi doğru kullanabilsin.

Yukarıda örnek verdiğimiz eylemin başarısızlığı ve bir arkadaşımızın şehit olmasının nedeni, salt keşif ve istihbarat yetersizliği de değildir. Ancak keşif ve istihbarat

Botan Savaş Alanından Bir Grup ARGK Mensubu

Baştarafı son sayfada

mızdan kopuşa kadar bile götürmüştür. Konferansımız, bunları tartışarak savacı eğitimine gereken önemin görüldüğünü üzerinde önemle durmştur.

"Kitle eğitimi: Gerçekleştirilmemiş bir görev ve çözümümüzümüz bir sorun olarak önümüzde duran hususlardan biri de kitle eğitimidir... Kitlelere yönelik eğitim, genel amaçla hizmet edecektir... Kitle faaliyetlerimiz, Cephe örgütlenmesi çerçevesinde olacağından, değişik sınıf ve tabakalara yönelik eğitim önümüzdeki koşullarda en doğru tarzda uygulanması şarttır. Bunun için:

- 1- Genelde eğitim koşullarının yaratılması,
- 2- Kırsal kesimdeki yazılı ve sözlü propaganda faaliyetlerinin örgütlü ve sistemli yürütülmesi,
- 3- Kitlelere yönelik yazılı eğitimin legal insan, komite ve temsilciliğe yoluyla hem basımı, hem de dağıtımını yapılması,
- 4- Üslerde kurulacak okullarda misils eğitim koşulları göre yapılması,
- 5- Şehir merkezlerinde kitle eğitimi, yukarıda belirtilen esaslar üzerinde planlı bir şekilde yürütülmesi.

Geçmişte önemli bir eğitim zemini olarak işletilmesini birlik eğitimi hususunu da tartışan Botan ve Serhed Eyaletleri 1. Konferansı, şu kararlara varmıştır:

"Birlik eğitimi... Yayıya, gelişen koşullara göre mücadeleyle kavramla, savaşma azmi ve istemi sürekli canlı kılma, eğitimin politik yönüne esas olarak, bu temelde politik manevralarla doğru politikasını taktik yöntemlerle boşa çıkartma temelinde bilinç ve pratik sorunları üzerinde kendinleşme sürekli sağlanmalıdır. Bunun için:

- 1- Tüm yapıcın yılda 45 gün kiş mevsiminde eğitime ayrılmalı,
- 2- Birlik içine yönelik olarak, haftada bir gün eğitim yapmanın koşulları yaratılmalı,
- 3- Komutanlık, lili olarak tüm yapının eğitimine uygun yöntemlerle uygulanmalıdır."

Hem geçmiş faaliyetleri köklü bir tarzda ele alıp dersler çıkarma ve hem de yeni süreçlere daha güçlü yönelmek için faaliyetlik koşulları da dikkate alınarak —ki, sürecin eğitim ve hazırlık süreci olarak değerlendirilmesi gerekmektedir—, bu eğitim döneminin programında ağırlığı pratığın sorunlarına ve çözümüne vermek, geliştiricidir. Böylece hem genel, hem de özgülde mücadelemizin sorunları üzerinde yoğunlaşma sağlanmış olur. İkinci maddede ele alınan hususta, geçmiş pratiklerde birçok hataya düşülmüştür. Toplantılarını, eğitimlerini uzun süreli boyunca ihmal eden birliklerimiz az değildir. Sıcak savaş koşulları da dikkate alınarak en az haftada bir gün eğitim faaliyetine ayrılmak durumundadır. Bu eğitimi de tüm birliğe çekilim kılacak gerekmektedir. Pratiğin sorunları, güncel gelişmeler bu eğitimden başlıca konularını oluşturmaktadır. Birliğin komuta kademesinin, tüm birlik üyelerinin eğitimiyle ilgilenmesi önemlidir. Tek tek savacıların durumlarına da inceleyerek, gereken ilgi, destek, yaklaşım ve üslupla pratik eğitim sağlanabilir.

6- Üslenme sorunu üzerine karar

Önemli evreleri yaşayan ulusal kurtuluş savaşında halkla eyletirmişlerdir, kalıcı çözümüne ulaşmamış sorunlarımızın başında üslenmelerimiz gelmektedir. Gözümü başlı başına savacıya çıkartan düşümlere yol açarak olan üslen-

menin doğru ele alınması, savacı tarzımıza kadar yansımıştır. Üsle topraklarında istenilen düzeyde kök salmaması, "çakak savacı" tarzının güdümde gelmesinin kaynağı üslenme sorunuyla ciddiyetle yaklaşmamızdır. Konferansımızda da dile getirildiği gibi, mücadelemizin üst boyutlara varması, üslerin yaratılması için bu yanlış anlayışların terk edilmesi zorunludur. Partimizin defalarca mahkum ettiği bu yanlış anlayışları pratikte de mahkum ederek dönünürn egemen kılınmasında kararlılığı ortaya koyan Konferansımız, bu konuda belli kararlara varmıştır.

"Sağlıklı bir üslenmeye dayanmayan hiçbir savaşın kalıcı başarıları elde edilemez, kendisini yenileyerek büyümeye ve yeni başarıları doğru gelişme kaydetmesi mümkün değildir... Teoride önemli bir önemi üslenmeye pratik mücadele içerisinde gerekli önemi vermediklerimizden; savacı yaklaşımında gösterilen hatalı tutumlar, üslenmeye de yansımıştır, bu alanda görevlerin istenilen biçimde yerine getirilmesi ve savajın ihtiyaçlarına cevap verilebilecek bir üslenmenin yaratılması da mümkün olamamıştır."

İçerisine girdiğimiz yeni dönemde, tüm yanlış anlayışlardan arınarak üslenme sorunuyla çözmek, savajın büyümesine böylece karşılık vermek, üsle zemininde daha da kök salmak için eyletirmişimiz konuyu kapsamlı görevler koyan Konferansımız, bu konuda belli kararlara varmıştır.

"1- Üsler, ölüci eylemleri, savajın geliştirilip yaygınlaştırılmasıyla sağlayacak biçimde kurulmalıdır."

Üs alanları savajın bütün yönleriyle örgütlendirilip geliştirilirdiği birer sörma taktığı, kurtuluş itidatlarının örgütlenmesinde ilk nüveleri teşkil ederler. Bunun için üs yerlerinin seçiliminde en uygun alanlar seçilmelidir. Üslerimiz, savaş merkezimiz olduğuna göre, savajın tüm ihtiyaçlarına cevap verilebilecek ilavesizlikte olmalıdır. Savajın sevk ve idaresinden tutulim teknik ihtiyaçlara kadar karşılayabilmelidir. Yine yer seçiminin coğrafik açıdan uygunluğu, kitle desteği bakımından uygunluğu gözardı edilemez.

Maddde 2: "Üsler, savajın gelişimine katkı sağlamak tahkim edilmeli ve buna gereken önem gösterilmelidir."

Savajın büyümesine bağlı olarak üsleri de tüm yönleriyle geliştirilmek gerekmektedir. Bu, hem yeni üs alanlarının yaratılması ve hem de elde edilmesi gereken bir nokta da, üslerin savunulması ve donanımıdır. Yani bir bütün olarak üslerin geliştirilip sağlanmasında üslenmeye savajın daha da gelişeceği gözardı etmezsiniz gereken önemi verilmelidir.

Maddde 3: "Ana üsler destek üslerle kavuşturulmalı, hareket üsleri oluşturulmalı, bunlar, mükürler oluşturma ve buna gereken önem gösterilmelidir."

Savajın önemli sorunu olan üslenmede, kendimizi başlıca dar alanlarla sınırlı tutamayacağımız açıktır. Tek bir üslenme alanı, elbette ki birçok sakıncayı beraberinde taşır. Bunun için ana üslerimize destek üsleri kavuşturmak, böylece manevra hızımızı genişletmek durumundadır. Oluşturacağımız destek üsler, ana üslerimize tikanmadan, tehlikeyden koruyan ve ana üslerimizin daha geniş alanlara açılan nefes borusu rolünü oynayacaktır. Tek bir ana üsle yetinmemiz, destek üsleri hareketli üslerin, gizli ve açık üslerin içi ve

yaşınca gerçekleştirildiğinde, bunlara dayanarak yaygın gerilla eğitilmek ve kurtuluş alanlarına ulaşmak mümkündür.

Maddde 4: "Bu üsler arasında sürekli bir irtibat ve ilişki kurulmalıdır."

Üslerimiz arasında sağlıklı bir irtibat zorunludur. Gelişmelerden haberdar olma, gerekli müdahalelerde bulunmak için irtibat ve ilişki olayını bir sistemlik ve kurumsallaşma olayına kavuşturmalıyız. Bunun için gerek teknik ve gerekse de yeterli olanakların en iyi tarzda yararlanılabilir.

Maddde 5: "Üslenmede gözü hep dışarda olan anlayış ve pratik davranışlar, üslenmeye gerekli önem vermemeyi, üs alanları diyerek eylem gerçekleştirmekten kaçınan yanlış anlayışlara karşı mücadele edilmelidir."

Üslenmede ortaya çıkan yanlış anlayışlar ve bunların yaratıldığı tahribatları daha önce koymuştuk. Önümüzdeki dönemde bu tür yanlış anlayışların üslenmemiz önünde engel teşkil etmesine müsaade edilmeyeceği açıktır. Kimden kaynaklırsa kaynaklırsa, savajın geliştirilmesini engellemek anlamına gelen bu yanlış anlayışlara karşı, Partimizin doğru anlayışla mücadele etmek en önemli görevlerimizdendir. Eyletirmişimiz genelinde bu mücadele, en somut ifadesini üslenmeye pratik bir olgu olarak geliştirmede bulacaktır.

7- Partinin eğitiminin korunması için karar

"Değerleri korumanın anlamı onları yerinde ve ölçülü kullanmaktır. Değerlerin dikkatle geliştirilmesi bir yana ve mevcut olanakları istenilen düzeyde değer veremeyenler bu konuda eğitilmek, doğru ve yerinde kullanmalarının sağlanmasını gerçekleştirmek, yani yeni konulara içerisine düşülen olumsuzlukların değerlere zararlılığı asgariye indirmen ve tümünden ortadan kaldırmanın yolu, değerleri örgütlü bir yapıya kavuşturmak geçti..."

Bunun için:

"1- Partinin değerleri olan kadro ve savajların kendi aralarında ilişkilerde saygı ve sevgi gücündendirilmeli, görüs ve önerilerle gereken önem verilmelidir."

Topluman en gelişkin kesimini teşkil eden ve öncüllük gibi tarihsel bir rol üstlenen Parti kadro ve savajlarının kendi aralarındaki ilişkilerinde, gelecek toplumun nüvelerini teşkil etmesi gerekir. Parti tarihimize gökmelemlerini sergileyen bu ilişki tarzı dışarda ve içerde herkesin, tüm dost ve düşman güçlerin gittiği eylem birliktir. Bu kanıtlamış bir gerçekliktir. Fakat özellikle 1987 yılında eyletirmişimizde yaşadığımız pratik, bir yığın geliştirici olmayan ypratıcı ilişkilerle doludur. Tasfiyeciler ögelilerin bundaki payları elbette büyük olmuştur. Diğer yandan militan yapımızın ilişkilerle egemen kılınması, toplumdaki mevcut ilişki tarzını aşamaması da bunda belirleyici ögedir. Gerek yönetime gerekse de yapımız düzeyinde kaynağını proletaryaya idari sınıflardan, toplumsal zeminden, aile, aşiret, kabile ve sömürgecilik-ten alan ilişki ve yaklaşımları terk-etmek, kaitatlarına bile yer vermemek durumundadır. Dava arkadaşlığının yüceltildiği pratik bir olgu olarak her an yansımak, saygı ve sevginin temeline bunı koymak zorunludur. Başta yönetimler olmak üzere, birilerinin düşüncesinde, öneliminde gereken önemi vermesi, ciddiyetle yaklaşması

saat bir saygı ve sevginin gereği olduğu, aynı zamanda sağlıklı, uyumlu, doğru devrimi çağırmanın da bir gereğidir. İlişkilerdeki yeter-sizliklerin, birbirine gereken doğru yaklaşımın görüldüğünün, parçalarıyla ilişkilerde mahkum eden Konferansımız, Partimizin değerleri olan yapımızın gereken ölçüler dahilindeki yaklaşım ve ilişki tarzına ulaşmasını, aslı görülenlerin bir olarak koymuştur.

"Partimizin temel güç kaynağı olan şehitlerin anısına bağliık yapımızın her alanında gösterilmelidir."

Partimizin temel taşları olarak tarihe mal olan şehitlerimiz, Partimizin en yüce değerleri olarak vücut bulmaktadırlar. Parti imkanı kadar sunulan her türlü gelişmenin, her altımın altında şehitlerimizin imzası vardır. Parti ortamındaki herkesin ve tüm halkımızın sonuna kadar bağlı kalmak zorunda olduğ değerleri şehitlerimizden anılandı. Halkı örgütleme hızla militanlaştıran Parti görevlerini yerine getirmiş, düşmanın üzerine yürümesinde emredici olan şehitlerimiz esas güç kaynağıdır. Çoğu üzerinde durulduğunda şehitlere bağlılığın ne anlama geldiği ızıpran dermayacağıdır. Ancak belirtileceğimiz şudur ki; bugün her zamankinden daha çok anılarına bağliık temsil edilmekte durmaktadır. Temsilin pratik yansıması da güçlü ilişki, güçlü örgütlülük, güçlü militanlık ve güçlü mücadelelerdir.

"3- Partimizin çizgisi her türlü sapmaya ve yanlış anlayışa karşı devrimci bağliıklıkla savunulmalı ve korunmalıdır."

Doğruluğu pratikte defalarca kanıtlanan ve zafarin garantisini alan Partimizin çizgisi düşmanın her türlü saldırısına maruz kalan değerlerimizdendir. İster içten ve istersde dıştan, direkt veya dolaylı düşman saldırıları ve milliyetçiyapımız çizgi devrimci olduğumuz noksanlık sonucu zarar verici olmuştur. Belirtmeye gerek yok ki; militanlık, Partiyi sahip kılmamış ölçülü çizgi devrimci değildir. Botan-Serhed Eyaletleri 1. Konferansı, Parti çizgisinin pratiğe yansımalarını engellemek isteyen ve önemli olarak tahribatları yaratan, tasfiyeciprovokatif girişimleri mahkum ederek; tüm yapımıza, yanlış anlayışlara karşı mücadeleyle, sınıf başlı açısıya konulara yaklaşarak her türlü iyi niyetli, ancak dar ve yanlış anlayışlardan sıyrılıp yükseltmeye dayatmıştır. Kaldı ki, eyletirmişimizde yaşanan son bir yıllık pratik bunların dışında bir yaklaşımaya yürünemeyeceğini, yörünse bile başarılı sonuçlar kullanıyacağımızı netçe ortaya koymuştur. Parti çizgisinin yetkin uygulayıcıları olarak çizgizi güvenceye almak durumundadır. Elbette ki sözkonusu edilen saat düşüncede bir savunma değildir. Daha çok pratik üslupla maddde gücü kavuşan bir çizgi devrimciğini ve çizgi savunuculuğudur esas almamız gereken.

"4- Kitle ilişkilerimiz düşman tarafından zarar verilmemesi önüne geçmek için siyasi, örgütsel ve idari tedbirler alınmalıdır. İçerisinde düşülen her türlü duyarsızlık asımlar ve devrimi güçler; halka zarar verici tutum ve davranışları içerisine girmemek için hassas olmalıdır."

Daha önceki konularda da bu-kadaşlığın yüceltildiği pratik bir olgu olarak her an yansımak, saygı ve sevginin temeline bunı koymak zorunludur. Başta yönetimler olmak üzere, birilerinin düşüncesinde, öneliminde gereken önemi vermesi, ciddiyetle yaklaşması

da tehdit, şantaj, tutuklama vb.'nin yanısıra sızma, satın alma gibi yöntemler de kullanılmaktadır. Siyasal olarak kitleleri sürekli besleyerek, ilişkilerde güçlük, örgütlülüğü önlemeye, sızma vb. yollarını kafa karışıklığı yaratma, ilişkilerimizde yönlenme, sızma vb. yollarını besle çakırabaklıdır. Bu konularda içerişere girebileceğimiz herhangi bir duyarsızlık elbette ki düşmanın yararına olacaktır.

Bunun yanısıra halka zarar verici tutumlara girmemek için azami çaba içerisindedir. '67 pratiklerde kitlelere yaklaşımda ortaya çıkan birçok örnek Parti yaklaşımla çözülmüştür. Devrimin kamusal kitleler olduğuna gözardı etmeden olarak yaklaşım gösterilmelidir. Saygı ve sevginin en yüksek, ilginin en gelişkinli, ulusun en şirinin halkımıza göstermemiz gerektiği çok açıktır. Parti örgütümüzün de belirtliği gibi güçlerimiz, "Bir tas serbet olup kendisini halka sunmalıdır." Pratikte halkımıza en güçlü değeri verilmelidir. Yine halkımızın maddi değerlerine de gerekli itina göstererek zarar verici konuma düşmemelidir.

"5- Partinin silah, cephane, kıtap, para, teknik araçlar, giyecek, erzak vb. değerlerin kullanılması hassasiyet gösterilmeli ve örgütlendirilmelidir. Yine arşiv kullanımı ve korunması için özel itina gösterilmelidir." Bu madddeyle bağliı olarak 6. maddede karar şöyledir:

"Partimizin maddi değerlerinin korunması ve doğru kullanımı için depoların yapımı, temiz tutulması ve ölçülü olunması konuları gibi kurallara riayet edilmelidir."

Partimizin bugün emekle yarattığı ve bugün çalışmamızın emeline vererek mücadelemizin hizmetine sunduğu araç-gereç ve diğer maddi değerlerimizden anlamı bilinmemektedir. Eyletirmişimizde yaşanan pratiklerde, değerlerimizin anlamına yanlış bir tarzda cevap verilmemiştir; birakılmı yenilerin yaratılması, edileklerin bile yeterince korunmamıştır, birçok değerlin heder edildiği çok açıktır. Partinin binbir emek ve zorlukla elimize verdiği silah ve cephanenin ölçülü kullanımı sağlanamamış gibi yer yer her bakımdan bile görülmüştür. Konferansımız bu yaklaşımları bir bütün olarak mahkum etmiştir. Her şeyden önce Parti değerleriyle yetinme değil, ya da hep Partiden isteme değil, mevcut değerlere yanısıra katma görevimiz vardır. Tüm çalışmamızda bunu bir ilke olarak alıp, bu doğrultuda hareket etmek durumundadır. Elimizdeki değerleri iyi korumak, ölçülü kullanmak, örgütlü dağılımı yapmak gerekir. Kendiliğindenliğe bırakılmı mi savurganlık, baksızlık ve ölçsüzlük de ortaya çıkabilecektir. Büyük zorluklarla elde edilen değerlerimizi büyük cömertlikle harcamayacağımız, büyük bir iltina ve ölçülü kullanacağız, pratiğimizde de böyle olması gerektiği, belirtmeye gerek olmayacak kadar nettir. Örgütsel belgelerimizin de kullanımı ve korunması en çok hassasiyet gerektiren bir husustur. Depolamada ve paketlemede gerekli derli-topluluğa gitmek, sağlamlığından kamufajına kadar birçok yönüyle dikkat etmek zorunludur.

"7- Düşmandan kamulaştırma yoluyla alınan ve halkın yardımıyla sağlanan değerlerin merkezleştirilerek korunması ve kullanımı bu temelde yapılmalıdır."

Başta halkımızın desteği olmak üzere birçok kaynaktan araç-gereç vb. değerlerin temin edilmesi söz konusudur. Eyletirmişimizde

denile gerek halktan ve gerekse

düşmenden elde edilen materyaller çoğu kez kullanılmakta, her alanda kendi başına bu araçları işlevsiz kılınmaktadır. Gereklilik dağılım ve en verimli tarzda bu materyallerin kullanımı için bunların merkezleştirilmesi gerekmektedir.

Konferansımız Parti değerlerinin korunmasına ilişkin kararın 8. ve son maddesinde *değerlere yanlış tutum takınanlara karşı yapılması gerekeni* ele almakta ve bu şekilde ifade edilmektedir:

"Parti değerlerinin korunmasına gereken dikkatli gösterimlenere ve zarar verenlere karşı yönetmelik ve yasalarmız uygulanmalıdır."

Eyaletlerimiz düzeyinde Parti değerlerine yanlış yaklaşımlara karşı günümüzde kadar şu şekilde eden birçok duruma rağmen, yasa ve yönetmeliklerimiz işlevsizlik ve bir anlamda müsamaha davranışlarını. Özellikle tasfiyecilerinden dayattığı ortada bunlar ne rededise mesulüstür. Önemli maddesinde Konferans kararlarında dile getirildiği gibi, her türlü duyarsız, sorumsuz, savurgan anlayış ve yaklaşımlara karşı yoğun bir mücadele içinde olmalıyız. Yönetmelik ve bu yasalarmızda da işlerlik kazandırmak gerekmektedir.

8- Lojistik ile ilgili karar:

"Tüm savaşlarda olduğu gibi ulusal kurtuluş savaşımızda da öneme ele alınıp özümlemesi gereken bir sorun da lojistik sorunudur. Her türlü teknik malzemenin tulum, her türlü savaş araç-gereçleri: yiyecek, giyecek, cepnane vb. tüm ihtiyaçların teminini içeren lojistik, devrimci savaşımızın geliştirilmesinde önemli yer tutar. Savaşta önemi ve kapsamı böyle belirlenilen lojistik sorunu, pratimizde kendi közümlünü bulması ve savaş koşullarında zorlayıcı bir etken olmuştur. Elbette ki özümüzüz kalmasının nedeni bunun olanağın olmaması vb. sorunlar değildir. Tam tersine soruna yaklaşımımızdaki güncellenmiş, kendiliğindenlik, gerekeni ciddiye göstermenin payı bunda esastır."

Geçmiş pratik faaliyetlerimizde soruna köklü közümlerini geliştirilmediği bilinmektedir. Her ne kadar düşüncede sorunun bir örgütlenme sorunu olduğu biliniyor olsa da, bunun gerekli kıldığı adımlar pratikte atılmadığından önemli sorunların doğmasına yol açmıştır. Soruna ciddi yaklaşımımızın, ya rastgele ve kendiliğindenlik bir tarzda yaklaşılması, ya da gereken közümlü adımlar atılmayarak her şey dışardan beklenerek hiçbir zararla ilgili gidilmesi...

"Birliklerimizde bu yönlü sorunu özümlemeyi içeren gerekçe çözümlerinde güncellenmiş, bilimsel ve teknikleri karşı karşıya geldiği bu durum köklü değişikliklerin de zaman zaman desfire olmasına yol açmış, birliklerimizden ayni kapasitesi de belli oranda zayıflamıştır. Önemli maddesinde 8. devrimci savaşın istenilen düzeyde gelişimi ve yine bu durumların aşılmasına karşı köklü közümlerini geliştirmesi zorunludur."

Bunun için:

"1. Soruna bir örgütlenme sorunu olarak yaklaşılmalıdır. Örgütlenmeye gidilken, onun gelişimine merkezi ve eyalet düzeyinde gidilecek birimlerle karar geliştirilmelidir. Merkezi düzeyde örgütleniş sağlanırsa birlikte kitlelerin örgütlülüğü de yaratılacaktır."

Eyaletlerimizde lojistik sorunu

nundaki çözümsüzlüğün yol açtığı sonuçlar yukarıda ele alınmıştır. Her şeyden önce sorunun bir örgütlenme sorunu olduğuna bilecek buna uygun hareket etmeliyiz. Savaşın ihtiyaçlarını karşılamak nasıl başarılacak? Yani lojistik sorunun nasıl örgütleneyeceği? Her eyaletin veya bölgenin kendi başlarına buna yeterince yapmadıkları pratimizde açıkça çıkmıştır. Eyalet ve bölgelerin lojistik sorunlarını çözmedeki faaliyet ve çabalarını dıslamakla birlikte esas olarak, lojistik sorununun merkezi bir sorun olarak ele alınıp örgütlenmesi en doğrusudur. Önemli maddesinde eyaletlerimiz ve bölgeler lojistik sorunlarını örgütlemek durumundadırlar. Ancak savasın genel ihtiyaçları karşılamada merkezi örgütlenmeye de gidilecektir. Bu faaliyet közümlü eyaletlerimizde birliklerimiz düzeyinde örgütlenmiş oranda bu örgütülüğü kitlelere karar yaygınlaştırabiliriz.

"2. İlk etapta olmasa da süreç içerisinde sadece bu yönlü sorunun çözümünü doğrultusunda çalışan birliklerin örgütlenmesine gidilmelidir. Bunun için ilk etapta birliklerle beraber hareket eden ve bu yönlü görevlerini birimler, güçlerini bölgelerimiz temelinde geliştirilecek bu yönlü örgütlenmeleri uygundur."

Botan-Serhed Eyaletleri I. Konferansı, lojistik sorunun közümlünde temel olarak dayanacağı güçler ile yararlanılması gereken güçler konusunda da tartışmış ve aşağıdaki kararın pratikte uygulanmasını kararlaştırmıştır:

"Lojistik ihtiyaçların temininde halka dayanmayı esas almak; dost ve düşman güçlerden de temininde gereken önemi vermek..."

"3. Karar maddesinde de belirtildiği gibi yoksulluğu ve benzeri durumların rağmen, mücadelelerin diğer alanlarında olduğu gibi lojistik ihtiyaçlarının sağlanmasında da esas alacağımız güç halkımızdır. Özgüce dayanarak gelişmeyi esas alan hareketimizden geleneyi ve savaşımız karakteri de bunu göstermektedir. Halkımıza dayanarak gelişmek, halkımızın özgüvenini temel almak, elbette ki diğer kaynaklardan yararlanmayı dıslamamaktadır. Her şeyden önce lojistik ihtiyaçlarımızın temininde düşmandan elde etmeye çalışmamız, kamulaştıracağımız olanaklar da önemli bir yer tutar. Eylemlerden tulum tüm faaliyetlerimizde kadar bu hususu gözönünde bulundurmak durumundayız. Bunun yanı sıra çeşitli düzeylerde dost ve müttelik güçlerden de yararlanmak, onların da desteklerini almak gerekmektedir."

"4. İhtiyaç temini için ilişkin desfire edilmemesi, düşmana bilginin sızması, yine gerekli çatışmalara yer vermemek için ana, yedek ve hareketi üslerde, birimler her türlü ihtiyaçlarını karşılayabilecek düzeyde stoklar sağlanarak, depolama sistemi geliştirilmelidir."

Halktan ve çeşitli kesimlerden lojistik ihtiyaçlarımızın temin edenlerin ihtiyaç kanallarının açılması, çıkarmasına ilişkin dikkat, özen gösterilmelidir. Geçmişte büyük çabalarla yaratılan ilişkiler duyarsızlık, dikkatsizlik sonucu çok baat bir tarzda desfire edilerek işleme kılınıldığı, böylece düşmana açık kapı sunularak tahribata yol açıldığı bilinmektedir. Tüm bunları da dikkate alarak önemümdede önemli birlikleri, görevlendirilecek diğer birlikleri sınırlamak veya dar tutmak, gizliliği riayet etmek önem arz etmektedir. '87 pratimizde, özellikle de bazı alanlarda

lojistik ihtiyaçlarının zamanında temin etmemе gücümüzdeki önemli düşüde zorlayarak birçok tehlikelerle karşı karşıya bırakmıştır. Erzak sorunu, ihtiyaçların karşılanması sorununun kendisini dayatmasıyla girilmemesi gereken birçok çatışmaya girilmiş, hareket tarzında kuralsızlıklarla düşüde düşman güçlerinin açık hedefi haline gelinmiştir. Böylece durumları yeni dönem pratimizde yer vermemek için hazırlıkları zamanında yapmak, ulaşımlarımızda ve önemli noktalarda gerekli depolamalara gitmek şarttır.

"5. Temin edilen malzemelerin ne biçimde olursa olsun heder olması, kesinlikle kabul edilmemesi gereken bir durumdur. Bunun için mevcut malzemeleri belli aralıklarla kontrol ederek uygun depolanması gerekmektedir."

Büyük zorluklarla elde edilen malzemelerin heder edilmeliği diğer maddelerde vurgulanmıştır. Malzemelerin korunmasında özel önem vermek durumundayız. Bunun için uygun depolamayı sağlayarak belli aralıklarla depoları kontrol etmek gerekmektedir.

6. maddede de ise, malzemelerimizin depolanmasına cinsine göre bir depolanmanın esas alınması vurgulanarak bunda da gerekli gizliliği yuysulmasını zorunluluğu belirtilmektedir.

9- Okul sisteminin geliştirilmesine ilişkin karar

Önemümdede dönem Türk sömürgecililiği savaşımızda daha da boyutlanacağı ve buna en yetkin tarzda karşılık vermenin zorunluluğu üzerinde duran Konferansımız, okul faaliyetlerine ilişkin bazı esasları belirleyerek, bu yönlü faaliyetleri karar altına almıştır. Alınan kararda şöyle denilmektedir:

"Savaş gerçekliğinde hareketle teknik ve taktik konularda savaş sanatında yetkinleşmeyi mümkün kılan araçlardan en belirgin olanlardan biri de askeri okul sistemidir. Türk sömürgecilerinin akademilerinde ordu kurmayları, uzman elemanları yetiştirdiği ve günümüzde bunları ulusal kurtuluş mücadelemize karşı kullandığı bir ortamda sıratan bir eğitim, savasçılık ve komutanlık ile yetinmekle, Partimizin silahlı savaşımı hatı temsil edilemeyeceği gibi, bununla savafta çeşitli tehlike ve tehniklerle da sebebiyet verileceği açıktır. Geçilen ulusal kurtuluş mücadelemizin bir gereği olarak tüm eğitim çalışmalarımız güncellenmiş silahlı mücadelemize hizmet esaslı üzerinde geliştirilmek zorundadır. Özellikle de orduleşmaya gittiğimiz günümüz koşullarında bu daha de önem kazandırdı, dönem eğitimimizin temelini, askeri silahlı eğitim oluşturmaktadır. Bu nedenle akademik düzeyde bir askeri okul sistemi zorunluluk arz etmektedir. Askeri okul ulusal kurtuluş savaşımızın ihtiyacına cevap verebilmek komutanları ve yetkin savasçılar ihtiyacını roldü oynayacaktır... Bu sistem hem askeri-taktik ve taktikler, hem de savas sanatı üzerinde yoğunlaşmayı sağlayacak ve yürütme temeli elacaktır... Tüm bunların yanı sıra büyüyen mücadelemizin bir gereği ve Parti Önderliğimizin de bir emri olarak ilke zemininde okul sisteminin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması kendisini zorunlu bir görev olarak dayatmaktadır."

Bunun için:

"1. Ulusal kurtuluş savaşımızın merkezi durumundaki BOTAN'da, merkezi akademinin açılması. İki şıktan oluşan birinci karar

maddesi esas hedef olarak uzun vadeli merkezi akademinin açılmasını koyarken, buna ulaşmak için de yapılması gerekenleri belirlemiştir. Buna göre ilk etapta Mahsum KORKMAZ Akademisi'nin sübeleri biçiminde başlatarak okul faaliyetlerinin geliştirilmesi için en uygun alanlardan yararlanılması gerekmektedir. Elbette ki, ilk faaliyetler tam gelişkin olmayacaktır. Fakat bu giderik faaliyetlerin yerine oturtulması, sistemleşmesi sağlayacak ve aynı zamanda bu bir hazırlık evresi de olacaktır.

Kararın geri kalan 5. maddesinde de akademi şubelerinin Serhed eyaletinde ve Botan eyaletinde diğer bölgelerinde de açılması, amblem olarak Mahsum KORKMAZ Akademisi'nin ambleminin kabulü, yine aynı yönetmeliğin koşullarına uyulanarak kabulü öngörülmektedir. Bunun yanı sıra merkez akademieye bağlı şubelerin ve eğitim devrelerinin sehit yoldaşlarını isimleriyle adlandırılması da Konferansımızda kabul görülmüştür. Mücadelemizin seviyesine uygun olarak geliştirilecek olan okul faaliyetleri savasın ihtiyacını karşılamak durumundadır. Düzünü, sistemli bir eğitim faaliyetine sahip gücümüzün yetkinleşmesi sağlanacaktır. Özellikle önemümdede döneme ağırlıklı daha da hissettirecek bu görevin yerine getirilmesi önem arz etmektedir.

Konferansımız bunların yanı sıra, mücadelemizin sorunları olan çeşitli konularda da kararlar almıştır. Bunlardan biri olan maliye sorununa ilişkin kararda da mücadelemizin gelişimiyle artan ihtiyaçlara ortaya konularak, güçlü bir maliyenin yaratılabilmesi için yapılması gerekenler, kaynakların artırılması ve mali değerlerin korunması hususları pratik-örgütsel tedbirleriyle beraber karar altına alınmıştır. Kararın gerekçe bölümünde şöyle denmektedir:

"Artan ihtiyaçların karşılanması doğrultusunda yürütülen çalışmalarla çeşitli kaynaklardan sağlanan belli bir mali potansiyel yaratılabilmektedir. Mali sorunlar, gerek temini, gerekse kullanımı açısından giderik büyümesine rağmen, geçmiş mücadele döneminde köklü bir çözüm getirilememiş, dolayısıyla örgütülüğüde kavuşturulamamış bir sorun olarak hem kaynakları gerektirliği gibi kullanılmaması, hem yeni kaynaklar yeterince yaratılmaması, hem de oluşturlan bütçeler yerli yerinde harcamacları genellikle yanlış biraktıkları; kısaca doğru ve yetkin bir mali politika yürütülmemiştir. Önemli açık olan bu sorunu, siddetlenen ulusal kurtuluş savaşımız içerisinde çözüme kavuşturmak için doğru bir mali politikanın yürütülmesi; gerek mali olanakların temini, gerek örgütlenmesi ve gerekse de kullanımı açısından istenilen düzeyde bir örgütülüğüde kavuşturulması bir zorunluluk haline gelmiştir."

Mali sorunumuzun önemini gözönüne alan ve eyaletlerimizdeki pratiklerden de sonuç çıkaran Konferansımız, her şeyden önce '87 pratimizde hayata geçirilmeyen Partimizin III. zirsinin maliyeyle ilişkin kararının eyaletimiz somutunda pratik işlerlikte kavuşturulmasını esas almıştır. Başta örgütsel güçlerimiz olmak üzere giderik kitleleri de somuta uygun tarzda savas ekonomisine göre örgütlemek gerekmektedir. Bu konuda kitleleri eğiterek hazırlama ve savas ekonomisini geliştirme görevi eyaletimizdeki güçlerimizden önde durmaktadır.

Kürdistan'da her şeyin savasla göre gelişmek durumunda olduğu bilinmektedir. İste ekonomi ve

üretimi de savasla içiçe geliştirilmeli, halk kitleleri arasında dayanışma ve kolektif çalışma esası üzerinde üretimi örgütlendirip geliştirmek önemli bir husustur. Mücadelemizin boyutlanımasıyla düşmandan bir yığın yaptırımı güçleştirileceği açıktır. Bunları boşla çikarmanın yolu da kitleleri kolektif ve örgütülü üretime sevk etmektir. Diğer yandan örgütsel açıdan sorunun közümlünü merkezden başlatarak ilk Parti örgütlerine karar yaygınlaştırmak, bunun temsilcilerini örgütlemek, onun vadedeki hedeflerimiz arasındadır. Başlangıçta olmasa bile giderik buna ulaşmak durumundayız. Yine geçmişte yaşanan dağınıklığı gidermek ve ihtiyaçları daha düzenli temin etmek açısından da bütçenin detek tek bölge veya eyaletler düzeyinde kalmaması ve merkezleşmesi sağlanmalıdır. Elbette ki faaliyet belli bir örgütülüğüde kavuşturulmak kendi başına bir çözüm anlamına da gelmemiştir. Bu konuda tamamlanması ve geliştirilip bir unsur olan teminini de yetkinleşmek zorunludur. Gerek mali gelirlerin temininde ve gerekse kullanımda duysarsızlıklar, savurganlıklar karşı koymak için olanağın iyi kullanılarak hem fill ve hem de raporlar düzeyinde denetimi sistemi kılmalıyız.

Geçmiş pratik süreçte eyaletlerimizde işlevsizleyen ve bir sistem olarak ele alınmayan, bir örgüt konumundan ziyade gümbürlük yaklaşılın, dolayısıyla birçok aksaklığı, kopukluğa yol açan, fakat Konferansımızda ele alınıp üzerinde durulan ve pratik kararlara varılan sonuçlardan biri de irtibat ve haberleşmedir...

Birçok alan faaliyetlerinde görülen bu yönlü aksaklıklar mücadelemizi etkileyen hususlar olmuştur. Öyle ki yerinde ve zamanında kurulan bağlantılar güçlerimizde tehlike arzeden durumlarla karşı karşıya getirmiştir. Aynı zamanda bu durum talimatların işlevsizleşmesine olduğu gibi, denetimim de zayıf olmasına yol açarak gerekli önemi ve tedbirlerin zamanında alınmamasına engel olmuştur. Geçmişte yaşanan yetmezlikleri böyle ortaya koyan Konferansımız, önemümdede dönem için közümlüylece kararlaştırmış ve pratik uygulama yöntemlerini belirlemiştir.

Özellikle savas alanları arasında gerekli koordineli sağlamak, savas cepheleyle geri hatlar arasında merkezle eyaletler, eyaletlerle bölgeler arasında bağlantı kurmak ve bunları sistemleştirmek önemlidir. Bunları sağlama olanakları mevcuttur ve yetkince kullanılmayı şart kılınmaktadır. Gizliliği esas alarak hem örgüt güçlerimiz ve hem de kitle gücümüzü hareketi gerektiren irtibat ve haberleşmeye duyulan ihtiyacı giderilebilir. Dikkat etmemiz gereken bir husus da hep aynı yöntemlere ısrar etmeyip, yaratıcı yöntemleri sürekli geliştirmektir.

Basın-yayın faaliyetlerine ilişkin olarak alınan kararda ise, mevcut yayın organımızın Kongre kararları doğrultusunda örgütlenilip kurumsallaştırılması ele alınarak gerekli düzenlemeler öngörülmektedir. Bu faaliyet közümlü ihtiyaçlara cevap verecek tarzda işlerlikte kavuşturulması, yine eyaletimiz düzeyinde de basın-yayın faaliyetlerinin geliştirilmesi, örgütlenilmesi, bu konuda gerekli teknik malzemenin teminini hedeflemek ve sağlamak durumundayız. Konferansımız bu karar düzeyinde koymuştur.

BOTAN VE SERHED EYALETLERİ I. KONFERANS KARARLARI YENİ DÖNEM PRATİĞİMİZİN SORUNLARINA IŞIK TUTUYOR

— II —

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

3- Ceteçiliğe karşı mücadeleyle ilişkin karar

Botan ve Serhed Eyaletleri I. Konferansı, ceteçiliğe yönelik faaliyetlerde geliştirilmesi gereken mücadele yöntemlerini yoğunca tartışarak karar altına almıştır. Önemli büyük olan bu kararın gereklerini şöyle koymaktadır:

"Gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizi karşı taşıyıcı Türk sömürgeciliğine karşıdır ve 'Kürdistan Kürde Kirdir' politikasını bir üründü olarak gelişen ceteçilik, yasanılan eylemlilikle siyasal olarak yenilerek, çözülmeye başlamışca da halen belli bir güç olarak karşımda bulunmaktadır. Önümüzdeki dönemde ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında yer alacak bu yapılmaya karşı amansızca mücadele edileceği açıktır... Mücadele yöntemlerimizdeki zenginlik ve veriliyi yerine uygulamamız, bu yapılmaya çözümlere yol açacak, dağılmasını sağlayacaktır... Geçmiş pratik faaliyetle bu konuda önemli yetersizliklerin yaşandığı, tekde bu yer eylemlilik içerisinde girildiği bilinmektedir. Önümüzdeki pratik faaliyetle aynı durumların yeniden yaşanmaması mücadelemizin gelişmesi açısından zorunluluk arzeder. Bunun için Konferansımız aşağıdaki hususları tartışıp karar altına almıştır:"

1. Madde: "Eyaletlerimizde alanların durumu dikkate alınarak cete örgütlenmeleri içerisinde yer alan kişiler durumu değerlendirilmeli, bu temelde belli bir sınıflandırmaya gidilmelidir. Sınıflandırmada, sınıf konumları, ceteçilikteki gönüllülük durumları, silahlanma biçimleri vb. hususlar dikkate alınmalıdır." Düşmanın tüm cabasıyla ayakta tutmaya çalıştığı ceteçiliğin taşıyıcısının öneminin bilincine hareket etmek zorunlu olduğu gibi, bu taşıyıcıyı çökertilmesinin yolları ve yöntemleri de hassasiyetle zorunludur. Her şeyden önce ceteçilik faaliyetlerinin kapsamında yer alan unsurların durumlarını inceleyerek, kime nasıl ve hangi düzeyde yöneleceğimizi açığa kavuşturarak belli bir ayırtırmaya girmeliyiz. Sınıf konumlarını, bu faaliyetle gönüllü veya zorla katılma durumları, yani TC'ye gönüllü ve usuliyat yapıp yapmadıkları gibi hususları da sınıflandırmaya dikkate almamız gerektiği açıktır. Yapılacak sınıflandırmaya tekde yönelirken kurtulmama, ceteçilik, hem de etkin faaliyetlilikle ceteçilik hızla dağılabilecektir.

Düşmanın, çoğunu zorla silahlandıracağı gözönünde tutularak, her ceteçilik yapana aynı tarzda yönelmenin uygun olmayacağı kendiliğinden anlaşılmaktadır. Birinci maddedeki sınıflandırmaya bunu ortaya koymaktadır. İkinci karar maddesinde ise, ceteçilikte çözümleri sağlayacak olan esas halkın katılımı ve buna yönelmesini ifade edilmektedir. Tali öğelere yönelmekten ziyade ceteçiliğin odaklaştırılması, yığın örgütleyip ayakta tutan bası elementlerine yönelerek çözümleri sağlamak esastır. Özellikle aşiretler yapıdan yararlanarak düşman, aşiret lideri gelenlerinin ceteçiliğin örgütleyicileri, yönlendiricileri olarak kullanılmaktadır. Eyaletlerimizde bunun belginin ör-

nekleri çoktur ve bunlar bilinmektedir. Düşmanın ceteçiliği tüm bir aşiret karşımda alma gibi tehlikeli bir yönelimden ziyade, yönlendiricileri hedeflemek ve çözümleri bu zayıf noktadan başlatmak en doğrusudur.

Konferansımızın aldığı karar, ceteçiliğe karşı mücadeleyle direkt devlet güçlerine yönelik mücadeledeki iç içeliği dikkat çekmektedir. Genel olarak birini ötekini önüne geçirmek, ya da tek yanlı bir eylemlilikle gitmek çeşitli sakıncaları taşır. Bunun düşüsmesi için, TC'nin resmi güdülerle ceteçiliğe karşı eylemlilikte hedefler uygun olmamalıdır. Özellikle düşman, ceteçilik vb. yöntemlerle kendi resmi güçlerinin uygulanmasını, kayıp vermesini engellemek istemektedir, birisi ile bu güçleri oyalamaya çalışmaktadır.

Ceteçiliğe karşı mücadele, salt gerilla çözümlerimize yönelmekten ziyade kitlelerin basıncı gücünü de kullanmak, mülk güçlerimizi de harekete geçirmek önem kazanmaktadır. Propagandadan çeşitli çapta eylemlere kadar kitlelerin gücü seferber edilebilir.

Tüm bu hususları tartışıp karara bağlayan Botan ve Serhed Eyaletleri I. Konferansı, ceteçiliğe karşı olduğu Parti politikasıyla mücadeleyle geliştirip taşıyıcı sağlamayı esas almıştır.

4- Askerlik Yasasının uygulanması ve gerilla ordusunun kuruluşuna ilişkin karar

Ulusal kurtuluş savaşımız bugün büyüme sorunuyla karşı karşıya bulunmaktadır. Savaşın geldiği aşamada Askerlik Yasasının belgiri rolünü ortaya koyarak geçmiş mücadele pratiğinden bu yönü derslerini çıkarılması temeline yeni dönemde daha yaratıcı ve yetkin uygulanmasını önünü açan kararlar almıştır. Uygulamada dikkat edilmesi gereken hususları da işleyen kararda şöyle denmektedir:

"Parti III. Kongresiyle karar altına alınan Askerlik Yasasının pratiğe doğru uygulanması önem arzelmektedir. Askerlik Yasası kararla ulusal kurtuluş mücadelemizin varlığı seyyiden ve gerekliliğinden doğmaktadır. Yasanın üç temel hükmü (gönüllülük, yükümlülük, zorunluluk), Ordu kuruluşunun esasını oluşturan ordulaştırma hükümlerinin yerinde ve zamanında her alanda doğru koşullara uygun yöntemlerle hayata geçirilmesi temeline sahiptir. Askerlik Yasasını her bölgenin birbiriinden farklı özelliklerini dikkate alarak, tekde, mekanik yöntemlerle değil, çeşitli yöntemlerle uygulamamız şarttır. Geçmiş bir yıllık mücadele sürecinden bu yana Parti çizgisi temeline uygun maddeğin dolay büyük tahribatların yaşanmasına sebebiyet vermiştir. Bunun nedeni bilindiği üzere alanda yaşanan sağ taşıyıcı anlayışın Askerlik Yasasına yaklaşıp ve uygulamaya mantığıdır. Atılan ilk adımda yasayı tersyüz edilecek uygulama, plan ve talimatlarla birleştirilmez sağ taşıyıcılıkla ilgili pratiğimize gönderilmeli, başarısız bir pratiğin sergilenmesine neden olmuştur. Bu noktada içerisinde girilen yöntemlerimiz, yapılan kaba hatalar, yasanın uygulama

koşullarını yer yer ortadan kaldırması ve gerilla'nın büyümesi önemli oranda engellenmiştir. Girmekte olduğumuz yeni dönem pratiğinin kendi görevlerinin başında gelen Askerlik Yasasının uygulanması sorununun esasları yoğun tartışmalarla ortaya konulmuştur. Buna göre alınan kararlar şöyle sıralanmaktadır:

Madde I: Geçmiş bir yıllık pratik süreçte Askerlik Yasasının uygulanması esasında içerisinde girilen acelecilik ve rastgeleciliğin, yetmezliğin gözönünde bulundurulması ve uygun alandan başlamak koşuluyla ön hazırlık çalışmalarının yürütülmesi ve yasanın uygulanması için zeminin oluşturma hale getirilmesi şarttır. Bu temelde gönüllülük, yurtseverlik gibi durumlar dikkate alınarak, alınacak unsurların tespitine gidilir..."

Herhangi bir hazırlık faaliyeti yürütmeden aceleci, kestirmeci, rastgele içine girilen uygulamaların tahribatları yukarıda dile getirilmiştir. Yasayı ruhuna uygun hayata geçirebilmek için her şeyden önce olgun ve planlı yaklaşım gereklidir.

Yasayı ağırdan ele almamaya, çağımız gibi her şeyin bir anda gerçekleşmesi gibi tehlikeli bir mantığa da girmemeye gerektiği açık ve nettir. Yasayı uygulamaya nereden başlayacağız? Uygulamaya geçeceğimiz alan, eyaletlerimiz açısından ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimine en açık olan ve düşmanın en çok baskıları alan alanlardır. Yıllardan beri çalışmaya yürüttüğümüz kitle sempatisi ve desteği kazandığımız alanlar sözkonusudur. Bu alanlar dururken hiç tanınmadığımız, uğradığımız alanlardan ise başlamayacağımız, başlarsak bile başarı sağlayamayacağımız açıktır. Öyleyse yasanın ilk elden vücut bulabileceği alanlardan başlayarak yasanın uygulanmasını geçebiliriz. Fakat uygun alanların tespitine yetinebiliriz. Bu ancak atılması gereken bir ilk adımdır. Bundan sonrası somut uygulamaya hazırlama sürecidir.

Kararın III. maddesi şöyle: "Askerlik Yasamızın, TC'nin zoraki askere alma sistemini boşa çıkarmak tarzda geliştirilmesine yöneliktir. Kürdistanı gelişenleri Orduya alıp hem beyinlerini yıkayan ve kendine göre biçim veren ve hem de halkımızı kendi savuşturması esas alın TC'nin bu politikasını engellemek, özenle üzerinde durulması gereken bir konuyu oluşturmaktadır. Bu amaçla askerlik çağına gelmiş gençlik kesiminin TC ordusuna askasını durdurmak için somut çabalar yapmak, özgü durumları ilişkin çeşitli yollar ve yöntemler geliştirerek ordumuz ARK'yi büyütmek, insanlarımızın TC'ye hizmete koşturulmasını ve hatta kendi halkına karşı savuşturılmasını da önlemiş olacağız."

Madde IV: "Askerlik yasasının uygulanmasında iktisat ve otoriteyi içine kullananm esastır." Askerlik Yasasının zorunluluk hükmü silah zoruyla askerlerin alınması anlamına gelmemektedir. Kitle politikamız olmaktadır, iktisat ve kazanma politikamızla yakın bağ içerisindeyiz. Bu temelde yaratılan zeminde Parti otoritesinin dayatmasıyla sifarla katılması sağlamaktır. Ve

iktisatla otoritenin, devrimin çıkarlarına uygun kullanılmasıdır. Burada elbette ki alanda düşman otoritesini kırıldığı oranda kendi otoritemizi tesis edebileceğimizi göz ardı etmiyoruz.

Buna ek olarak değişik ilk maddede de sıralayabılıriz: "Kürdistan'daki köy, aşiret, mezhep ilişkilerini de dikkate alarak salt bir köyle sınırlı kalmamak, asker almayı geniş bir alanda ve her köyde gerçekleştirmek gerekir..." "Askerlerin özgü durumları gözönünde bulundurulmalı, önce bir kişiden başlayarak kapsama zamanla genişletilmelidir..."

Belirlenmesi gereken diğer bir husus ise, alacağımız askerlerin ailesel durumudur. Bir aileden birkaç kişiyi birden almak veya "yasanın uygulanabilmesi için yamamaktadır" diye aileden birinden fazla kişiyi almak, somut durumların dikkate alınmaması doğrudur. Her şeyden önce burada alenin durumunu dikkate almak ve kaç kişiyi yasa kapsamına alacağımızın tespitine gitmek gerekir. Yoksa sadece soyut sınıf konumunun uygunluğu vb.'ni dikkate almak ve buna göre hareket etmek yetmemektedir.

Diğer bir maddede ise şudur: "Sıfırla alınıktan sonra sıfırlamada olduğu gibi askerliğin ailesi haberdar edilir." Böylece ailelerin çeşitli arayışları içerisinde girmesi engellenirken, bu üyelerin Halk Kurtuluş Ordusu sıfırlamada olduğu bilincine hareket ettirilmesi sağlanır. İçerik olarak sıfırla alınıktan sonra askere yaklaşıp, eğitim sorununun işleyen öncül karar maddesi şöyledir: "Mevcut gücümüzün kaldırılacağı oranda asker çıkararak, bunların birliktir içerisinde erimelerini sağlayacak şarttır..." "Alınan savasçı adayların gönüllüleri haline getirebilmek, silah altında tutabilmek en önemli hususlardan biridir." "Köyden, tarladan kopup gelen bu insanların eğitim ve donanımını sağlamak, yapmaları gereken ilk hususlar arasındadır."

Kararın 12. maddesinde ise, gerilla ordusunun geliştirilmesi sorununun askerlik yasasıyla olan bağı ele alınmaktadır. "Gerilla ordusuna yasaya işlerlik kazandırılması ve savasın diğer sorunların çözümü ile birlikte içte geliştirilerek yapılmalıdır." Ordusamada büyüme durumlarını önemli derecede yavaşlatmış bir dönemde olduğumuz bilinmektedir. Büyüme sorununun gerilla'nın bir sanat olarak ele alınıp uygulanmasını yanarsa, Askerlik Yasasının doğru uygulanması demek ordusamamın gelişmede ivme kazanması demektir.

5- Eğitim sorunuyla ilişkin karar

"Halk olarak ordulaştırma sürecine girerken, Ordu işi sürecinin, çözümlemesi gereken sorunlardan biri de eğitimidir. Mücadelemizin gelişim düzeyine bağlı olarak eğitimi faaliyetlerimizde de merkezi bir plan doğrultusunda yürütülmeli zorunludur. Bu merkezi plan çerçevesinde eğitimin alanların somut koşullarına göre ele alınması ve uygulanması gerekmektedir. Eğitimin ortamı aska hizmet etmesi, yani ulusal bilincin aşılmasını ve bu temelde ulusal kişiliğin

tekillenmesi ana doğrultusunda yürütülmeli şarttır. Eğitim sorunu gerek savasın güçlerimiz ve gerekse kitleler arasında bugüne kadar çözümlenmesini bir sorun olarak varlığını sürdürdüğünü belirtmek gerekir... Gelişen aşamada bu sorunun çözümü bir zorunluluk kabilinden kendisini dayatmıştır... Bu nedenle bası kadro yapımı olmak üzere kitlelere kadro eğitimi planlaması, doğru devrimci bir program dahilinde gerçekleştirilmeli, bu eğitimin yürütülürken, askı uzmanlık dallarında eğitim de olanakları değerlendirilerek yapılabileceği açıktır. Eğitimi, kadro, savasçı, kitle ve birlik içi eğitim olmak üzere dört temel noktada ele almak mümkündür..."

"Kadro eğitimi: Mücadeleyle yığın vermede ve taktik uygulamaları olmaları itibarıyla kadro eğitimi, yapılacak temel eğitimin başında gelir. Resmi bir program dahilinde yürütülmekte temel eğitimin yanında, eğitimin sürekliliği pratik faaliyetlerle içte gelişecek bir durumdur. Uzmanlık eğitimi de yine bu çerçevede ele alınacaktır. Bunun için:

1-3 aylık temel eğitimin yapılması,
2- Uzmanlık dallarına göre kadro eğitiminin yapılması."

Ulusal kurtuluş mücadelesi geliştiçe elbette ki çeşitli alanlara ilişkin daha da gelişmiş ihtisas sahibi elemanlara duyulan ihtiyaç da artacaktır. Konumları ve yetenekleri de gözönünde bulundurularak olanaklarımız dahilinde kadroları belli uzmanlık dalları üzerine eğitim yetkinleştirmek, uzmanlaştırmak önemlidir. Uzmanlaştırmada da tali olan görevleri değil, temel ve güncel olan görevleri birincil plana alınması gerektiği açıktır.

Botan ve Serhed Eyaletleri I. Konferansı eğitime ilişkin aldığı kararlardan ikincisini ise, savasçılarına yönelik eğitim çalışmalarını oluşturmaktadır. Karar maddesi şöyledir: "Sorumu Ordu esasları temeline ele aldığımızda gerilla Ordusu bünyesinde alınacak birlerce savasçının eğitimi en sağlıklı bir biçimde sürdürmek en önemli hususlardan biridir. Bu açıdan savasçı eğitimi en yoğun ve detaylı bir tarzda sürdürülecektir. Bu eğitim tek düzey değil, çok yönümlü içeren bir eğitim olmalıdır. Neden, neyin ve kime karşı savasçıyı kavratmak, ulusal bilinci aşılamak amacıyla bu gerçekliği çizgilerle karikatürize etmekten tutulup, tüm diğer eğitim yöntemlerine kadar uygulamak durumundadır. Sıfırla alınacak gönüllü kesime, zorunluluk sonucu askıların eğitimi temel bir amaçla hizmet etmekle birlikte, iktisat ve süre bakımından değişiklikler arzelmektedir. Bunun için:

1- Gönüllüler için temel eğitim bir aylık süreyi kapsamalıdır,
2- Zorunlu askıların alınacak savasçıları için temel eğitim 1,5 ay olmalıdır,

3- İlk aşamada olan savasçıları sıfırla alınacak önce ulusal kurtuluşçuları üzerinde eğitmek..." Geçmiş pratiğimizde sıfırla alınan savasçıların eğitiminin ihmali edilmemesi, sistemistik yaklaşımla yaratıldığı tahribatları yavaşlatması, hattıta bu eğitimsizlik ortamı, savas azmini düşürmüştü, inanc zayıflığını ve sıfırlı-

Devamı 18. sayfa